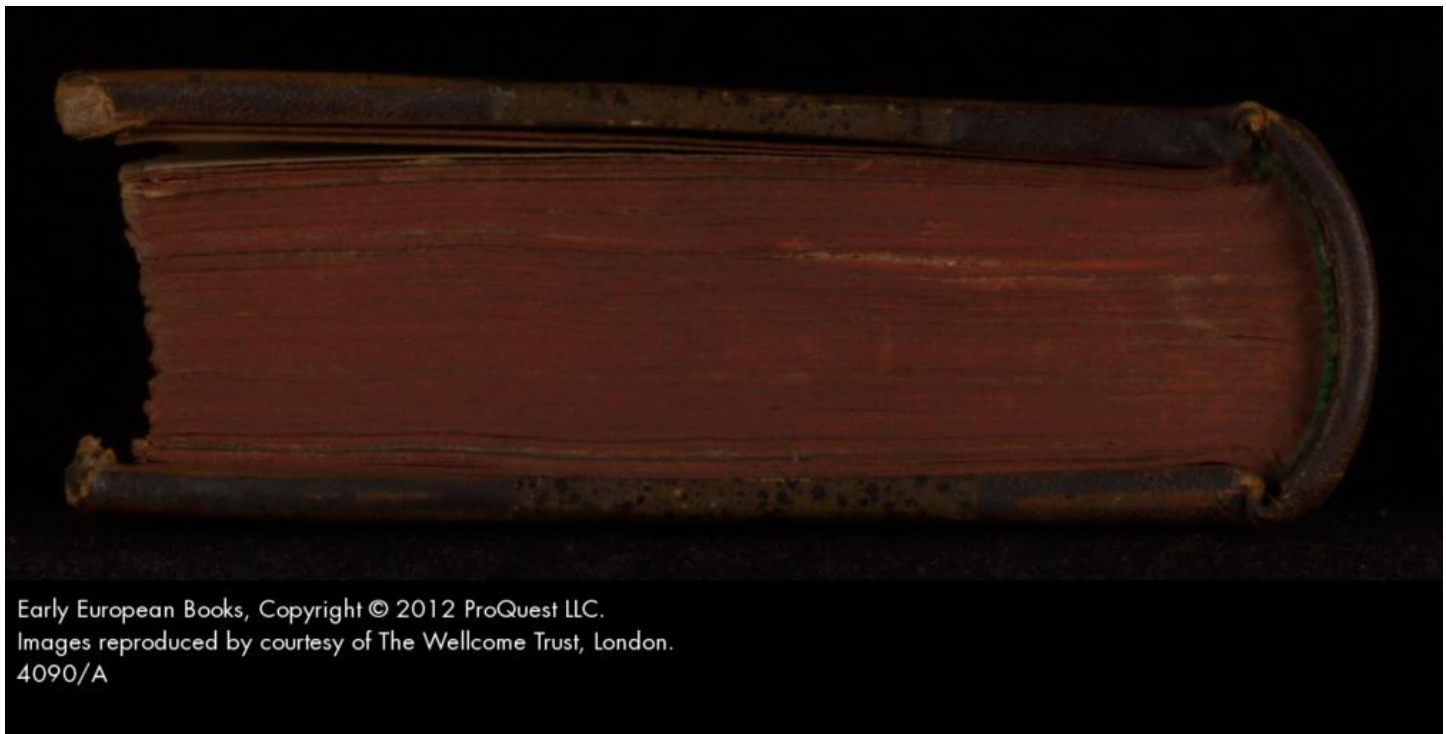

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
4090/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
4090/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
4090/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
4090/A

4090/A

N. xv

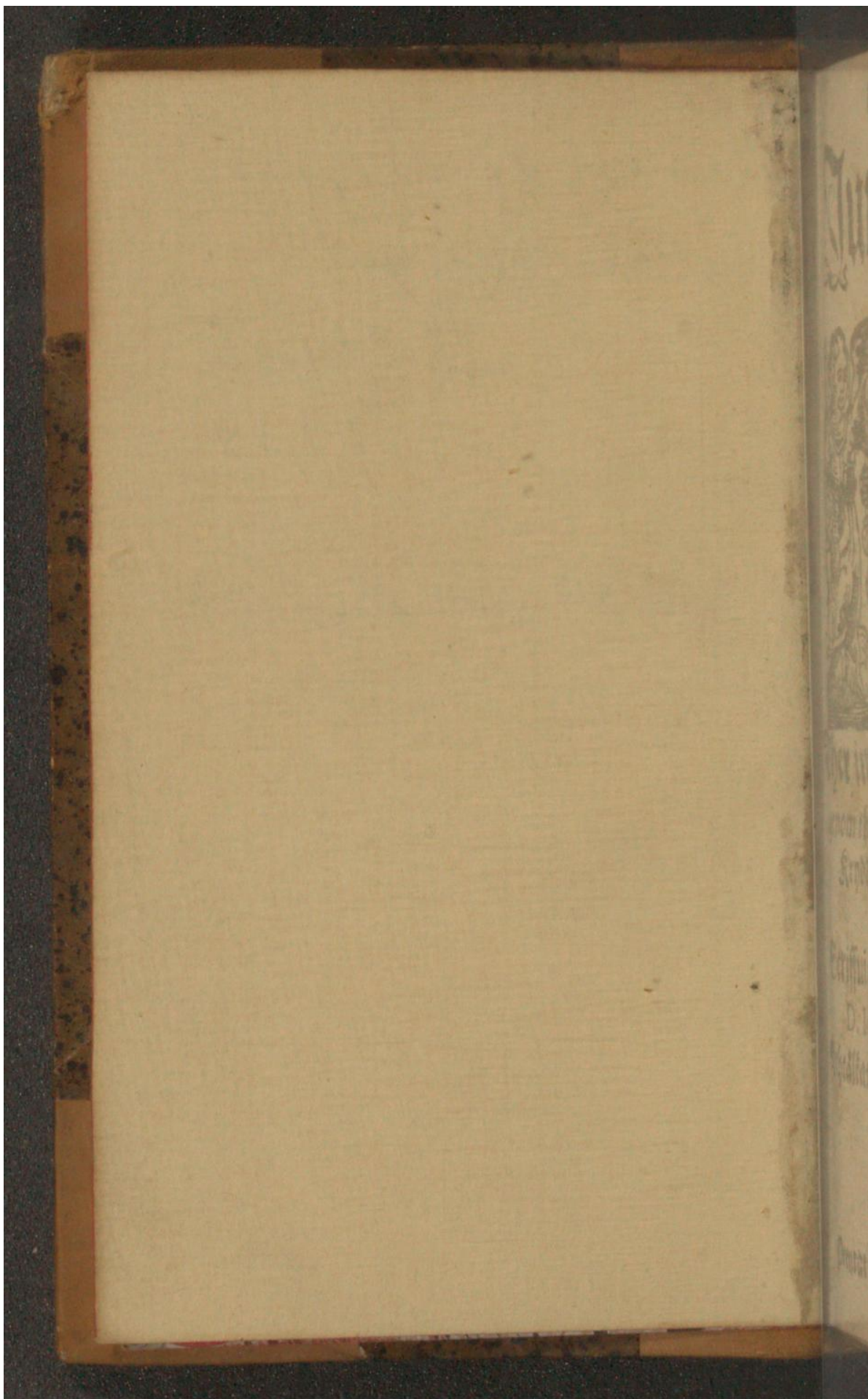
7/m

Huerta Sale No. 1190

kan nog ej skaffas i
bättre skick!

P. Siert
1906.

(Första svenska bok
med art-afbildning)

Christeliga

65516

Jungfrurs

Äher inne alla theras Dygder
genom the almenne Frankblomstren och
Krydderna affmålade och förslaa-
rade w arda.

Scriffuin aff M. Luca Martini, med
D. Iohannis Avenarij Förtaal.

Öhrtäskat aff PETRO IOHANNIS GOTHO,
Norcopense.

Prentat i Rostock aff Staffan Möleman

1608.

Them Hög

bärnom Förstinnom

och Fröykion / Fröyken CA

HARINA, och Fröyken MA

IA ELIZABETH, bärna Förstins

och Fröyken til Södermanland / Närke och Wer

meland etc. Söstrom / Konalige Maiestats i

Sverige älskeligom Dötrom :

Så och then Högbarne För

inna och Fröyken / Fröyken MA

ARETA ELIZABETH, bärna

Förstinna och Fröyken til Mecklenborg etc.

Minom nådigom Förstinnom och

Fröykion / gansta vnder

dhniga.

Wdz Fadens ewiga Fred /

Nåd och milda Wälsignelse /

ware med E. H. G. R. ri

feliga i Herranom Christo

Jesu. Högbarne Förstin

om / Nådige Fröyken / Then helige Aposte

Paulus scriffuer til sin Lärunga Titum

her 2. Capitel / och säger: Gudz Nåd

helfo

helsosam allom Menniskiom / är vp-
penbarat och lärer oss / at wi skolom
försaka alla Ogudachtigheet och
werldzliga lustar / och leffua tuchteli-
ga / retferdeliga och gudfruchtliga i
thenna Werldenne / och wenta thet salig-
ga Hoppet och then stoora Gudz och
wår Frelsares Jesu Christi herliga vp-
penbarelse / then ther gaff sigh sielf för
oss / på thet han skulle förlässa oss ifrån
alla Dreiserdigheet / och reena oss sigh
sielfsom ee Solet til Egendom / hwilke
om goda gerningar beflijer sigh. Såd-
ant tala och förmana / och straffa med
fult alwar etc.

Fram för thenna vpläsna Text / Haff-
uer Apostelen Paulus påminne och förma-
nat alla Menniskior / gamla och unga / Män
och Qvinnor / så och sin Lärunga Tiem
sielfsuan / sampt med Tiänarena / huru hwar
och en skal rettliga förhålla sigh wihi sin
Stånd / och ther med beswrit Låran om
Christe

Christeliga Tjänares åmbete / och förmanat
 hem / at the skole med alla flit och trooheet
 rynda Gudz och wår Frelsares Jesu Chri-
 sti lärdom vchi thetas nånsfattiga arbete.
 Nu införer han i thessom föreskrifftom or-
 som ena bewågeligas orsack på hwilka han
 rundar sina förmaning och säger: Gudz
 Nåd h̄ hellosam allom Menniskiom / är
 oppenbarat och lærer oss / at wij skolom
 försaka alla Ogudachtigheet och
 verzlige lustar / och lessua tuchteliga /
 reetferdeliga och gudfruchtliga i then-
 na Werlden. Ther med wil Apostelen
 Paulus gessua tilkenna / at alle Christne vchi
 hwad Stånd the wara funne / skole med ree-
 ta theste wålwillogare finnas til at lessua i
 alla Gudfruchtigheet / medan Gudz Nåd
 är them oppenbarat i Euangelio / och Re-
 tferdigheetennes Sool Iesus Christus / är
 them upgāgin med ewiga Hells och Sa-
 ligheet / och et nyt Liw är them framkom-
 nit / genom hwilket all wilsfarelles och
 Synds skadeliga Mårker hoos them för-
 swimmer

A iij

swimmer

swinner och bårdriffuit warder. Ther före
 skole the nu icke meera wandra vthi the för-
 ra mörksens gerningom / vthan i Herrens
 Ljuse / och i Euangelij klara Soolskin / som
 öffuer them upgångit är. Ty thenna Guds
 Nåden / Godheeten och Barmhertigheeten /
 som oss wedersars i Christo Jesu / är allom
 Meniskiom yppenbarat / för vthan någons
 Persons åtskildnat / hwad heller the äre Un-
 ge eller Gamle / Man eller Quinnor / Her-
 rar eller Tjänare. Icke så / at the måge nu
 åter begeffua sigh vthi the förra Mörksens
 gerningar / vthan på thet / at thenna Guds
 Nåden bliiffuer them een troogen Tuckra-
 mesterinna / som lärer them / at the skole nu
 med fult alwar wedersaaka och vndfly ale
 thet förra Hedniska / Daudachtiga wesen-
 det / ale Affguderij / och alla förfärliga Syn-
 der / som thet uppå plåga följa såsom een
 wålförnämt Idön. Sammaledes skole
 the ock försaka alla Werdzliga lustar /
 hwad Rötterna lyster och Stålenne skadar /
 thet skole de vndfly / såsom Sålennes döde-
 liga förgiffte / Helweres Måat och snaror.

Så

Huru skole då Christne Meniskior förhålla sig i sin Christendom? Ther vppå swarar Apostelen Paulus och säger: The skole lessua tuchteliga/reisferdeliga och Gudfruchteliga/ så at the tiåna Gud/ i recca Gudfruchtigheet / och bewiisa ther hoos theas Nåsta skyldigan kårleef/ och stå altså beredde til at förwenta thes ewiga lijffzens saliga Hopp/ som år them bewarat i Himmelen/ iådan the ock förwenta Guds Sons herliga tilkomnelse/ hwilken warder sigh vppenbarandes med mång tusend Helgon / til at döma lessuandes och döda.

Så som Apostelen Paulus nu haffuer lårdt/ om Guds thes Himmelska Fadrens helsosamma Nåd/ at hon underwijser och lærer oss til at sööra et Christeligt lessuene/ Åltså vittnar han ock thet somma om Guds Sons förtänst och säger: Then ther gaff sigh sielff för oss på thet han skulle förlössa oss ifrå alla Dretferdigheet / och reena oss sigh sielffuom et Jolck til Esgendom / hwissit om gode gerningar

A iiii beflijs

beflijtar sigh. Sålom wille han säga:
 Alla Guds thens Himmelste Fadrens / och
 HERrans Jesu Christi nådefulla welger-
 ningar / som uppå oss wende äre / the äre al-
 lasamman för then skul skedde / at wi skolom
 ifrån Syndenne frijade warda. En han
 passuer för then skul giffuit sig sielf i döden
 för oss / på thet wi vthu syndenne frijade /
 och ifrån Dieffuulens Rike och wälde för-
 lässade / skolom nu såsom hans Arffs och E-
 gendoms Solet wara honom hörsamme och
 lydige / och ther om befljta oss / at wi ärom
 til alla goda gerningar stickelige. Thetta
 säger Apostelen Paulus skal Titus tala och
 förmana / thet är / thenna Predican om Guds
 hellosammanåd och om Jesu Christi höge-
 förriänta återlöfning skal han med skort al-
 war sticigt driiffua hoos sina åhörare / och
 icke aleenna ställa them samma Predican til
 tröst emot Syndena / vthan ock ther aff ra-
 gha allahanda förmaningar til goda ger-
 ningar / och med warnande ifrån alla Gud-
 achtingheet / ifrån hwilka HERren Jesus
 Chri-

Christus them med sinne dyra fortienst så
hädeltiga hulpe hassuer.

Thenna förmaningena hassuer iagh
achrat tiänlig wara at sättas för thenna
Book / som kallas Christeliga Jungfrors
Aerafrank / sampt the andra tu Förtäa-
len / som för samma Book sarte äre / både aff
Doctore Iohanne Avenatio, och aff Ma-
gistro Luca Martini, som Bookena scriff-
uit hassuer. Ty såsom Apostelen S. Pau-
lus här i sinne Epistel til Titum förmanar
alla Meniskior / gamla och unga / at the
hassua theas salighees dagh i goda achi / och
således ställa theas beffuerne i thetta Guds
helga Ord; saliga liws och klara sken / at
the måge med Hiertans frögd och glädie
förwenta thens ewiga liifzens saliga häpp /
och then stoora Guds och wår Frelfars Je-
su Christi herliga vppenbarelse til then yt-
tersta dagsens Doom: Allså warda ock
alla Christeliga Jungfror i thenna Bookena
i mångahanda mäta vpwäcke och för-
manne til alla Christeliga dygder och goda
gerningar / (hwilka dygder warda här lif-
nade

nade wid the sköna Bleimster och wällo-
 rande Krydder / som Christeliga Jungfr-
 brwka til theas Krankar / så ock aff Scrif-
 tennes herliga Sententier / aff Gudfrucht-
 ga Jungfrwrs merkelige Namn och Ex-
 empel / sampt then goda Lärdom / som th-
 kunna iagha aff the heliga Euangelia oc
 Epistlar / som falla på alla Söndagar i hwa-
 riom Månat heela året igenom / hwile
 Boock iagh haffuer achtat nyttig wara / a-
 hon affsattes och utginge på wårt Swen-
 ska tungomål / Christeligom Jungfrwm oc
 yngom Pijgom til Gudfruchtigheetenne
 och alla goda dygders befrämjelse.

Samma Boock haffuer iagh i alla vn-
 derdåniga ödmukt welet dedicera och til-
 scriffua E. N. S. M. medan hon är ock til
 förenne vthi thet Enka tungomålet dedice-
 rat ock tilscriffum högdom Försiligom Per-
 sonom och Frönkion / och handlar måst en
 Jungfrwliga dygder. Så ock på thet iagh
 måtte med något gåt werk förorsaka wår
 Nådiga Dråttalng / at hennes Majestet nå-
 digast worde mig så wäl som E. N. S. M.
 med

med alla ynnest och Råde bewägen/ och iagh
ther aff finge hugswalelse och tröst i minne
Hierreliga bedröffuelse / armod / ålendheet /
småta Kropps / ringa Synns oc Aolderdoms
stöora swagheet / såsom iag ock wisseliga hop-
pas / medan iagh haffuer aldrig något annat
vpsät hafft med mit mykna arbete och stöora
betsättning / än weler behålla Folket både hö-
gha och lågha vthi wårt fåra Fädernesland
beständig wiid then reeta Christeliga Reli-
gion / affdraga them ifrån Synden / oret-
ferdigheetenne och ondskonne / och befrämia
them vthi Gudz sanna fruchtan / på the
Gudz milda welsignelse må theste rijkeliga-
re komma både öffuer ther högga Kongliga
Slächter / så ock öffuer alla Menniskior vthi
wårt fåra Fädernesland. Thetta haffuer
alltid varit och är än nu mit goda vpsät.
Thersföre hoppas iagh ther bliiffuer ock K.
M. wår om nådiga Herra och Konung /
sampt ther högga Kongliga Slächter wäl-
behageligt / hwilko iag aff allo hietta önskar
Gudz rika Nåd / milda wälsignelse och al-
la saligheet.

Beder

Beder för then skul i alla vnderdånig-
 heet/ at E. H. S. M. gunstliga anamme
 thetta mit wålnocenta arbete/ lårē thet wara
 E. H. S. M. wålbehageligt/ och at E. H. S. M.
 sampt med then Högbarne Förstman wå-
 ra nådiga Drätning/ gunstliga befrämien-
 mit bästa in för thet högga Wäsestetet wår
 nådiga Herra och Konung/ och thet til mis-
 deliga hjälper/ at H. R. M. nådigast bliff-
 uer migh en blifder och nådiger Konung/ och
 aff Kongliga ynnest nådeliga befrämjar mit
 bästa. Samma welgerning warder H. Er-
 ren Gudh then Allmechtige och Barmher-
 tige Fadren E. H. S. M. rijskeliga wed-
 gellandes här tummeliga med all ynnig
 welsignelse til Liff och Siäl / så ock i then
 tilkommende Werlden pryddandes E. H.
 S. M. med then sköna Aerafranken Keiser-
 digheerens och Liffzens herliga Krona i
 och sånliga frögd och glädie ewinnerliga/
 effter sin nådiga löffe.

Befalar här med i alla vnderdånigheet
 wår nådiga Herra och Konung/ Then
 Högbarne Förstman wåra nådiga Drät-
 ning/

ng/ The unga Högbaria Herrar och För-
 rr/ sampt E. H. S. R. och thet heela Ko-
 ningsliga och Förstliga Hofset vthi Gudz
 ens Almæchtigestes Faderliga besker-
 else. Datum Restock then 26. Julij,
 anno 1603.

E. H. S. R.

Underdånige tienst-
 wilioge

Petrus Iohannis Gothus
 Norcopensis.

B

Them

Them Christeliga Läsaren om önskar Iohannes Hawerman/Doctor vthi then N. Scrift och Superintendens i Naumburg och Zeitz/ Gud; Nåd; Velsignelse och alla Wälfärd.

I Ben helige Apostelen Paulus scriftuer til the Epheser i thet 6. Cap. Saliså: I fader reeten icke edra Barn til wrede / vthan vpföden them Tucht och förmaning til HERRan etc. Vthi denna orden hörem wij / at Christelige föräldrar skole gudfructeliga vpföda theas Barn / på thet the warda goda och gudfructige / och thetta således / at icke skole wara them alsförhårde / ey heller alsförweeke.

Ty när föräldrarne äre öffuermåttan vnderlige och oöwenlige / så at Barner förnimma ingen faderligin eller Moderligin kärlek eller Hierta emoot sigb / och wexer vthi them hemligit fiendskap / haa och nijt emoot föräldrana / warda rette ti
wree

procede och förorsakade til oxilia emoot
hem. Eller/ såsom förescrifne Apostel
äger til the Coloss. i thet 3 Cap. The wars
na förbittrade och skygge gjorde / så as the
göra theas föräldrom inter går / vthan
varda them moorstråffwige och olydige/ bes
ynnerliga/ när the äre vpwäxte.

Men twart om igen / när the äre them
alsförweeke / gessna them alt effter i vngs
domenom / och straffa them icke/ så wilia
Barnen misbrwka sådana theas föräls
dras mildheet til allahanda Synd och Last/
opwäxa och förhårdas vthi theas moors
wilia / och fast än föräldrarne wilia sedan
brwka alwar / så låta the doch icke meera
tuchta och böya sigb / och är tå alt nåffzande
och straffande vppå them såfengt.

Thersfore wil S. Paulus at föräldras
ne skole drabba retts måttet och hålla midtes
wägghen / at the äre hwarcken förmyktit här
de/ ey heller förmyktit weeke/ vthan först als
warliga förmana them medh wenligom
ordom/ om sådant icke wil hielpa/ skole the
sedan tagha til Agan / och straffa them
medh alwar såsom thet sigb bör. Ther
om scriffuer Salomon myktit vthi Ordsprå

fen i thet 13. och 23. Capitel. Så ock Syrach i thet 7. och 30. Capitel.

Men hwad som then helige Paulus nu befalar fadrenom och Modrene / thet moste man ock förstå om Lärare och Predicare / hwilke haßua / såsom andelige fäder / många Sofnabarn / The skole ock så uptruchta theas Sofnabarn / och vnderwisa them medh Gudz Ord / på thet the måge födra Berranom Christo ena reena Jungfrw til uppå then yttersta Dagen. Men thet til hörer thet / at the altid hålla vppå / vthi vppenbara församlingar / medh lärande / förmanande / biddande / straffande / warnande / i tjd och i otjd / at ingen warsder försuñat / genö theas oflitigheet / men doch i alle råsamodigheet / och medh sachtsmodigom Anda / på thet the icke medh gruffueligit och idfeligit stormande / gessua them Diefflenom i wäld / och göra så ondi wärre.

Och medan förescriffne Apostel glåder sigh thet aff / at aleena Christus och hans Ord må warða förkunnat vthi hwad måtta thet skee kan / antingen aff tilfålle eller sanskyldigo i rettom tjd / såsom han scriffuer til the Philipper i thet första Capitel.

tel. Alltså lærer iagh migh och besjuka/
och haffuer ther aff glädie / at man på an-
banda aart / forma och sätt / försöker / huru
Ungdomen må kunna dragas och födras
til Gudz fruchtan / antingen ther skeer ges-
nom yppendara Predicningar / eller Scrif-
ter / hwad heller ther skeer medh förmaning
och wenligit läckande / eller medh Gudz
wreedes och hårda straffs alwarliga hotels-
se / hwad heller ther skeer medh Exempels
föreställande / eller genom Läfnelser och
Creaturens affmålningar / hwad heller ther
skeer genom Hedniska Sententier / eller ges-
nom thens Gudomeliga Scriffts Ord-
språk / hwad heller ther skeer genom sanna
Hedniska Historier / eller genom Poeters
Dicht och Spel vthi Comedier och Trages-
dier / etc. At then ädla Ungdomen iro
måtte warda dragin til Lydigheet / Tucht
och Zerligheet vthi Gudz fruchtan.

Thersförelöffuar iagh och thens äras
werdige och wällärde Herrens Magistri Lu-
cæ Martini / mins fåra Collegæ och Med-
bielpares i HæKranom flit och arbete /
hwilkin haffuer giordt chenna Bookena / be-
nemd Aerafrangen / allom Christeligom

B i q

Junge

Jungfrum til nytta och gagn / ther inne
 allganda Blomster / Rosor och örter / som
 alment tagas och hröfvas til Krantzar /
 sampt medh theas Natur / Färga / Egens-
 kap och krafft bescriffne / fungiorde / och
 vppå andeliga Sygder dragne och vthdees-
 lade warda. Och är iagh vthan twissuel
 aldeles ther vppå wiss / at många Christeli-
 ga Jungfrur och unga Barn / som för sigh
 sielffue flitigt läsa thenna Bookena / eller
 warda aff theas föråldom ther til håldne /
 at the henne läsa skole / the warda ther igen
 nom iefe aleena påminte til at betenckia
 samma Sygder / vthan ock vpwäckte til at
 effterfölia them / och döffwa sigh ther vthi /
 såsom thenna lilla Booken för then skal als
 dram ist är giord och scriffuin. Här medh
 befalar iagh then Christeliga Läsaren vthi
 Gudz thena Allzmechtigastes bestermelse.
 Gissuit i Zeit then första dagen Martij,
 Anno 1580.

Them

Ehem Högbornom Förstinnom
 och Fröykion / Fröyken ELIZA-
 BETH, Fröyken DOROTHEA,
 Fröyken CLARA, Fröyken ANNA
 VRSVLA, Fröyken MARGRETA,
 och Fröyken MARIA, Infödda Hert-
 ginner til Brunswik och Lüneborg/
 minom nådigom Förstinnom
 och Fröykion.

Vd: Nåd och fred / och all salig
 welferd / genom wår Herre Jes-
 som Christum. Högborne Före-
 stinnor / nådige Fröyker / Man så-
 ger icke förgeffues vthi et alment ordspråk:
 Ther hörer mykit til ena fromma Husfru/
 eller til en fromman Man / Medan icke
 aleena the Quinspersoner för fromma och
 ärliga aderas (the ware elies huru the fans-
 na) som på theas Liff och Bysthoets wegs
 äre ostraffelige / såsom man gemenliga
 äger: Hwad kan man ställa henne hon är
 w ärlig: Vthan / såsom Gudh haßfuer
 giffuit flere Bod än et / altså äre ock många
 tycker / som höra til dygde samma Jungs-
 B iij fwrw

færs och hederliga Matroners äratitlar/
 Ty hwar och en Christen skal altså ställa sig
 leffuerne / at han är gudfruchtig emoot
 Gudh / retferdig emoot sin Nasta / och tuch-
 tig emoot sigh sielfsuan / som S. Paulus off
 förmanar til Titum Cap. 2. Men huru
 wjdt Gudfruchtigheten / Retferdigheten
 och Tuchtigheten sträcker sigh / kan man
 finna aff the mångfålla dygders åskodelse /
 som Gud haffuer begripit vthi the tiya
 Bod / Ty the kunna alla sammanfattas vthi
 theenna tre almenna titlarna. Så befä-
 lar ock Apostelen elies / at Quinspersoner
 skola altjyd låta finna sigh / icke aleena i
 Ryskheet och Helgelse / vthan ock i Tronne /
 i Christeligom Kärleek och i Tucht / Therför
 re skal een Christen Menniska icke aleena
 bestjra sigh om ena eller två Dygder / til
 hwilka hon kan aff Naturen wara meera
 benågen / vthan hon skal / såsom en Chris-
 trogen / see til / at hon wandrar ostraffeliga
 i alla Herrens Bod och Stadgar / på thet
 hon icke är vthi thet ena stycket en Aengil /
 Men vthi många andra wårre än en skal.
 Men skal een Menniska / (som är aff Na-
 turen benågen til thet som ondt är / och alses
 na troch

na trachtar på thet som orge är) Komma til
sådana Christeliga fuldkommelighcet / så
måste man sannerliga icke låta henne råda
sielff / vthan hålla iempt vppå henne medh
förmånande / lærande / warnande / straffan-
de / tillsäyande / loffuande och rosande / alt
ifrån Barndomenom til thes hon kan aff-
rectia thes rehta Christeliga fromheetens
nes Måål / och må sedan åter wara i Alder-
domenon androm vngom Menniskiom en
almen goder Aeraspegel.

Och medan thessa pådriff welsen och
fromheetennes framplantelsen / breede
wid föråldrana och andra / är ock förnemli-
ga Ordzens Tjänarom pålagd / såsom wi
läsom Tit. 2. Men tala tu såsom tilbörlligit
är / effter en helsosamman Lärdom. Them
Gamlon / at the äre nödte / ärlige / tuchtis-
ge / rette i Tranne / i Kärleckenom / i Tåla-
modigheetenne. Them gamlon Quins
nom theslukes / at the ställa sigh såsom Ber-
ligom höfftes etc. Förmåna ock the vnga
Mån / at the äre tuchtige / etc. Tjänarena /
at the äre sinom Herrom vnderdånige / etc.
Och i thet 3. Capit. Thetta wil iagh at te
fast lærer / på thet / at the som troo vppå
Gudh

Gudh måge finnas vthi et Stånd til goda gerningar.

Therföre haßfuer ock iagh / såsom en ibland the ringasta Arbetarena i Guds Wångård / achtat migh skyldigan til thenna befalningena / och iefe aleena medh minna Predicor / hwilka iagh haßfuer giordt i thenna Christeliga församlingenne Zeit / som migh owerdigom breede wid andra minna ärewerdiga Medhielpare i Ordet här til ock så äre befelade / vthan ock i enne Scrifte / som är i thenna Handbookenne afftryckt effterkommit / hwilken E. S. N. här medh bediceras och tilscriffuin warder. Vthi hwilka Scrifte iagh aleena et Stånd / aff Mennistiones lessuerne / nemliga / Zungs frögerna / haßfuer tagit migh före at vnderwisa / huru the skole förhålla sigh emoot Gudh / emoot sigh sielssua / och emoot andra / at the måge båära theas Brangar medh åhra / medh hwilka Gud haßfuer begåffuat thetta Ordens folk til oskyldighet beettennes och onda lustars och begärelsens öffuerwinnings tefen.

Men om thenna Materia at scriffua / haßfuer migh förnemligast förorsakat /
först /

först/ then herliga fordeel/ som Jungfrwer
haffua i några stycker för andra Mennis
skior / ther om här talas i then tredie Dees
len / Therföre wil thet ock tilbødligt wara at
the i Dygdenne och Gudfruchtigheetenne/
trachta effter föregången / ther til haffuer
iagh welet gessua them vnderwysning och
wysa them wägen i thenna Bookenne.

Til thet andra / Medan i Hwastafflan
sättias elies alla Ständer effter hwart anz
nat / Men om Jungfrwers Aembete wars
der intet talat besynnerliga / vthan thet / at
the kunna iennelyckias vthi then almenne
liga Lärone om Barn och Ungdomen. Så
som man ock elies icke mykit finner scriff
uit om Jungfrwers Stånd / särdeles hwad
som ågåår thet quindliga Slächtet / förs
vthan thet the helige Fäder Terullianus,
Ieronimus, Augustinus och andre haffua
tilscriffuit them theras Böcker / eller stälde
them några Reglor och Ordningar före om
Blåsterjungfrwers lessuerne / huilka kunna
icke aldeles dragne warda til andra Jung
frwer / som lessua vthan för Bloster i Hws
regemente.

Til thet tredie / Men fast än så wore / at
thet

ther om wore mykit scriffuit / och meer än
om Aechtaftånd och Aencktaftånd / så kunde
thet doch icke hindra thetta mit företagan-
de / medan wij seem / (ty werr) at man kan
ingalunda komma then wigen rih medh
thetta unga folcker / tijt man wil thet gerna
hassua. Ty såsom iagh thet achtar / och
froma föråldraflaga / då war Ungdomen
aldrig meera raasande / yrare / otuchtigare /
wanartigare och ogudeligare / än han är och
(ty werr) bliffuer nu / Swilket en deels gör
föråldromen stoora sår / som Syrach säger
i thet 42. Capitel. En Säter then än-
na ogiffi år / gör fadrenom mykin waaka /
och omsorg för henne / tager honom mykin
sömpn bårt / När hon ung år / at hon måtte
föråldras / eller när hon än nu är Jung-
frw / må warda stånd / och i fadrens Swi-
se hassuande warda / etc. En deels geffuer
thet ock orsaak / at wårs H KRes JESu
Christi ostyldiga Euangelium war der thet
dissuer försinadat aff them som vthan til åre.
hwilke lägga orsakena til sådana odygde-
aningen på Lårona / lika som wore hon
icke ret / medan hon bäär inga bättre frucht-
ter / eller ock på Predicanterna / lika som
förbus

erbude the goda gerningar / eller hölle the
 tet aff tucht och ärligheet / ther aff moſte
 et ſådant förderffueligit leffuerne ther
 feer följa / hwilkin förargelle alle Predis
 nter ſole ſw hielpa til at affſtaffa / Thers
 re gör ock theenna lilla Booken näſtan in
 t annat / än at hon befråmjar och drüffuer
 ens retta Chriſteliga omwendelsens och
 rones fructer vthi vngom döptom
 hriſteligom Sötrom.

Men iagh haſſuer dragit alla Sygder
 mpt medh theas bewägeliga orſaaker /
 the Blomſter och Brydder / ſom man
 rwekar til Krantzar (hwilkas beſcriffuelſe
 gh haſſuer tagit aff the berömdaſte Sim
 licifter Dioſcoride och Mathiolo) och dragit
 dem til allahanda färga aff Silke / Silffuer
 och Guldſnöre och alſå aldeles gjorde en
 ndeligan Jüngſtrökrantz / på thet vngdos
 men måtte medh thes ſtörre luſt och meera
 egärligheet / ſå ock ſw förra / offrare och flis
 igare / läſat och betrachtat / ock bättre behåls
 at. Ty wij årom alle / (ty werr) ſå ſtygge
 ör almenneliga förmaningar / at om man
 cke öffuerſtrödde them medh Sucker / ſå
 om Apotekerne göra med the bittra mats
 C kafröön.

fasthålln och tilfogade oss them medh stoer
 lampa och godom ordom / så giordom vi
 intet gât / och fruchtadom oss ther säre / så
 som then siroke fruchtar för lifedommen. S
 haßuer iagh och tenckit / at thenna Collatio
 och lifnelse worde then förra een idkeli
 påminnelse til Gudfruchtigheten och all
 Jungfrueliga Dygder / så ossia the pläcka
 de Blåmster / gjorde och bäre Krantzar / s
 at ändoch the bortlade thenna Bookens rth
 handen / skulle the doch allid tenckia v
 på theas Jungfrueliga Dygders ära
 frantzar. Men ändoch iagh wore skyldi
 ger / för then Andeliga lifnelsen / at geßu
 grundeligare berättelse ther om / så haßue
 iagh doch här medh lätit bliffnat. Ty iagh
 håller thet icke så / at många höglärde Mä
 komma ößuer thet ringa / men doch lät
 wäl swåra arbetet / (Ty iagh haßuer icke
 funnit något som migh här til kunde wäg
 wässa / eller iagh kunde haßua thet hiel
 vthaff i thenna lifnelse) eller at the skoll
 geßua sig stunder til at läsa här vthi / effte
 thet / at både Titelen och Innehållelsen / lä
 fa som thet ther kommer aleena Jungfruen
 til / läteliga affsterker them thet ifrå / doch
 fund

ande och här vthi them Christeliga Läsares
 om i sinom tids fyllest. Nu haßuer
 gh welet vnderståth denna Bookennes
 oorbeet/therföre haßuer iagh och inföörde
 ga andra Sententier och Läfnelser / v
 an aleena thesa / som höra til Jungfrwer/
 han så vore / at man wille göra ther aff
 deeles ena almenna Läsa / hwilka man
 öste draga til alla Personer / ålder och
 ånd. Så haßuer iagh och på denna
 den förtegas alla Jungfrwers odygder
 och laster / och är aleena bliffuin vrid Affirs
 natuum. Ty iagh haßuer i denna Boos
 enne aleena welet licka bidia och förmana
 Jungfrwergerna til Dygderna medh gudem
 dom / förhoppandes / the warda sigh ales
 i bättrandes / at the icke behöffua Negatis
 am / eller Lasternes Spegel.

Allen höghorne Förstinnor och nådis
 e fröyder / at iagh vnderdånliga publice
 ar thessa mina Meditationes vnder E. f. VI.
 ch vnga fröisers försiliga Tuel och
 Tampus / och vilhader Jungfrwem läsa hene
 e / ther vthi haßuer iagh haße thetta bes
 enefiander / at denna Booken handlar
 leena om Jungfrwliga Dygder / therföre
 E q moste

moste ock Dedicatio warda stälde til Jung-
 frwr. Thär til / warda ock ther vthi in-
 förde många högga Keyserliga / Kongliga
 försliga / wälborna och ädeliga fröyker
 Exempel / hwilka E. S. M. på Släkten
 och Blodzwägna tilhöra och lifnade war-
 da / therföre sändes hon ock medh retta til
 förstelige Personer at läsae. Så är iaght
 ock ther vppå grundeliga förwiffader ge-
 nom ärliga och trowerdiga Personers be-
 rättelse / at E. S. M. samptliga och särde-
 les icke aleena upfödde warda / til alla
 Gudfruchtigheet och ärligheet / och an at the
 ock altså bära Aerafrantzen / at the allareede
 måge warda androm Jungfrwm i högga
 re / i lifa / och i lägre Ständ förestälte til en
 Sygdaspegel / therföre bliffuer ock thenna
 Booken vnder E. S. M. Namn theste få-
 rare och welbehageligare. Beder för then-
 skul vnderdänigast / E. S. M. wilien nådig-
 gast kenna thenna min wilia / och låta the-
 ra mit ringa arbete sigh nådigast wälbe-
 haga.

Then Alzmechtige Guden beware
 nådeliga E. S. M. medh sinom Herrsa-
 der / frwmoder / vnga Herrar och thera
 garna

t wij skolom see vppå Zikonatråån och
å alla Tråå/ Luc. 21. Sätter off ock
lyflingshönan före medh sina Ryklin-
jar/ Matth. 23. Therföre haffuer han
ock offta bröfat lijkneller om Jdår/
Johan. 10. Om Såd och Senaps-
orn/ Mat. 13. Så indrager ock Scrif-
ten off the vnga Korporna vthi Psal-
men/ och wijfar off vårt leffuernes för-
engelighet/ genom Gråset och Bloms-
ten på Markenne Psal. 103. 90.
Esa. 40. Effter thenna Exempelen/
haffua ock the helige Jäder vpteknat
många sköna alligatoriska Tanckar vthi
heras Scriffter / som the haffua hafft
om Soolen/ Månan/ Vijn/ Myror/
Delicaner/ Crocodiler/ Hiortar/ och o-
aliga många andra Creatur / såsom
nan ther om finner många vthi Basi-
lij, Hieronymi, Ambrosij, och elles i
andra Böcker.

Medan iagh nu haffuer tagit migh
före

före i denna Bokenne / at scriffua nå
 got / allom fromom / gudfruchtigom
 Jungfrorn och yngom Pijgom til vne
 derwijsning / om the Dygder / som the
 ta Ståndet tiåna / så haßuer iagh oc
 effter företalda Exempel / altså wile
 ställa denna Förmaningena / at sam
 ma Dygder worde affmålade i några
 wissa Krydder och Blomster / som
 Jungfror besynnerliga skole planter
 och fram för andra brwla til the
 Krankar / och at the worde off samma
 Orters Natur och Egenskap underwijs
 ste / hwad Gudh vthaff them kräffuen
 och haßua wil / the medh the altså
 breede wid Gudh Ord / genom the
 dagliga Krankar ledde worde til Dyg
 dena och Gudfruchtigheetena ansean
 des / at thetta sättet til at lära / t. åne
 offta meera hoos the fålunniga / ja och
 hoos the onda förwenda werlden
 Barn / än när man wil driffua och
 twin

winga them med idfeligit bindande
och befalande / såsom man seer vthi the
Euangeliska Historier.

Men på thet wij mågom här om
hette klarligare och bestedeligare hand-
a / wiliont wij affdeela theenna heela
Bookena vthi fyra Hufvudstycker / sås-
om här effter följer.

Wiliont wij see til / hwadan Jung-
frwr skole tagha theras Dygder / thet
affuom wij til at tala om then Andelis-
a Ortagården / medh sina Sång-
er och Stidlar.

I. Wiliont wij nemna samma
Jungfrweliga Dygder hwar effter an-
ra / och förclara them wed the Blom-
er och Orter / som man bröfkar til
drankar.

II. Wiliont wij sättia orsaakerna
war effter andra / som skola driiffua
och bewäga Jungfrwr til Dygderna /
willka orsaaker wij wiliont dragha til
Guld /

Guld/ Silffuer/ och Silkesnöre/ the
med man binder och omweeffwa
Kranken.

IIII. Wilion wij geffua tilkenn
Medelen och sättet / genom hwilke
Jungfrwr kunna komma til förescri
na Dygder och altså binda Kranke
och bära honom medh åhra.

Gudz ewige Son / som haffue
sielff icke blygds wid at tala medh sin
eenfaldigo Folke genom eenfaldig
barnsliga lijknelser / han geffue här
sin helga Anda / och regere Scrifften
nan / at thenna vthtydningen må vt
alla Artiklar komma öffnereens med
wåra Christeliga Lära och Schrifte
nes klara witnessbyrder / och at Gu
thens Alzmechtigas åhra och Dygd
mens bättring må här igenom sökt
och befråmiat warda /
Amen.

Th

Den Första Deel.

När Jungfrur haffua lust
til at bära hwar dagh nygiorda
Krankar/ tå plåga the icke sölia
he i Markenne här och thår effter
mima Orter och Blomster/ vthan på
et the måge altijd haffua them wid
indena/ tå haffua the närwarandes
eras Ortegårdar/ vthi hwilka the såå
gh åstfilieliga Blomster och wålloch-
nde Krydder / them man brwfar til
rankar / hwart slaggh för sigh til sin
ka. Och medan intet Blomster och
gen Green wåxer vthan stiälla / ört
h Kroot/moste the för Blomstren skul
t planta stiellarna medh Rootenne.
Itsa wil thet ock wara aff nödenne/
n een Jungfrw begårar vthsmuckia
gh medh Dygd och Ärligheet/ at hon
är sigh först en Andeligan Ortagård
D och

och Örtasånger/ther inne hon finner
dana Öngder/aff hwilka hon kan lære
hwad hon skal göra / och huruledes hon
skal förhålla sigh vthi sit lessuerna
Ther om willem wij nu tala.

I.

Ör

Vertagården är then Chris-
 teliga Kyrkian / såsom man kan see aff
 Salomons Högha Wissa vthi thet 4.
 Capitel/ther så står scriffuit: Min Syn
 er låra Bröd / tu äst en tilfluctin Ört-
 agård / tin Wårst är såsom en Lust-
 ård aff Granatåple medh ådla Fruch-
 ar/ Cypresser medh Nardus/ Nardus
 medh Saffran / Calmus och Caneel/
 medh allahanda Rökelse Tråd / Mirra
 och Aloes / medh allahanda bästa
 Dertter. Och i thet 5. Cap. Min Wen-
 komme vthi sin Vertagård / och äte sin-
 na ådla fruchter. Såsom och någre
 lärare förstå medh Vertagården then
 Christeliga Kyrkian. Syr. 24. ther
 Wjsheeten / thet är/ Gudz Ord altså
 säger: Aff migh flyta många Bäckiar
 vthi Vertagårderna / ther vatnar
 och mina Vertagårdar / och fructar
 mina Ångiar. Så säger Gudh i Ier-
 58. Tu skalt vara/ såsom en wat-

Dij

nat

nat Vertagård. Alltså låas man och
Esaie 51. Jerem. 31. Thren. 2. Joel. 2.

Til thenna Christeliga Kyrkian
skola åraålsflande Jungfruer hålla sigh
som wilia medh theas Andelig
Dygdafrankartäckias Gudi och ärli
gom Menniskiom. Ty aleena vth
Gudz Kyrkia finner man rettes berätt
telse om alla Dygder och theas rett
orsaker/hwad the äre/hwad an the kom
ma/hwilkin them i oss werkar/til hwa
ända the skola öfswade warda / hwa
the vtretta i them Trognom. Hwilke
fincker man aldrigh retteliga finner / v
than om then retta Kyrkiona på th
Dygdahtigas wägar / och vppå the
Epicuriska Werldennes törre Ängiar
som troor intet annat lijff vara / oc
lessner aleena alla Dagar förvth
Gudh i alla Synder. Ty Werldenne
Barn hålla icke onda lustar / som icke
vthbrista i gerningarna för retta Syn
der

er / the samtyckia offta gruffueliga
Gudz försmädelse / Dyrckt / Gråfferij /
Dyrckenskap / ja the göra ock offta
Synder och Lastar til åhra / the weta
att intet aff the rettliga andeliga Dyg-
terna vthi the tyn Gudz N. Gudz för-
ta Taffla Men nu behöffua våra
Dötrar icke wijdt sölia effter thenna
Vertagården / Medan Gudh hafuer i
het heliga Doopet fransat honom i
hen Christeliga Kyrkion / och giffuic
vårtekn / wid hwilka man skal lära kens
na honom / Nemliga / Lagsens och E-
uangeliums oförsaklada röst / och the
höghwerdiga Sacramentens retta
örwiff effter Christi stichtelse / Ther medh
ock thessa Jungfruar / som ännu äre v-
han för then retta Kyrkion måge läs-
ra komma ther til. Men hwilkin som
hafuer betänckande at komma til then-
na Vertagården / han behöffuar icke
tenckia / at hans Dygder och gods ger-
Dij nins

ningar skole tåctias Gudi/ ehurn stöna
the ock kunna synas för Menisthionee
förnuffte. In vthan för Kyrkion ar
ingen Saligheet/ och thesfore ock ingen
Troo/ hwar Troon icke ar/ thet kunna
ock inga Gudi wälbehageliga Dygder
fölia.

II.

Men Sångiarna på hwilka
man moste sööka och hemta Dygdas
blomstren/ äre vthi tre ätskilicliga par-
ter deelade / thet ar / Jungfrwre skole
vthi Gudz Kyrkia see sigh om effter tre
Lärarnesterrinnor/ aff hwilka the kunna
bekomma och lära Dygderna.

Den första Sängen heter then
Nacurliga Lagen/ aff hwilka Hedniska
Jungfrwr fordomdags / och än nu i
thenna Daggh alla förnufftiga Quins-
personer aff Naturen wiisa sigh sielfue
til Tucht och Arligheet.

Thenna

Thenna Sängen är i begynnels
 n planterat aff Gudi skelssuom i Skas
 elfen effter hans eget beläte/som scriffs
 står Gen. 1. Och är sådd medh her-
 gom wijsdom i Förståndet/ och medh
 aldskommeligom Lydna och Dygder i
 milian thens aldrasförsta Jungfrunnes
 uce. Aff hwilka sedan äre planter-
 de Triskar och Greenar på hennes
 effterkommander. Och haffuer thens
 första Jungfrunnes cenda Säng
 rit så många sköna Blomster/ at hon
 allan sin Liffstijd hade kunnit göra
 dygdernes och Gudfruchtigheetens
 ansar noot / om hon icke hade låtit
 föra sig. Men effter hon aff thens
 Dygdastendens Dreffuulins til-
 ndan och äggelse / icke haffuer welet
 nöya sig medh thet herliga Liv-
 Genes. 3. Är igenom hennes för-
 äckeliga fall/een illa lochtande Dagg
 len vppå thenna Sängena/ och haff-
 D i i i i uer

uer altså besmictat Natursens lagh / a
 alla Dygders Blomster och Dereer,
 vthi Förståndet / Hierteat och Wilian
 äre förwifnade / och ibland så många
 nåpliga een eller tree bleffne behåldna
 besynnerliga aff the Dygder vthi the
 första Tafflan.

Doch haffuer Gudh vthi the
 Christeliga Kyrkionne / genom sin An
 da / åter begynt förnyia thenna Sär
 gena i them Döptom / som äre födda
 på nnt / och begynna Rötterne så sach
 teliga slå vth igen / Livset i Förstande
 bliiffuer klarare / Wilian och Hierte
 begynna dagh effter dagh bewiisa sig
 wälwilicliga emot Gudh och sin Näs
 sta. Thersöre kan Naturen och the
 ras Samwet an nu någorlunda säg
 Jungfrwm hwad ärligit och oärligit
 är / såsom wij här effter skolom så hör
 vthi Hedniska Historier och Exempel
 om hwilka S. Paulus talar til the
 Roma

tomare Cap. 2. At Hedningarne som
te haffua Lagen/ göra doch aff Natur
en thet Lagen innehåller / the samme
re sigh sielffuom Lagh / hwilke bewijfa
agsens gerningar wara scriffna vthi
heras Hierta.

Then andra Sängen kallas Scrifte
ch Ord/ som förmana oss til Dygdere
a och wara oss ifrå Laster. En mes
an Natursens Lagh är mykt wordin
örswagat/haffuer Gudh aff sinne blåts
a Nåde / breede widh Natursens Lins
et så welet gessua sin Wilia och Bodh
lkenna i Scrifftenne/ på thet Kennis
lian/ som är skapat och återlöft til gör
a gerningar/at hon skal thet vthi wans
ra/ måtte wita förwara sigh på Guds
ruchtigheetennes och Ärligheetennes
vagh/ thes grund och botn äre the Läs
sa Guds heliga Bodord. Och wil
Gudh at wi skolon retta alt thet wi
förrom och låtom / effter hans Bodhy
för

förmaningar / och warningar / **E**x
 hwad som tilförene scriffuit är / thet är
 off scriffuit til vnderwijsning / Rom. 15
 Och all Scriffte aff Gudi ingiffuen / är
 nyttig til lärdom / til straff / til bättring
 til tuchtan i Retferdigheet / at een Gud
 Menniska skal wara fuldborda / til alle
 goda gerningar skickelig. 2. Timoth. 3
Erföre haffuer Gudh låtit Mose we
 ta sina wågar / Israels Barnom sin
 werk. Psal. 103. Och haffuer låtit sät
 tia många Böcker in vthi Bibelen / the
 inne om Gudfruchtigheet / Arligheet och
 Dygd är ganska mykje scriffuit / Så
 som är the sām Böcker Mosi / Salo
 mons Ordspråk / Salomons Predica
 re / Wijsheetennes Book / Iesus En
 rach / nästan alle Propheet / alle Apost
 lars Epistlar / på thet omwende Jung
 frwr intet hadde til at klaga / the wiste
 icke hwad Gudz wilie wore. **E**fter
 Gudz scriffna Ord / fölia the heliga Fä
 der

Derz Scriffter/ Augustini, Ambrosij,
Hieronymi, &c. the ther offta haffua
scriffuit många theas Böcker til Chris
teliga Jungfrwer och Quinner / eller
haffua vnderwißt them om theas
Dygder/ såsom Tertullianus haffuer
scriffuit såm Böcker. Ther

men görs icke behooft mykit förtälja.

Ther vthöffuer lyda ock hyst the
færdzliga Scriffter/ som äre tagne aff
Hedniska och Juristiska Scribenter/
er inne ock mykit handlas om Dygd
och Odgd/ om Slam och Åra/ så äre
the Hedniska Oratorers och Poë
ers Böcker fulla aff vthwertes Tucht/
som Ciceronis, Diogenis, Laertij,
Theognidis, Isocratis, Platonis, Ari
stotelis, Demosthenis och Senecæ
scriffter vthwijsa.

Men effter Fädernes och Hednins
Fädernes Scriffter/ äre på obefendt Latis
skrift och Grefskift Tungomål / och ther
til

til föora och medh många ord / så an-
 the kunna icke wäl tiåna Jungfrwinn,
 doch finnas allastådes vthi Dygderne
 och Lasternes förelaaringar / någre
 Sententier / som aff them vithagne å-
 re / medh hwilka froma Jungfrw och
 gudfruchtiga Pijgor skole låta sig
 nöya.

Til thet sista / hörer oc så hiit ti-
 thenna Sångena / Predicanternes leff-
 nande röst aff Predicastolen / når th
 förclara the tiya Gudz heliga Bod-
 och Hwstafflan / Låramöders vnder-
 wijsning / Föräldrars barnatucht / och
 ärligt gammalt Foleks påminnelse
 hwilke äre allesamman plichtige wijs-
 yngdomen til Gudfruchtigheetena
 Såsom här effter giffs tillkenna vthi
 then fierde Deelen.

Är nu någor Jungfrw som ära
 haffuer tåar och wil icke troo sinom eg-
 nom naturligom tanckom och ingeff-
 uelse

vnd / så vilser aleena / hon läse och höre flitigt
 den heliga Scrifft / hålle ther emoot
 de Förmåningar / som äre dragne aff
 nådernes och Werldzliga Scriffter /
 och märke medh flit hwar til frome
 predicanter / theas Förälbrar / Scho-
 mesterrinnor / och gamla ärliga Mens-
 skior / them förmana / och fölie them /
 warder hon bekommandes ganska
 fina Blomster til sin Dygdafrank.

¶ Then tredie Sängen äre Ex-
 emplum / til hwilka Syrach förmanar
 i thet 2 Cap. Seen vppå the gamla
 Exempel och merken them. I
 denna Sängenne stå uu alla Bloms-
 ter och Krydder blandade hwar om
 annat / förvithan släck och ordning / thet
 Exempel blandade medh Dygder
 och Laster tilhoopa / lijka som Mennis-
 kiorne gåå tilhoopa hwar om annan / nu
 en Mansperson / nu een Quinsperson /
 nu en lård Man / nu en Bergsman /
 E Elos

Stomatore/Krigsman/een Jungfr
Hustru/et Barn etc.

Lijka som man nu först skal skoda
och besee Blomstren / och låra åtskili
thet ena ifrå thet andra / och altså aff
brnta och plåcka thet som är nyttigt
och nödtörffigt / och hwad som åår sen
tiidh medgesfuer: Altså skola frome
Jungfror aff åtskilieliga Exempel
aleena achta och låra / thet som flåde
och slietar sigh medh thetas Stånd
Person och Ålder.

Hijt hōra nu först the Exempel
som tagas aff Historier / och sedan if
som man tager aff leffuande Gold
dagligt leffuerne. Aff Historiern
kan man förnimma / huru dygdesam
ma Jungfror haffna i förtiiden för
hållit sigh. Ther til tiåna förneml
gast Historierne aff then heliga Scriff
hwilka Gudh haffuer för then skul lāt
beskriffua / at man må see / huru the gud
fruch

Jungfruchtige äre driffne igenom Gudz Ans
a/ och hassua i förtijden beslijtat sigh
skal honom at hålla Gudz Bod: Och ther
ra ättelbart emoot/huru wijde Dieffuulen och
alltså Berlden hassua afförde then dårachtis
är nyttiga Rngdomen ifrå hans Bodh.

Wilia nu Jungfrwr plocka thes
la fromas Blomster aff thenna Kryddasåns
Exempel/ tå skole the flitigt läsa/then Förs
in Adria/ Andra / Tredie och Fierde Boeken
Ständ Mosis/ Domaradooken/Ruths Boof/
Samuels/ Konungarnes/ Chronikons
Exempel/ Esters/ Esrae/ Jobs/ the Macca
edan thers/ Tobiee/ Judiths och Susannee
Gold historia/så ock Euangelisternes Seriff
serier/ ther inne man finner många Hist
gdelser/ vthi hwilla Jnngfrwr warda ins
den skilde/ som hassua förhållie sigh stuns
trandom årliga/ stundom oårliga. Men
Seriffet skönesta Exemplet til Gudeligheet/
fulldådfruchtigheet / Tucht och Åra / fins
he guder man vthi then werdiga Jungfruns
frug

E ij nes

nes Marice Historia/ om hwilka Am
 brosius säger lib. 2. de Virginitate
 Marice leffuerne skal bescriffua om
 Jungfrwdomen såsom vthi et Belä
 eller Affmålning / En then retta Kys
 heeten och Dygdernes retta aart lyse
 vthi henne / såsom vthi en Spegel
 Ther aff skolen i Jungfrwr tagh
 edhart Leffuernes Exempel aff henne
 En hon wi far edher fromheetenne
 retta Mesterstycke / hwad i skolom be
 tra i edher / hwad i skolen vndfly / eller
 behålla. Effer Bibelens Historien
 tidana här til ock allahanda Chronikon
 the ther bescriffua Kyrkionnes Histo
 rier och Werldzliga handlingar / som
 haßua sigh tildragit både hoos Chris
 na och Hedningar / ther inne ock off
 ibland annat / Quinnors och Jung
 frwrs handlingar löpa medh ibland
 Hwilka Böcker ändoch the äre sam
 mandragne aff Menniskiom / så äre el

do

och mykit nytteligare til at läsas / än i
henna tiden Kullawagnen / Wagh-
läckaren / och andra sådana Böcker /
her inne stundom ock wäl finnes något
gåt / men thet är doch förmanigt och vps-
ylt medh mykit dårachtigt fåfenge-
nack / ifrå hwilko then helige Ande
varnar oss / Ephes. 4. Låten intet sleme
aal gåå aff edher Munn / ther igenom
hen helige Ande warder bedröffuat / sås-
om han strax ther vppå säger. Och i
heet 5. Capitel / All slernheet / skamliga-
rd / eller gåckerij / eller sleme / som icke
öffues / låten icke eens ibland edher
emnd warda / såsom Helgon tilhörer.

Men effter thessa goda Historia-
böcker / aff Christnom och Hedniskom
Historiascriffuarom sammandragne /
re ganska många / kan man ther medh
te beswåra Jungfrurna / Therföre
re här i thenna lilla Bookenne några
ortta Historier om Dygder och Laster
E iij medh

medh ibland införde/ hwilka skole wara
Jungfrorn såsom en Werldsligen
Spegel til theras Lessuerne.

Wihi then andra Deelen aff then
na Sängenne fölia theras Dygdere
Exempel/ som lessua i war tjd. Ty
ändoch ondskan och skammen i thenna
sista Werldenne/ (hwilkin wisseliga
är sladd i ondskonne 1. Joh. 2.) haffuer
altså fåt öffuerhandena / at Dygden
håles för oära / och skammen för ära/
och besynnerliga haffuer Gudfruchtiga
heeten och Tuchten nästan öffuer giffu
Jordena / är ther ifrå bärdriffuin/ och
håller sigh nu vppe i Himmelen/ såsom
Poeterne haffua dichtat om Astræa.
Så finner man doch än nu och Menn
skior/ som för theras Person wachta
sigh för vppenbara Laster/såsom Christ
nom bör / och säge gerna at thet stode
ganska wäl medh then unga Ungde
menom / och faller Predicanernes
Säad

Sådd och Föräldranas och Scholas
 icke aldeles i Bruns
 n.

Är nu i tinne Schlächte / i enne
 wstufu / i enom Gård / Stead /
 / Hrs/eller annorstads een Jung
 eller Quinsperson / som besitar
 om Gudz Fruchtan / och älskar
 Lucht / så winlägg tigh ther om vppå
 högsta / at tu lant lärat aff henne i
 Stycket / och släm tigh icke thär
 at / at tu äst kommen aff enne Förstlis
 are / Adlare / herligare / rikare och
 snare Slächte. Och medan vngom
 ingom intet nämmare är än Mo
 en / så borde them hålla sigh så ärlig
 / at the lunde med ära wara theras
 Döttras Hwspegil.

III.

Til Kruddernes och Blom
 ens Stialkar och Greenar dras
 gom

gom wij icke otillhörliga Trona/ hwil
 sin fram för alla andra Dygder moste
 lysa vthi Christeligom Jungfrwm oc
 Moöm. I. Ty såsom Stialarn
 äre inrootade i Kryddasängen / oc
 finnas i Dreagårdenom / Alltså är oc
 Troon grundat vthi Gudz Ord / then
 Gamla och Nya Testamentens hel
 ga Scrifte / Rom. 10. Troon komme
 aff hörelsen / men hörelsen genom Guds
 Ord / och finnes aleena vthi then Chr
 steliga Kyrkionne. Ty alle the som
 äre vthan för Kyrkiona / the haffua in
 ga salighgörande Troo / så moste oc
 Troon wara inrotat vthi then heliga
 Scrifte wäxa om fring sigh / och med
 sina Rötter och Spijror hålla sigh wi
 Ordens och Löffkens fruchtsamma
 Jord. II. Lijka som Rooten Stial
 kan och Blomstren bekomma ther
 krafft / wägst och lijff aff Jordenne / All
 så moste och Gudz Ord uppehåll
 Troo

Eroona och Hiertans Förtröstning i
H/ elies är hon aleena en tancke och
ormåtenheet/som haffuer inga wisheet
och werkning / som S. Jacob säger
Cap. I. Then ther twiffel / han är sås
om Haaffzens wagh / som drijfs och
dres off wädret. En Man som twiff
är är ofstadigh i alla sina wägar. Säs
om man ock thetta kan see aff Stiel
arna och Greenerna om the icke blijff
na medh Kosterne wäl infäste i Jor
na/ vthan äre antingen vthreffne el
r omfalne / eller the stå aldeles lööst
och holigit / så våra the antingen inga
ruchter som dogar / eller the förwisna/
och komma näpliga til thetas halffua
raste och wäxt. III. Såsom
Stiälkarne äre på somliga Krydder
och Orter tiocck/stoora och långa / men
å somliga ganska små / låga / småala
och tunna / såsom på the blåå Fioler och
Tusenddygder / på Latin Bellis mi
nor

nor &c. Alltså är ock Troon i somligom
 gom Menniskiom stark och modig / som
 som vthi then Cananeiska Quinnom
 ne / och i Höffuismannenom i Capernaum
 naum / men i somligom är hon ganskt
 swagh och liten som et Senapskorn
 som en glimmande och rylande Bränd
 såsom vthi Apoklomen för Pingesda
 garna och i mångom androm.

IIII. Såsom thet seclar aldrig
 ehvar som Stiälkan är ret rooder
 Jordena / och haffuer gredda vthi sig
 han bäär jw blod / Blomster och
 Fructer / hwad heller the äre nyttiga
 eller skadeliga. Alltså kan ock een re
 lessuande Troo aldrig wara och blißfu
 förvthan Christeliga Gudfruchtighe
 blod / wälluchande Blomster och
 Fructer. En thet heter som En
 rach säger i thet 33. Cap. Then som
 sätter Troo til Gudz Ord / han achta
 Boden. Matth. 12. Gören Tråål
 gåt

reen i son / så warder fruchten godh / En aff
modig / hichtenne kanner man Tråad. Mat. 7.
Dunbart och et gätt Tråad bdär goda
om i Eericht. Joh. 15. Jagh haffuer vthmaalde
hon jagh / satt edher / at i i:olen gåå och göra
enarsticht / och edher frucht skal blißfua.
ad. Iacob 2. Troon / når hon haffuer icke
Dagadningar / tå är hon dödh i sigh sielf.
om. . Såsom Stiålfan och Orten / ånz
it aldrig / och hon ståår i Jordenne / icke kan mis
vorden. Soolennes sken och Himmelens
vth sig / Altså är thet ock här medh / skal
vth troon blißfua bestendig i Jrestelsen / och
vth i rätta Dygder / som åre Gudi wäl
vth i anghageliga / så moße Gudz Son Kets
vth i digheetennes Sool / och thenn helige
vth i ides Dagg / genom Scriffteña så
vth i ant i henne werka / En thet heter som
vth i Kristus säger / Johan. 15. Vthan
vth i jagh kunnen i intet göra.

Alff thenna lijknelßen kunna nu förs
vth i indige Jungfrwr merkia / at så litet
vth i Bloms

Blomstren kunna wåxa vthan Stid
 ka/ så litet kunna the wara dygdafull
 förvthan enne lessuande Troo. I
 hwad som icke kommer aff Tron
 thet är Synd. Rom. 14.

Therföre sätter ock then helig
 Scrifte många Tronnes Exempel
 Jungfrun/ både vthi gamla och Ny
 Testamenteet/ såsom ock Troon besy
 nerliga roosas vthi then heliga Jun
 frunne Maria/ aff Elizabeth. Luc.
 Salig åstu som trodde. Och hon sie
 gessuer sig strax medh Tronne vnd
 Angelens Ord: Gij/ iagh är H
 rans Tjänarinna/ migh ssee effter t
 taal. Martha/ then Affledne L
 zari Syster / gessuer ett merkeligit E
 xempel ifrå sig om sina Troo/ vthi 2
 tislarna/ om Christi Person / om ha
 Alzmechtigheet/ och om the Dödas v
 ståndelse/ så hon säger: Herre / ha
 tu varit här/ min Broder hade i

bl

ffuit dödh. Men iagh weet än nro/
alt thet tu beder aff Gudi / thet wars
Gudh tigh gessuandes. Item /
Iagh weet wäl / at han skal rps stå i rps
ndelsen på then yttersta Dagen.
em/ Ja H Erre / Iagh troor / at tu
Christus Gudz Son/ som komma
lle i Werlden/ Johan. II. Sas
Raguels Datter wtnar ock om s
Troo til Gudh / ther hon säger:
het weet iagh förwssö / at then som
udi tjänar / han warder effter Gres
lsen tröstader / och ifrå bedröffuelsen
lossader / och effter Nääfften finner
n Nåd / Ty tu haffuer inga lust til
itt förderff. Tob. 3. Then Israels
ska fångna Piigan/ (2. Reg. 5.) wts
r ock sina Judiska Troo/ tå hon gaaff
om Herra Naeman råd / at han
lle draga til Elisæum/ Ty hon wiste
il at han worde honom reenandes aff
ne Spetelsko. Actor. 5. 8. 17. Cap.

S

står

står scriffuit / at til Apostlarnas Lär
förmecrades hoopen iu meer o
meer / aff them som trodde på HED
ran / hwilke woro många både Mä
och Quinnor / och at icke alena Mä
vthan Quinspersoner wordo fång
aff Saulo för Ironnes skul. Thesli
tes ock at the förnemligaste Quinspe
soner i Atheon haffua hållit sigh i
Pauli Lärdom / om Christi Döda o
Opståndelse / hwitla vthan twissu
haffua icke alena warit ähta Qui
nor / vthan ock theas Dötrar o
Jungfrur.

Sådana Exempel kunde man w
sättia fleere / om man vthi then Christ
liga Rytionne icke wore ther vpt
wiss / at alla goda gerningar måste st
ta aff Ironne / theförre måste hw
och en Christen haffua henne.

Thetta må så wara no
sagt til thet första / hwadan och hw

En Christeliga Jungfru och Dugor
ble tagha theas Dugder / och aff
på hem the skole lära göra thet gät är.
En ändoch man binder icke Ortagår-
n / Jordena / Koo. ena / Orterna och
Stiälkarna medh på Giordena / och
ender Hufvudet ther medh / så kunna
och Blomstren / vthan thessa stycker
te växa / eller bliffua gröna och fär-
a / En wi wilhom / at unga Jung-
frur skole bära gröna och friska Kran-
ar / och haßua sådana Dugder medh
gh / som haßua Tronnes Krafft och
Gröda vthi sigh / och kunna rigeras eff-
r Gudz Ord / En ther skal iu wara
stoor åtskildhet emellan eena Christ-
a och Hedniska Jungfrur. Ther är
ingen så fåwiff / at hon håller meera
en wisnan / törren Kranz til vthw er-
s prydnung / som haßuer mist sina gos-
tucht och sköna Färga / och icke haß-
er någon Gröda vthi sigh / än aff en
Fij skönan /

skönan / herligan / nygiordan Rosen
 frans eller MeieranKrank / vthas
 strax the warda wisna och törre / fast
 the them bårt / och skämmas wid at be-
 ra them längre / oansede / at några törre
 Blomster och örter kunna än nu ges-
 ua theras lucht ifrå sigh. Huru my-
 meer skal een Jungfru pryda sin
 Siäl medh sådanna Dygder / som ha-
 ua thens helige Andes wåtska o-
 Dagg / och Tronnes lucht vthi sig
 och sättia thessa länge fram för t-
 Hedniska Dygderna / som äre förvthe-
 Troo och Gudz Ord / hwilka do-
 hoos förnufftiga Menniskior haßua o-
 så theras åra / loff och goda lucht / W-
 dan Christeliga Jungfrur och Piigo-
 iele smyckia sigh Menniskior / vthe-
 theras Brudgumma HERAN-
 Christo til åhra. Wil man nu ic-
 lijda the Dygder som äre förvthe-
 Troo / så kan man mykit mindre lij-

e skrymtachtiga skijngerningarna / at
e skole wara goda. En såsom man
håller intet aff then Krank / som är sam-
bandundin aff målada / gutna / veks-
urna papeers / eller waxblomster och
örter / ändoch the äre herliga giorda
och länge ifrå skönte skijna / och hållas
re rea och naturliga: Alltså håller
Gudh intet aff the skrymtachtiga
erningarna / som skee aleena til ee-
nijn / och gåå icke aff hiertat / En han
vill inga Sagnatiänst haßua / vthan
wad som ärliga Jungfrwr göra / thet
ole the göra effter Gudz Ord / aff
Tronne / frijwilioge / och aff allo
hierta / Rom. 12. Waren
brinnande i Ans
danom.

¶ ¶

I iij

Then

Then Andra Deel

Ther inne Dygderna vpråk-
nade och förklarade warda / som
höra til Jungfruers ära
franz.

Efter wij nu ären komne
medh hwar annan in vthi then
andeliga Örtagården / och ord-
ningen träffuer / at wij seem oss om och
vthwåliom Dygdablomstren / til Jung-
fruefransen / och hemtom them / (En
ther tiåna icke allahanda Dygder til
thenna Örtfransen / såsom ock icke al-
lahanda Örtter pryda / vthan aleena
thessa hwilka the förståndige i Naturs-
lig ting och Simplicister kalla Coro-
narias) Therföre williom wij nu see oss
om / effter the Dygder / hwilka man kan
beqwemligast draga til Jungfruernes
Slächte / Alder och Stånd / och låta the
andra

andra stå oförklarada. Men nu brilla
 unga Jungfrur och Pijor almenneli-
 ga wid pass tiugu slags Örtter och
 Blomster til thetas Hufswdz vthwets-
 es pryddelse / Såsom äre: Himmels-
 nyflar / Oxaläger / Näglifablomster /
 Gola / hwijsa och brwna Sioler / Blåå
 Sioler / Enpreß / Meycran / Polleyna /
 Maricerosor / Rinblomster / Helga
 Treesfaldighecksblomster / Sammet-
 blomster / Basilica / Rosor / Indianiska
 Näglilor / Ruta / Wijnruta / Rosmas-
 tijn / Lauendel / Narcisen Rosor / Rosop /
 Tusenddygder. På theenna Örtter
 vilion wi nu först draga efftersölians-
 e tiugu Dygder / Nemliga: Lust och
 Rårleek til Gudz Ord och Gudz tjänst /
 Gudz reetta Rundskap / Gudz Fruchs-
 an / Ödmuwtheet / Gudz Åkallolse /
 Tacksamheet / Tronnes Bekennelse /
 Ira moot Föräldrana / Arbetsamheet /
 Lucht / Wenligheet / Barmhertigheet /
 Siiii Wlyg

Bløgsamheet/ Lefamens Keenligheet/
 Måtigheet/ Kyskheet/ Sparsamheet/
 Mildheet/ Trofastheet/ Tjigsamheet.

Och ther hoos giffua tilkenna / hu
 ruledes hwart och ett Blomster eller
 Dert/ kan lijnas wedh sina Dygd/dä
 de effter Substantien/ och effter hennes
 krassliga werkningar / hwilka äre vth
 tagne aff höglärda Läktares Böcker/
 som haßua scriffuit om Örtter och
 Blomster / och skola altijd sättias
 främst. Ther effter wiliom wij altijd
 sättia några Sententier och Ord
 språk / som råda och förmana til hwa
 ria Dygd besynnerliga/ och til thet sid
 sta beslutar medh några gudfruchtiga
 årliga Jungfrors Exempel/ som haß
 ua rettat thetas lessuerne/effter samma
 effterföljande Dygder. Ther til
 gessue Gudh ytterligare sina
 Råd / Amen.

Pr

Primula veris,

Himmelsnyklar.

Then

I.

Then Första Dygd är Lust
 och Kärleek til Gudz Ord och rette
 Religionen / Borna gåå til Kyrkia
 gåå i Schola / låra låsa / bidia och scriff
 na / flitigt höra Gudz Ord / merkia
 och betrachtat / offta gåå til thet heliga
 och högwerdiga Sacramentet / och til
 Scriftermålen / låra thetas Catechis
 mum vthan vthlägning / och medh vt
 lägningenne / och ther hoos några Psal
 mer / Sententier och Ordspråk aff thet
 heliga Scrifte / etc. Thenna Dyg
 dena lijknom wij wid Primulam veris
 Himmelsnyflar / Verbasculum odo
 ratum, Nyflablomster / Oxalagger
 I. En såsom thenna Blomstren
 förstone tiåna til Kransar / och finna
 strax i begynnelsen moot Vååren / och
 Mola församlas först om ååret / så hö
 rer ock så thenna Dygden til Jung
 fruers Aerafrantz / til hwilka unga Dö
 trar

ar/ Jungfruar och Pijgor skole wäs
 a sigh strax i theas Ungdoms bes
 ynnelse/ när the begynna gåå och funs
 a tala/ om the annars skole gessua nås
 a Gndfruchtighetennes luche ifrå
 gh. II. Såsom thenna Bloms
 ren wexa gerna på törre Rum och
 ngior: Altså sår sigh thenna Dygd
 en gerna vthi sådana hierta/som kenna
 theas Synd / swagheet och ålendheet/
 at the haffua mist thes helige Ans
 thes gaffuor / the ther fructa sigh för
 na Dygdh/och fööra er nyctert och måtige
 ffuerne. III. Såsom thenna
 blomstren tiåna för Slaget/ Rörelsen
 der Borttagelsen/styrkia Hiertat/och
 the Distillerade warda til Watn /
 ärttaga the Kläckiar / Aerr och annat
 dant / Altså är ock then ther haffuer
 ist och öffning i Gudz Ord / och vthi
 Gudz trånst / såker för thes ewiga
 Dödzens slagh / och för oretenheet
 vthi

vthi Gudomeliga ting : Syrach säger
 Cap. 6. Tenck altijd vppå Gudz Ord
 så skal han göra tit Hierta fullkommeli-
 git / och gessua tigh wijsdom såsom ti
 begärar. Johan. 10. Min Går hör
 mina röst / och iagh kanner them / och
 gessuer them ewinnerligit Liiff / och the
 skole icke förgåas / och ingen skal rycka
 them vthu minne Hand. Ther fölie
 och Tröst och styrkia i Hiertat emoo
 alla försträckelser och rädsla / såsom
 förfarenheeten wittnar hoos swfka Men-
 niskior / som skola döo / när the haffua
 älskat Gudz Ord vthi thetas Liiffzeij
 och i wälmachtenne / Så warda ock alla
 flårklar / ärr / och inwertes onda begä-
 rer borttagne och dämpade / hwilke
 göra oss wederskyggeliga för Gudi och
 Christnom Människiom / när man dag-
 liga oöffwar och brwkar theenna Dyg-
 dena.

Til t. henna Dygderna skole nu vng
 Dö

Dötrar och Pijgor. wänia sigh / In
 der står Gudz befallning och Ord: Tu
 alt helga Sabbathsdagen. Thet är/
 Wij skolom fruchta och älska Gudh/
 et wij icke förachtom Predican och
 hans Ord/vihan hållom thet helige/hös
 om och lärom thet gerna. Thersföre
 affuer Gudh befalae helga Sabba
 then/ på thet och Döterne vnga Jung
 wr och Pijgor kunna/ så wäl som an
 re/ achta på Ordet och Gudztienstes
 a/ såsom han befalar/ Exod. 20. Tu
 alt intet arbete göra på Sabbathen/
 y heller tin Son/ en heller tijn Dät
 er/ en heller tin Tiänare/ en heller tin
 Döf/en heller tin Fremling/som innan
 ns Stadz port är. Deut. 16. Befal
 e Gudh/ att Judarne skulle hålla Wes
 ornis och Lööfshyddornes Höghetijd/
 ch satte ther hoos : Och tu skale was
 a glaad på tinne Högheti d / tu och tin
 Son/tijn Dätter/ tin Tiänare och tijn
 G Tiän

Tjänarinna/ etc. Ther finnes ock offta
 vthi Mofi Böcker / att Gudh säger :
 När tine Barn / thet år / tine Söner
 och Dötrar fråga tigh hwad år thet ?
 Så skal tu säya til them ? HÆren
 haßuer vthföördt oss medh enne wäldis
 ga Hand vthaff Egypten/ therföre off
 rom wij honom alla Förstfödda / etc.
 Ther medh geßuer iw Gudh tillkenna/
 att Barnen/ som äre iw ock så Dötrar
 och Pijgor / skola ock så flitigt fråga
 effter Gudmeliga ting. Sprach 6.
 Hör gerna Gudz Ord/ och merck Wiß
 heetennes goda Ordspråk. Zeem/
 Betrachta altijd Gudz Bod/ och tenck
 idfeliga på hans Ord / han skal göra
 titt Hierta fulkommeligit. Sprach 4.
 Een förständig Menniska lærer gerna
 Gudz Ord/ och then som älskar Wiß
 dom/ han hörer gerna til. Ther fin
 nes ock många sköna Exempel och Hi
 storier/ ther inne thenna Kärleeken och
 Lusten

Lusten til Gudz Ord vthi någrom
 Jungfrwm haffuer latit sigh see: Först
 och förnemligast seem wi thet/vthi then
 heliga Jungfrwonne Maria/ hon haff-
 uer icke aleena aff sin Bngdom hållit
 sigh til Kyrkiona och Gudz Ord/vthan
 så Gudh sende Angilen Gabriel til henn-
 ne / och lät predica för henne om Mes-
 sice Mandoms anammelse / så hörde
 hon flitigt til / betenekte hans Ord / i
 thet hon sade: Hurn skal thetta gå til?
 Och dreeff thenna Euangeliska Predi-
 can henne tijt / at hon förkunnade sam-
 ma saak Elizabeth sinne Fräncka / och
 gick hasteliga en lāngan wāgh öffuer
 Bārgen / i then acht / att hon wille ta-
 la widare medh henne om thenna hö-
 gha Artiklen. Så gessuer ock S. Lucas
 henne witnessbyrd / att hon war waan-
 komma hwart āår til Jerusalem på
 Påschahögtidena / och achta på Gudz
 tienstena. Rode / som war Marice
 Gij Johans

Johannis Marci Moders Piiga /
 haffuer ock vthan twissuel hafft Guds
 Ord och Euangelium kárt / Medan
 Texten säger om henne / Act. 12. I den
 tindh Gudh hade förlossat Petrum aff
Jangelset / och hon kende: honom på
 hans röst / då han klappade på Dörena /
 att hon aff soora glädie haffuer icke
 kunnit låta henne vp / förr än hon låp
 bårt och gaaff samma frögdefulla
 Dödsfap sinne Maatmoder tillkenna.
 Nairi Datter / hans eenda Barn med
 tålf år gammal / haffuer ock vthan
 twissuel warie oplård och flitigt vp
 tuchtat vthi Guds Ord aff sinom Fä-
 der / hwilken haffuer warit en Schola-
 mestare i Capernaum / Therföre togh
 HERNEN sig thet omaket vppå och rå-
 rade henne medh ett herligt Under-
 werk / och vpwäckte henne aff Döda /
 Matth. 9. Haffua ock Barn sampt
 medh theras Fäder och Möder / gerna
 dragit

dragit efter Christum til att höra
 hans Predicor och see hans Vunders
 verk / ibland hwilka haffua ock varit
 många unga Dötrar och Jungfrur /
 hwilka Herren två gånger spissade i
 Skienne. Johan. 6. Matth. 14 och 15.
 Man låås om S. Lucia / een Christelig
 Jungfru aff Sicilia / att hon haffuer
 hafft mykit omgånge medh the Christ-
 na / aff hwilkom hon lät fliteliga vnder-
 visa sig i then Christeliga Troon / så
 att hennes egin Hedniska Slächt för-
 rådde henne / och hon måste ther öffuer
 åta sitt Liff / vnder Diocletiani Reges-
 nente. Theflukes låås man ock om
 Faustina, hwilkin haffuer leffuat i
 Maximiani tens Romerska Kaysarens
 tid / att hon haffuer flitigt uppsökt then
 Christeliga Församlingena / och hörde
 åran om Jesu Christo medh allfmar.
 Theodosia, Kaysarens Theodosij
 Datter / haffuer ther om beslytat sig
 G iij hoos

hoos sin Broder Arcadium, att han
 wille beskerma then reena Lāran / hon
 haffuer ock sedan medh sinne förmas-
 ning kommit Kysaren Maximianum
 ther til / att han haffuer förscrifuit och
 sammankallat the Lārda til Conci-
 lium Chalcedonense, att then reena
 Lāran måtte warda befrämia. Man
 håller thet ock så / Genes 31. Cap. Att
 Rachel haffuer hafte ena besynnerliga
 lust til then retta Gudzeiāstena / me-
 dan hon bårtogh sins Faders Affgu-
 dar medh sigh och gömde them medh
 skoor Lijffstaara / icke at hon wille brw-
 ka Affguder i medh them / vthan på thet
 hennes Fader måtte affstå ifrā then
 Affgudiska Religion / och haffua orsaak
 til att tiāna then retta Jacobs Guden.
 Och ändock thet är intet att tagha aff
 Hedniska Historier til att stadfesta thet
 medh then retta Christeliga Religion /
 så sinnom wij dock / att Hedniska Jung-
 frue

att han
Låran / den
ne förmå
ximanur
criffuer
criffuit od
Conc
ben rena
i. Wan
Cap. 21
vaneliga
ca) / m
Dygd
in med
ille br
på the
d the
vriat
Gud
ha o
sa the
ligion
Dygd
frut

erwor haffua besynnerliga fram för alla
andra lätit bruka sig til Hedniska
Gudztiensst / såsom Herodotus thet om
criffuer libro 4.

I I.

Ehen andra Jungfrurs
Dygd / är Gudz och hans Ordz sanna
Kundskap / och ett ret förstånd i Guds
neliga saaker / och i våra Religions
Artiklar / hwilkin låter wäl lijfna sig
wid Någlifablomster / eller floribus
Gariophyllorum, hwilka man elies
nempner Betonicas Coronarias,
Någlifor. I. En lijfa som Någ-
lifor / antingen hwijta / röda / eller
prållota / pryda Krancken och Giordes
na ganska wäl : Mesa utsmeker ingen
Glogel / Guld eller ädla Steenar ena
Jungfru så wäl / som Gudz Ordz res-
ta Kundskap / som Syrach säger om
henna Wijshetena vthi thet 6. Cap.
G iij Hon

Flores Caryophyllorum, Näglikablonster.

oon haffuer ena Gulkroona medh ena
Purpurhuffua/ then samma klädna-
skal tu iflåda tigh / och then samma
Kroonan skal tu fättia på tigh.

I. Såsom Någliforne äre en part
långfälliga och fulla/en part dubla/en
part cenfåldiga: Altså är ock thenna
Gudz Kundskapen i enne Menniskio
allfommeligare / än i then andra.
Somlige äre vpsfylte medh Gudz wis-
es Kundskap/ vthi allahanda andelig
Bijlsdom och Förstånd/såsom Prophe-
arne och Apostlarnes / och någre besyn-
nerlige Lärare. Somlige haffua
Förstånd vthi the förnamligaste Söner
aff våra Christeliga Lära/men an-
dra Subtiliteter och Hemligheter äre
hem färdålda. Somliga/ och mesta
arten/ haffua aleena then första gröds-
an / och låta sigh nöya medh Gudz
Ordz ringa och cenfåldiga Förstånd.

II. Såsom thenna Blomfren bes-
gynna

gynna först Blomstras vthi Sommar
rens första begynnelse / så framfara th
ock altijd sedan medh samma Blom
string in til Vintren: Lijka så ock / sa
man än gerna planterar Gudz Rund
skaps Quistar i Ungdomen och
wår Ålders första wår / i thet man flit
tigt håller unga Barn til Kyrkia och
Schola / så kommer dock thet retta för
ståndet först vthi Ålderdomen / och
bliſuer sedan i them som ther vthi öf
na sig / in til thes then gråå Aldrens
Winter kommer / ock in i Graaffuena
IIII. Såsom Nägliforne kunna
icke lijda skarpa köld / vthan vtbreeda
sig aldrafägerst / ther Soolen aldra
måst skijn och wermar: Allså kan Gud
retta Rundskap icke förlijas medh en
ondt förkälmat Hierta / Ty ondskan och
ogudachtigt lessuerne bårtfrysa Gudz
Rundskap / och vthstäckes then gudom
meliga Wijsheetnes Ljus vthi öf
Men

Den twart om igen wexer thet retta
förståndet merkelige vthi thens Chris
liga Tronnes Artiflorn / vthi försö
llsens och motgångens hetta / när
ättare taga sigh före att ansehta och
putera om then ena Artiflen effter
en andra / eller när annar nödh är på
orde / som scriffuit står Esaie 28. Ans
tningen lærer merlia på Ordet.

Såsom Nägliforne gessua en
stran smaa / men ena liussliga luche
å sigh : Alltså är thet ock tungt att
gha widh Gudz Ordz retta För
stånd / Ty thet är Judomen een förars
lse / och Hedningomen een galenskap.
och Rngdomen kan snarare låra al
handa Skalekheet och Fabler / förr än
an får wäl sagt thet vthi för them /
en Gudz Ord och Cathechismus wil
te vthi them / och gessuer doch sådan
ndelig Kundskap / ena herliga lucht frå
gh / och bekommer berömmelse / Loff
och

och Åra / för Gudi och Kyrkionne / så
som the Romare / Corinthier / Ephesier
och andre ännu i thenna dagh ther af
haffua berömmelse vthi S. Pauli E
pistlar för then ganska Christeliga Kyr
kionne / ther samma Scriffter läsas.

VI. Såsom Någlikorne tiåna emoe
Machelödsheet / Hiereabåffning
Swimmelse / Slagh / Sömpnsort
Synennes swagheet / Pestilencia / oc
förgiftiga Huggormabett och Hund
bet : Alltså kan een Menniskia som ä
oplård vthi Guds Ords Kundskap
haffua tröst vthi slit Hierta emoot all
Grestelser / emoot Dödzens och Helu
tes rådgla / Jaara och förfärelse / som
Syrach säger / Cap. 6 Låt icke Wij
hetena ifrå tigh / Ty på sidstonne ska
tu haffua Tröst aff henne. Han kan
ock wara säker för thens ewiga Död
zens Slagh / Ty i Euangelio finna
man Lijffzens ord / Johan. 17. Ther ä

the

et ewiga Liffuet (säger Christus) att
de kenna tigh sannan Gudh / och then
sendt haffuer Jesum Christum. Så
fördriiffuer och Gudz gudomeliga wis
des retta Kundskap / Syndennes
mynsifwa och säkerheet / fördriiffuer
ortwiffelens swindel på Gudh / på
hans Gjösyn/och på hans ord. Förtas
er alla wilfareller i Tronnes Artiks
om/ sterker Wijsheetennes Synn och
förstånd / att wij ifrå Dag och til
Dag bättre förståm ordet / och öffuer-
vinnom alla Diessuulens then gamla
Drimens bett och anfechtningar. Hiit
öra nu alla förmaningar / som wij
affuom satt i then näst föregångande
Sygdenne/ (på thet fromma Jung-
wör måge see sigh om effter thenna
Sygdenna) och thet Sprach säger i thet
Capitel. Lät Wijsheeten lära tigh
att Angdom / fråga effter henne och
sök henne / så warder tu henne finnan-

H

des/

des/ och när tu får henne / så låt henn
 icke ifrå tigh. Joh. 5. Kansaken Scriff
 tena / Ty hon bår witnessbyrd om
 migh/ Matth. 6. Söken först effter
 Gudz Rike och hans Retsferdigheet.

Och på thet unga Jungfröer och
 Pijgor icke tenckia / att thenna Befal
 ningen kommer them icke til / skal man
 här och see vppå alla Tronnes Exem
 pel / som tilförenne äre satte / Ty hon
 kan icke wara i någrom / vthan Gudz
 retta Kundskap/ så litet som Tronnes
 bekennelse och Gudz sanna åkallelse kan
 wara vthan Gudz retta Kundskap
 Så höra och hiert the Exempel / hwilke
 wij haffuom satt i then nästa Dygden
 ne. Theslikes låsom wij i Apostla
 gerningomen/ Cap. 21. Om Aposte
 lens Philippi föra Dötrar / som än då
 woro Jungfröer att the kunde allareda
 herliga Prophetera/ thet är / the kunde
 förstå och vthläggia thenheliga Scriffe

och

och gessua tilkommande ting tilkenna.
 Ryrkionnes Historia talar om then bes-
 tida Barbara aff Nicomedia / att hon
 affuer varit innelycht aff sinom För-
 sildrom vthi ett högt Torn / på thet hon
 icke vngänge skulle haflua medh
 he Christina på Tronnes wegna / Men
 efter hon hafluer flitigt bidit Gudh om
 annan Rundskap / hafluer Gudh thet
 å lagat / att hon wardt förlossat aff sitt
 fängelse / och vnderwijst vthi thens
 Christeliga Tronnes Rundskap / then
 öre år hon ock på sidskonne Halzhugs-
 in aff sinom egnom Fader / vnder
 Maximiani Regemente. S. Regis-
 na / een yng deyelig Jungfrw / hölde
 i sin ungdom flitigt til the Christ-
 a / och hörde thetas Lära om Christo /
 thet igenom kommin til Gudz retea
 Rundskap och wordin döpt / År ock för
 hen skul vthi sins ålders femetonde år
 te bliffuen oanfechtat aff Hedniskom
 Domarem.

Hij

Lec-

Leuceion Diosco-
ridis.

Golg/Hwita och brunn
Fioler.

The

III.

Ehen tredie Jungfrurs
 Dygd/ är Gudz Fruchtan/ såsom ett
 Barn fruchtar sigh för sin Fader / ther
 en Kennissia betencker Gudz wreede
 moot Syndena/ och ther aff förskräc
 kes vthi sitt Hierta / och aff fruchtan
 för Gudz wreede och then yttersta Dos
 nen/ wachtar sigh för Syndenne/ geff
 er sigh medh årawyrkning vnder
 Gudh / och rettar alla sina gerningar
 after Gudz heliga Ord och wilia.
 Thersfore lijknom wij thenna Dygderna
 vid gola / hwiita och brwna Tioler/
 wilka man ock så kallar Leucoion
 Dioscoridis, album Luteum och Pur
 pureum. I. Ty såsom thesse Tio
 ler haßua ena sköna deyeliga slickelse och
 herliga lucht/ och warda thersfore planz
 erade och brwflade til Kransar: Altså
 är HErrans Fruchtan/ Glädie Priis/
 och een sköön Kroona/ Syr. I. Och
 H iii vthi

vthi thet 41. Capitel. HErrans Fruch-
 tan är en welsignat Örtagård/och inte
 är så deyeligit som hon är. Proverb. 31
 Läckelig och deyeligit wara är intet / een
 Quinna som HErran fruchtat / then
 skal man loffua. Thet är thet rethet
 Gulhiertat och Klenodium / som man
 henger på sin Hals. II. Såsom
 ihenna Blomsten wäxa strax förstom
 Året/ och Blomstras heela Sommar-
 ren igenom: Alltså moſte Gudz Fruch-
 tan planteras strax i the första Åren
 Hwar thet ſkeer / ther kan man haſtuo
 ett gätt Hopp om ſådana Kenniſtior
 alla ſina Liſſz dagar. III. Så
 ſom Ruſten aff ihenna Blomſten ree-
 nar Ögonen förtärer ther inne alla
 Wäſſkor/ driſſuer Quinnores bröf-
 liza ſwefdom / heclar Munſens ſår/
 när man törkar Blomſten/ och dricker
 them: Allſå befrämjar Gudz Fruch-
 tan/ Kenniſtiorna til then reſta Gud
 meliga

neliga Wijsheetena/och vplyser Hiero
 ans ögon/som Sprach säger i thet 1.
 Capitel. HERRans Fruchten är be-
 ynnelsen til Wijsheetena/ En HERR
 ans Fruchten är Wijsheetennes Root/
 och hennes Quistar grönskas ewinner-
 ga. Hon fördrieffuer ock Syndens
 öfvermåles oreena begärelser / och Epicuriska
 förfärliga vållustar / hwilka äre för Gudi såsom
 ett slemt oreent Kläde / som Esaias så-
 ger Cap. 46. Affwår ock then Epicu-
 ristiska Gudz och hans Ordz förachtels-
 en / hwilken vthbrister genom Orden
 och Munnen / när thenna Dygden i
 enne Kennistio öfswas vnder Korssee
 och vthi Ansehtingarnas hetta / som
 Sprach åter säger i samma rum:
 HERRans Fruchten förtager Synders-
 ka/ En then som är vthan Fruchten/
 kan tackes icke Gudi / och hans öfswers
 nådigheet skal omstöreta honom. Och
 ter: Then som fructar HERRan/hon-
 om

H iij

nom

nom warder wäl gängandes / och när han
han tröst behöffuer / skal han warda
welsignat. Til thenna Dygderna skola
le Christelige Jungfrur och Piigor
åter wänia sigh/ En ther står Gud; be-
salning Tobie 4. Haff Gudh för ögon
och i Hiertat i alla dina Liiffsdagar / och
tagh tigh wara att tu icke samencyter
några Synd / och gör emoot Gudh
Bod. Sprach. 1. HERRans frucht-
är i Hiertans grund alenast när the
Tro gna / och boor alenast när the vth-
lorada Quinnor. Vthi thet första
Bodordet: Wi skolom fructa / älska
och trösta på Gudh öffuer all ting
Sprach 7. Fructa HERran aff alle
Hierta. Sedan gåå the gudfructi-
ga Jungfrurs Exempel them före
Såsom then heliga Jungfrun Maria
haffuer warit een gansla gudfructig
Piiga / En hon bekänner vthi sin Loff-
song Lucæ 1. Cap. Att Gud; Barm-
hertig

ertigheet warar ifrå Slächte til
 Slächte öffuer them som fruchtat hos
 om. Medan hon ock berömmet att
 Gudz haffuer bewist Barmhertigheet
 å henne/ så följer ther aff/ att hon ock
 affuer fruchtat Gudz aff Hiertat.
 Så begeffuer hon sigh ock aldeles medh
 nom Son vnder Mose Lagh. Lucæ 2.
 Medh sina sex Wefors innehållelse /
 medh sins Sons Jesu frambärande i
 Templet/ medh offrande för honom /
 och medh omstårelsen / ther til hon doch
 te war bundin. I hetta cenda Ex-
 mplet skal så mykit gälla hoos Christes
 ga Jungfrwr/ såsom alla andra Jung-
 frws / som haffua giffuit witnessbyrd
 på sigh om thenna Dygdenne.

IIII.

Then fierde Jungfrwrs
 Dygd/ är Odanufheet/ När een Men-
 istia vthi Gudz retta fruchtan fenner
 sina

Viola Purpurea,

Blåå Stoler.

sina egna swagheet/ och gessuer sig v
 der Gudh aff Hierteat / både hwad hon
 nes kallelses werck tilkommer / hwilke
 hon företager och vthförer med
 Gudz hielp / så ock medh Scraffet oc
 Korssct / hwilke hon hörsamliga bda
 och ther breede widh bewijsar androm
 Men

denniſtiom tilbörliga ära. Thenna
 yngdena liſtnar then gamle Läraren
 Gregorius wid Mars Månas Fio-
 / Violas purpureas. I. En
 om the blåå eller bruna Fördymas
 k Fioler warda åtskilde ifrå the wilda
 slätta Hundzfioler / genom theas
 offliga ſtarke luct: För hwars ſkul
 e ock fallas aff them gamlom / Vio-
 , propter Violentiam odoris, för
 eras ſtarke luct: Altså warder then
 äta Dömiuſten åtskild ifrån then ſal-
 ſkrymtachtiga / genom thet goda
 apnet och loſſuet / ſom the Dömiuſe
 komma både hoos Gudh och retta
 hriſtna. Ther twart emoot wil
 eriffen alzintet loſſua ſkrymferii/ Ja
 udh ſtraffar thet gånſka hårdeliga /
 ochtar thet intet/ oanſedt/ att then
 rachtiga Werlden / ſom wil warda
 dragen / håller thet i ſtörre anſeende/
 om ock the Hundzfioler äre ſtörre än
 the

the retta. II. Såsom thessa J
ler wåra strax i Wårennes begynnelse
Allså måste Ödmuften vthbrista/ vth
Rigdomens första År / förr än th
unga Dötrar gåa vth i Werldena/ oc
lära kenna henne/ vthi hwilka år inte
annat än Kökens lusta/ Ögenens lust
och Högherdige leffuerne/ I. Johan. 2

III. Såsom the retta blåå och br
na Fioler wexa gerna ther som skugg
är i Örtagårdenom vnder Tråån
Grenerna / och vth medh Murarna
Allså finner man ock Ödmuften a
dramäst hoos ringa / oansenligit a
ment Jolck / som äre off ett låagt fattig
Stånd / på hwilka lyckonnes Cool oc
dagliga glädie såldan skijn / En stor
åhra/wålde/godz/gåffuor / Rijkedom
och harkomnisse/ bliiffua icke länge/e
ler såldan hoos Ödmuften.

IIII. Såsom thessa blåå och br
na Fioler äre små Blomster / haffua e
låag

lågt Krydde som ligger nästan harde
id Jordena/att man kan thet näpliga
e: Alltså göra ock the Odmiuka / the
hålla sigh lågt/ och äre Gudi och högo
olke vndergiffne/betrachtandes theas
vårdigheet och ringa gäffuor / såsom
Gregorius här om säger öffuer Eze
ielem: Aliter olet flos Violæ, &c.
na andra lucht gessua the Sioler/ som
hissua nedre wid Jordena / i hwilkom
Odmiulheetennes Dygd är affmålet/
h icke fara högt vp ifrå Jordenne/och
hålla dochlikwål i Hiertat / thens
himnellska Kijsens Purpur.

Men man söler doch icke thes
indre medh flit effter thessa lågt
uxna Sioler / på thet man må funna
wka them til Krankar/ Kryddeqwas
ar/ och annor herlig ting / ändoch the
re fördålda i Gråset / ther man thet
noot låter stå många andra Bloms
r/ som vpwexa högt / och vthbredda
sigh

sigh myllit: Alltså är thet och här med
 i w ödmjukare een Menniska är / i
 snarare weet Gudh finna henne / a
 han drager henne fram / vpsätter henne
 til högga saaker och vphöyer henne
 ära / som S. Petrus säger / 1. Pet.
 Them ödmjukom gessuer Gud
 Nåd. Therefore ödmjuken edh
 vnder Gudz wäldiga hand / på thet ho
 vphöyer edher i sinom tid. Och Chr
 stus säger: Then sigh ödmjukar
 han skal warda vphögd. Sådant b
 wijsa Marice och Esthers Exempel
 som både woro fattiga och ödmjuk
 Piigor / och wardt dock lik wäl then een
 een wäldig Drätning / then and
 wardt vthwald til Gudz Sons W
 der. Och then 113. Psalmen säger / o
 Herren sitter i Högdanne / Men ha
 seer doch på thet Nedriga / och vprätt
 then ringa vthu Stoffet / och vprees
 then fattiga vthu Träckenom / att ha

Å sättia honom breede wid Förstar/
 d fins Folks Förstar. VI. Säs
 m thesse Sioler förminskla Hussuus
 ns hetta / och lööla merkeliga / och
 er heras lueht gör att man kan soffua/
 i. Pet. 2. styrker Lijffzens Andar eller Spirite
 ur Guds, och tiärer emoot fallande Gott:
 itfå kan een Menniska medh sinne
 ödmuht förminskla Gudz och Mens
 kers wreedes hetta / Säsom Esthers
 historia vthwijsar / hon ödmjukade
 h mykt för Konungenom Assuero,
 Abigail medh sitt Knäfall stillade
 Davidz grymhet / 1. Samuel 15.
 och the Nimiter medh theras Öd
 iuht förekommo Gudz grymma
 wreede och theras Stadz vndergång.
 Å haffua och the Ödmuht goda roo
 h fred / när ther emoot är oro / liiff
 h trätta ibland the högferdiga och
 alta / Prov. 13. The behöffua och icke
 hta sigh för mågot gruffueligit fall /
 Iij såsom

såsom them Ståltom och Förmåtnon
wederfars / hwilke medan the högt sti
ga / gemeenliga ock högt och swårar
falla.

Hijer lyda ock alla förmanin
gar och påminnelser / som man finner
Scrifftenne / om Ödmuikena. Syr.
Kära Barn bliiff gerna i nedrig
stånd / och jw högre tu åst / jw meer
ödmuika tigh så warder HE Kre
tigh huld / 1. Pet. 5. I Unge ware
them Gamlom vnderdånige / Ware
alle inbyrdes hwar androm vnderdån
ge / och hållen edher hårdt wid Öd
muikena / Ty Gudh ståår emoot Hö
ferdena / men them Ödmuikom geffu
han Nåd. Så ödmuiken edher n
vnder Gudz mechtiga Hand / på th
han vphöyer edher i sinom tijd
Genes. 16. Befalar Angilen Algar / a
hon skal wenda til baaka igen / och ö
muika sikh vnder sijns Fruers han
Augustinus scriffuer i sine Book

Andeliga Jungfrur: Een Andelig
 Jungfru skal besluta sigh / så länge hon
 leu / att hon må behaga sinom HErrs
 Christo i Bedminkheet och andelig
 stigning. Thenna Befalningena
 till alle unge Jungfrur och Pijor
 och retta lyda och efterfölja / och til
 attre upwäckelse betrakta the öds
 liska Jungfrurs Exempel / som haffs
 ödminkat sigh medh skyldiga äres
 ordning både emot Gudh / emot
 deras Föräldrar / och emot ärliga hös
 a Menniskior. Marice Guds
 Oders diupa Bedminkt / är wäl al
 n witterligin / hwilka hon bewijste
 emot Angilen / som förkunnade henne
 Jesu Christi Mandens anammelse / då
 hon förmerkte att Gudh wille verka
 inom henne / gaff hon sigh vnder
 Gudh / och sagde: Jagh är HErrans
 tjänarinna / migh ssee såsom tu sage
 sser. Sammaledes gör hon och
 Iij emot

emoot then gamla Elizabeth / til henne
går hon / och bliffuer hos henne i tre
Månader. Escher Mardochei Jon
firdatter prijsas för sina ödmuht /
Esch. 2. En ther hon skulle komma til
Konungen / begärade hon intet smycke
och intet meera än thet Hagai Quin
nawachtaren gaaff henne aff sigh stels
Rebecca / så hon kom til Brunnen / och
Eleasar talade henne til / bewiste hon
honom / såsom enom Fremmande / öd
muhta ådrömdning / och kallade ho
nom sin Herra. Gen. 24. Man scriff
uer om then heliga Jungfrwn S. Ger
trud / att ändoch hon war een wäldig
Konungs Datter / skändes hon. Dock
icke wid / och achtade sigh icke för god
ther til / att omgås medh andra Chri
stliga Jungfrwor och Quinnor aff the
almenna Folket / vthan gjorde kundskap
medh them / besökte them offta / och kal
lade them til sigh igen / och hölde en
kost

lyste och Christeligt samtaal och om-
gånge medh them.

V.

Följer nu til thet Femte/
Böönen och Guds åkallelse / att een
Menniska beder och begärar allahans
da ewiga och timmeliga gäffuor / aff
Gudi / som haffuer vppenbarat sigh i
sinom Son och i Euangelij Ordom/
och är wiss / på Bönhörelsen effter Löff-
et för Midlarens Jesu Christi skuld.
Thenna Dygden är icke mykit olijt
then wälluchande Cypressen / som man
planterar i Krælor och Kåril til Krantz-
zar / och kallas Chamæcyparissus.

I. Ly såsom Cypressen gaffuer ena
liuffliga och starka lucht ifrå sigh / både
tå man loftar ther på / och rösker ther
medh : Alltså Commenderar Böönen
alla froma Barn hos Gudi och the
heliga Änglar / och är för Gudi een söde
Lucht /

Chamacyparissus,

Cypress.

ucht / som behagar honom hierteliga
 då! / Therföre kan han ock icke låtat /
 an måste höra theas roop. Psal. 91.
 Han begärrar mig / ty wil iagh vthiel
 a honom / han åkallar migh / therföre
 vil iagh bönhöra honom. Apoc. 8. Röö
 en aff Helgonens Röökelse och Böös
 er gief vp för Gudh. II. Så
 om man kan bruka Cypressen heela
 året igenom til Krankar / Ty han
 liffuer gröön öffuer Winteren / Alltså
 r ock Gudz åkallelse goodh til att br
 as / och skal öffuas icke aleena aff Bar
 om i Ungdomen / vthan ock aff
 gammalt Folk. III. Såsom
 Cypressen tjänar emot Rikshosta /
 låår emot Gorgift / fördriiffuer Hug
 orma / när man ther medh rööfer / och
 ägger swulnaden : Alltså tjänar ock
 Böönen emot inwertes ångest / och
 amwekens rådzla gör enom Hiertat
 gladt / när man haffuer framburit si
 na

na nödh för Gudi och befatat sigh ho-
 nom. Hon ståår ock så emoot Syn-
 dennes förgiffte / hwilken kan icke så
 vthretta sina krafft / och werkning vthi
 våra Lemmar / när wij dagliga bidiom
 och åkallom Gudh om thes heliga And-
 des biistånd / och om ondsckones vthro-
 telse i oss. Man kan ock medh Bö-
 nennes Rökelse fördriiffua then gamla
 Ormen Dieffuulen / och affwenda
 hans List och Woord / när man kenne-
 sina Nödh / andeliga och lekammeliga
 timmeliga och ewiga / och thesfore v-
 than återwendo åkallar Gudh / så för-
 swinner Förhåffuelsen och Högmodet
 aff såfengelige åbra / aff egnom gernin-
 gom / förtiänst och fromheet. Så
 skole nu unga Dörrar ock beslijta sigh
 om thessa Dygderna / att the innerliga
 bidia och åkalla Gudh om allahanda
 andeliga och lekammeliga gåffuor / både
 hemma / när the stå vp / och när the

gåå

Sammaledes berömmes hon och så
her före i thet 8. Capitel.

VI.

Til thet siette / såttiom wi
Tacksamhetena/ Först emoot Gudh/ tå
man bekänner medh Hierta och
Kunn/ att man bekommer thet goda
te aff sigh sielssuom eller aff enne henz
else/ vthan aleena aff Gudi/ sedan och
noot Menniskiora/ som göra oss
ått/ när man förstår och bekänner/ att
man haffuer fått något gått aff ans
rom/ och icke aleena bewissar sigh tack
emligan igen medh ordom/ vthan wes
ergeller thet och medh gerningomen/
mykt som mögeligit är. Thenna
Dygderna liknom wi wid Meyeran/
om fallas Amaracus eller Sampsy-
nus. I. Ty Meyeran är ett
anska wällochtande Krydde/ såsom och
Tackseyelsen är ett kosteligt Offer och
een

Amatacus, Maiorana, Meyeran.

en liffelig luche för Gudi them Alz
 nechtigesta / och för allom walgörens
 om Menniskiom / såsom står scriffuit
 m Noe Offer/ Gen. 8. Och får Tack
 samheeten ett herligt Loff ther aff / så
 om man ther twart emot icke kan la
 a någon werre/ än att han faller hos
 om ena otacksamma Menniskia.

I. Såsom Meyeran waxer gerna
 ch vthbreder sigh/ när hon står i feeta
 ödda Jord/ och när man henne ryck
 ar och watnar: Altså kan ett trooget
 Hierta icke låtat / thet moße tacka
 Gudh / och weet icke noosamliga finna
 ed ther til / när thet sitter vnder thens
 udomeliga fluggans beskydning och
 eskemelse / och förnimmer Gudz wels
 ignelse och rijsedom / som år thn bes
 öijst/ Besynnerliga effter bedröffwel
 ens watusflooder och floora farlighets
 er.

III. Såsom Meyeran kan
 icke lijda floora långwarande köld /

Rij

vthan

vthan är ett Soolennes Krydde/ Alts
 kan ock Tacksamheeten icke bestå med
 ett ogudachtigt leffuerne / In Gud
 wil / att wij skolom vplyffta Heliga
 Händer/ 1. Timothy. 2. Elies är the
 icke annat än een Gudz försmädelse och
 bespottelse / när the ogudachtige äro
 frögdafulle i theas skalkstrycker / so
 wilia thesfore tacka Gudi. III. Så
 som Meyeran begynner om Sommar
 rens begynnelse til att grönskas och
 blomstras / och växer så altijd in
 Winteren: Altså skole ock frome Chris
 tianer vara Gudi tacksamme vthi the
 heela Liiffstijd / och vpwäckia sigh sielf
 ue til Tacksamheet / som David g
 Psal. 103. Loffua HERAN / min
 Siäl / och förgåt icke hwad gått ha
 tigh giordt haffuer. V. Såsom
 Meyeran gessuer måltet igen / och hen
 nes wätska när hon låtes i Dromen
 skärper Hörslena: Altså driiffuer o
 then

denna Dygden Menniskiona / som tils
 örenne haffuer warit i ångest och när
 tan stum aff håpenheet och förtwiffels
 / och inga suckning funnit göra / som
 haffuer förset sig gått aff Gudi / att
 hon nu / sedan hon haffuer bekommit
 ielp / måste bekenna / att Gudh aleena
 haffuer hulpt / att thet är intet Mennis
 keligit werk / och at hon begynner nu
 sarda gläd / och berömma sådant ups
 enbarliga medh sinne tungs. Hon
 pwäcker ock i henne här effter lust til
 flitigare höra Gudz Ord / thet eff
 rtencia / och läggia Gudz löffte på
 iertat. När nu unga Jungfrwr ock
 digor wänia sig så til Tacksamheet
 emoot Gudh / emoot thetas Förs
 idrar / Scholamesterinnor / och andra /
 som näst Gudh haffua giordt them
 ätt / besynnerliga emoot Gudh / hwila
 the breede widh Bönerna altijd skos
 göra / så kunna thenna herliga Förs

K iij

manin

maningar / som (man finner i Scriff-
 tenne/ wara them här til befrämnelige,
 Ephes. 5. Uppflyllens medh them heliga
 Anda / talandes emellan edher i Psal-
 mer och Loffsongar och andeliga Wij-
 sor/ siungandes och spelandes HERRans
 nom vthi edhor Hierta / altijd tack-
 såyandes Gudi och Fadrenom för hwat
 man/ vthi wärs HERres Jesu Christ
 Namn. Eyr. 40. I helige Wern/
 siungen Loffång och loffuen HERRan
 i alla hans gerningar / prijsen hans
 Namn herlige / tacken honom och
 loffuen honom medh siungande och flin-
 gande. Col. 3. Siungen HERRanom
 vthi edhor Hierta / och alt thet i gören
 medh ordom och gerningom / thet gö-
 ren alt i HERRans Jesu Namn/ och
 tacken Gudi och Fadrenom genom ho-
 nom. Alltså haffua många heliga
 Jungfrwr giordt: Maria HERRans
 Moder drogh för inga andra Orsaal

åars

er i Enghärliga vp til Jerusalem på Nögtij-
erna/ än til att tacka Gudi/ såsom hon
att wäl wiste att Nögtijderne wero för
hen skul förordnade / Så haffuer hon
ett lätit effter sig heela Christenhees
Herranne en ganska herligin Loffsång /
Lucæ 1. ther inne hon oppå thet högsta
rijsar Guds Barmhertigheet / som han
oppå henne / såsom på enne alenda Pils
ha haffuer bewiist / och än nu bewiisar
Honom them som honom fruchta. Ses
an hans Alzmechtigheet / och til thet
dsta hans Sanning. Miriam Mosiss
Syster / togh ena Trumma vthi sina
Hand / och alle Quinnor folgde henne
ffter i Dans medh Trummor / Och
Miriam sång them före: Låtom oss
unga Herranom / han haffuer gjorde
na herliga gerning / Man och Haff
affuer han störtat i Haaffwet / Erod.
5. Sara Raguels Datter loffuade
Gudh på tredie daghen / och sade. Loffuat

K iij

ware

ware titt Namn HErrre / våra Sän-
 ders Gudh / Ty när tu äst wreed / så be-
 wijsar tu Nåd och Mildheet / och i be-
 dröffuelsen förläter tu Synderna / them
 som åkalla tigh / Tobie 3. Thet står
 ock Matth. 21. att många unga Barn
 ibland hwilka ock woro Piigor / haffuer
 prijsat HErran Christum medh enom
 herligom Loffsong vthi Jerusalems
 Tempel / ändoch thet förtroöt them
 Phariseer och Seriffilårdom / haffuer
 vngfåt honom / så som theras HErrre
 och Konung / och prijsat honom medh
 Tackpsalmer och önskat honom lycka
 hwilket the hade hört aff them gam-
 lom : Hosanna Dauidz Sone / Wel-
 signat ware han som kommer i HErr-
 ens Namn. Hwilka ock HErrren
 orsechtar vthu then 8. Psalmen / Vthi
 aff unga omtyndiga Spenabarns
 Munn / haffuer tu bereedt
 tigh loff.

Til

Pulegium,

Poleya.

VII.

Til thet siwonde/fölier Tron-
 nes Bekennelse/ att en Christen haffuer
 en bestendigan alwarligan wilia til at
 bekenna Gudz Ord och Euangelij rene
 Lära för Kennistliomen/ och framhård
 i samma Troo och Bekennelse emoo-
 alla förföliars försträckelser/ haat/ far-
 ligheetter och plågor / Här sticker sig
 wäl thet Kryddet Pulegium, Pollepa
 I. Ty thet är medh sina Blaad icke
 mykit olikt Menneranen/ såsom och
 Ordzens Bekennelse är ett stycke som
 lyder til Tacksägelsen för Euangelij
 yppenbarelse. II. Thetta Kryd-
 det håller sig nedre wid Jordena/ så-
 som och Bekennelsen bliffuer mesta-
 deels hoos the sådla/ringa och censåld-
 ga i theenna Werldenne / Besynnerlige
 och förfölielsens tijdh / hwilka the för-
 nemligaste i Werldenne achta för Dä-
 rar/ 1. Corinth. 1. Psalm. 2. Wthet
 omym

myndiga Spenabarns Munn / haff-
er Tronnes eu berede tigh loff. III. Thet
Kryddet wäxer gärna vthi wätskas
alla och doch wälbröfada Jord / såsom
Bekennelsen / icke kan wara stadig /
thän Hiertat är watnat medh thet
fluande Watnet / thet är / medh them
eliga Ande / Johan. 7. Icke heller rette
h wäl skickat / om then samme är icke
förenne rätteliga vnderwijser vthi
budz Ord / och vpbogder på Hörnas
enen Christum. IIII. Ther är
gen Wäxt / som heller fäster sigh an
etta Kryddet / tijt thet en gång kom
er / ther bliffuer thet lodande / och öf-
fläder ena heela Mark : Thersöre
ter thenna Orten Pulegium, à pul-
lando. Lijka så kan thenna Dygden
bliffua i Hiertat / hon moste brisla
th / och gör offta många tregna Be-
nnare medh sigh / såsom Kyrlionnes
istoria witnar / och David i Psalmen:
Jagh

Iagh troor / therföre talar iagh.

V. När andra Krydder blekna och
torkas / aff hetanom / så begynner Pon-
leuan til att blomstras: Alltså när
Euangelij förfölielses hetta går upp
och alla andra Dygder draga sigh in
så brister Bekennelsen genom någ-
vth / och bekänner sin Herra och Troon-
emoot Dießuulens och hans Håar-
stemande / och then Christeliga Kry-
lian växer til aff the heliga Marty-
rers blood. VI. Thetta Krydd-

haffuer ena öffnervth starka lucht / me-
en skarpan bittra smak: Alltså be-
komma Tronnes Bekennare beröme-
se och åhva när Gudi / wårom HERR
Christo / och aff then gansta Christen-
heetenne / som Christus säger / Mat. 10
Hwillin som bekänner migh för Wæ-
nistion / honom wil ock iagh bekæn-
för min Fader / som är i Himmelen
Apoc. 2. War troogen in i Döden /

w

Liagh gessua tigh Liiffzens Kroona.
På år ock the H. Martyrers och Be-
kennarers Troo och Bekennelse / vth-
iustin vthi alla Land / Psal. 19. Och
går vthi dem besynnerliga Dagar om åh-
förordnade / ther inne man kommer
em i hogh / och på them tencker / Men
och år smaaken bitter / thet år / vthi
Nädfölielsens tijdh går then bestendiga
Bekennelsen swårliga in / såsom wij
vppå Petro / vthi thens öffuersta
restens Pallas. VII. Såsom
ollena burin på Hufuudet / fördrieff
Swindelsoot / och når man henne
oder och tvåår sigh ther medh / för-
rieffuer hon Klåadan på Lederna / och
åttia hållin för Nålsona / förtas
hon Dånelse : Altså / når man ret-
Bekennelsen på Hufuudpunctarna
the förnemligasta Artiklar i then
hristeliga Lärone / så förtager hon
olkena twiffwelachtighetennes Swin-
delse

delse / och gör them wissa i Lärone
 Och om man sinnder och bröfar them
 na Dygderna vthi Prestelsens och be
 dröffuellsens Wägn/ så fördriuffuer hor
 flådan/ thet är/ then forwetna fåsengen
 vthgrundelsen och skarp sinniga ransaa
 felsen i Ordet / och lærer geffua acht på
 Hufuudsakerna / och när the wannech
 tige/ thet är/ the som vthi förfölielsens
 tijdh äre swage i Tronne / och hafu
 welet falla tilbaaka / see andra Meni
 ffors bestendiga Bekennelse mitt i plå
 gonne/ och i Förfölielsens Auctia/war
 da the åter frimodige och såsom leff
 uande/ och så moodh i sigh/til att fram
 hårda vthi thetas Troo. Och än
 doch ther är icke altijd sådana Förföliel
 se/ att ock unga Jungfrur möste med
 thetas Lijffz faara / oppenbarliga be
 kenna thetas Troo för heela Werlden
 ne / icke thes mindre möste the wara
 Christi Namns Bekennerinnor /

Åt vppenbarliga för heela Werlden
 e / ther til the doch äre förbundne aff
 Gudi / dochlikwål för them / som kräfs
 at vthaff them / såsom när the komma
 i Skrifte / skole the bekenna theas
 Synder och witna om theas Troo/
 och när the warda frågade om theas
 Catechismo / skole the göra råenskap /
 och gessua gått beskeed om hwart och
 ett stycke. Altså ock i theas Barnas
 årdom / hwilkin man håller om Söns
 agen för Menigheetenne / så ock när
 the vthi theas Barnaschola och heima
 Hwfen warda frågade / eller när them
 esalas att låäsa några Psalmer eller
 Bööner för Gåsterna. En the
 år först Gudz befalning / 1. Pet. 3.
 Varen altijd beredde til att swaara
 varion och enom / som begårar skåål
 i thet Hopp / som i edher är / och thet
 tedh sachtmodigheet och fruchtan / och
 affuen ett gått Samwet. Sedan äre
 Lij Christes

Christeliga Jungfruers Exempel/ som
 haffua giordt thetta tilförenne / på th
 våra Jungfrwr och Viigor icke tem
 fia/ thenna befallningen lyder icke the
 til. Martha / thens dödas Laga
 Syster wardt sågat aff HERRAN
 Christo (Johan. II.) för många Ju
 dar och Luranter i Bethania / om he
 trodde / att han wore Opståndelsen och
 Liiffuet. Hon swarade vppenbarl
 ga: HERRE / Ja iagh troor att tu ä
 Kristus Gudz Son/ som komma skul
 le i Werldena. Paulus säger/ Phil.
 att några Quinspersoner haffua kem
 pat medh honom öffuer Euangelii
 Hijt höra otaliga många H. Jung
 fruers Exempel / som kunna tagas a
 Rorkionnes Historia. Prisca / en
 Romerst Adels Jungfrw / haffuer b
 ständigthet bekändt Christum och har
 Ord/ och låtit ther öffuer iemmerlig
 och ynkeliga plåga och döda sigh
 År

Låret effter Christi Godelse 273.
 Blandina then heliga Jungfrwn / tå
 hen grweligas Gorfölielsen vpfom i
 Bienna och Leon / vnder Antonio Ve-
 o, haffuer hon frimodeliga bekende
 gh för een Christen / ther öffuer warde
 on vphängd til ett vppenbarligit
 Spectafel / kastat för Wildir / och på
 stonne mördat aff Bodelsswenerna /
 useb. lib. 5. cap. 7. Birgitta een kysk
 Jungfrw i Skotland / haffuer medh
 enne Christeliga dagliga förmaning /
 ra och Christeligo lessuerne / giffuit
 ångom oirognom Skåttom orsaaf
 att anamina then Christeliga Relis
 on. Agatha wrdt vthi sin Jung
 udom marterat vnder Diocletiano,
 r Christi bekennelse / ther hon medh
 vffligit Christeligit taal loo åt En
 nnernes mootwilia och wåldsamma
 dsska. Fides, Spes & Charitas,
 Romerska Systrar och Jungfrwr /
 Lij
 haffua

haffua stadeliga och frimodeliga be-
kändt then Christeliga Troona i Rom
under Kejsaren Adriano, och haffu
ther öffuer tåleliga lätit theas Lij-
The heliga Jungfrur Agnes, Marg-
retha, Christina, Veronica, Euph-
mia, Tecla, Aurelia, Publia, Cecili-
Catharina &c. äre intet mindre pr-
sandes för theas Befennelse skul.

VIII.

Then åttonde Jungfru
dygden lyder til thet fierde Bodorden
är een skyldig ärabewijning emom
Föräldrana/ och them som äre i Förä-
dras staad/ Hwilken Dygd beqwemeli-
ga lijfnas wid Marice Roosor / De
massaroosor / och elies kallas Lychn-
Coronaria Lucerna Gaza, och a-
Plinio Rosa græca. I. En s-
som thessa Roosor för theas skön-
purpurbröna färga pryda Kranka-
na/o

Lychnis coronaria,

Marice Rosor.

na / och äre behageliga / Alltså haffu
 och thessa Dygden ett ganska herlig
 anseende / och pryder Jungfrur öffue
 ut wäl : Såsom står i Salomons
 Ordspråk / Cap. i. att hon är ett skön
 smycke på thesas Hufvud och een Ro
 dia på thesas Hals. Alltså äre om
 sådana Jungfrur och Dötrar ärlig
 Folke tåcka och fåra / behaga Gult
 wäl / bekomma och ynnest hoos thesa
 Föräldras owener / såsom then Romen
 ska Historian bewisar om then Barn
 sångsawinnan / då hennes Moder w
 satt i Fångelse / att hon skulle thär swäl
 ta ihjel / wderawickte hon henne hemli
 ga medh sina Tröst / när hon henne be
 sökte / och höldt henne i så långan tije
 wid lifswet. När the Rottare sådan
 förmärkte / behagade thet them så wäl
 att the gaffuo henne sina Moder löösa
 nederbruto Fångelsset / och upbygde en
 Kyrka i samma staad / hwilka the kal

lad

Altså haffande Templum pietatis, Plin. lib. 7.
 antea herlig. al. Max. lib. 5. cap. 4. II. Så
 gfrör oss i Maricerosor äre themi hwiitom
 Solom och golom Siolom något när liffe: Alts
 är ett lif är ock thenna Dygden ett tefn til ena
 och en Satta Barnfliga ödmuikt / och Gudh
 lif är fruchtan. Thersföre sänom wij i Cas
 örrar ärlig chismo: Wij skolom fruchtta och äls
 laga Gudh så att wij icke förachtom eller
 föröfthörnom våra Föräldrar och Her
 en Romer / etc. III. Såsom thenna
 Barn blomstren besynnerliga vppehålla och
 för längha theras Lif / som äre stungne
 af Scorpioner: Altså vppehåller och
 för längher ock äran emoot Föräldrana
 barnomen theras Lif / hwilke effter
 theras Natur äre stungne af Scorpior
 Dieffuulenom / och skulle för våra
 första Föräldras fall döo then ewiga
 Döden / och för theras medfödda halz
 lifssua olydigheet icke länge leffua i
 thenna Werldenne / såsom löfftet lyder:
 På

På thet tigh går wäl / och tu må länge
leffua på Jordenne. Men här sko
froma Dötrar rätteliga lära för
thet ordet / Ahra / Ly thet vthi b
gripas alla the stycker och bygder / so
the skole bewissa thetas Föräldrom / s
som wij oc här efter wilkom förkla
ra hwart och ett aff them medh Sc
tencier och Exempel. I. Kräftu
Ahra / att the hålla thetas Föräldra
eller andra / som äre i Föräldrars sta
och Ambete / wist för Gudz orning o
medel / hwilka Gudh haffuer them t
skickat och förordnat / genom hwil
han wil handla medh them / thet s
skole the aff Hiertat önska och vnt
them alt gått / och achta them högt
dyrt och stoort / såsom then högsta Gå
uan / som Gudh haffuer giffuit the
på Jordenne / ära them / tencia och t
la ärliga om them / hålla them för w

och reetferdiga Menniskior / och tala
 och them vthi besynnerliga åras
 ndning/sachtmodigheet och ödmuikt/
 Syrach lærer Cap. 7. Hedra tin
 der aff allo Herta/och förgåt icke hus
 tung tu äst werdin tinne Moder/ och
 i hog / att tu aff them födder äst /
 hwad kan tu göra them / för thet
 the haffua giordt emoot tigh ?
 obice 4. Hedra tina Moder alla tina
 dagar / kom i hogh hwadh faara
 haffuer ständit / tå hon baar tigh
 der sitt Herta. Altså årade then
 förloffuade Jungfrwn Achsa sin
 der Caleb / ther hon tenckte til att
 medh sinom tillsagda Brudgum
 / och begårade ett stycke Åter aff si
 Fader/ ödmuikade hon sigh för hos
 / gaff sigh ifrå Wärlåsnanne och
 de sigh til. Jorden för honom.
 Die. 1. Och vthi salarna 2 oof i thet

II. Cas

II. Capitel/ Då then Försten öfuer
 rael Jephtha kom igen ifrå Striden
 som han hade hållit mot the Amor
 ter / och reedh til sitt Hws / bewijs
 hans eenda Datter honom thenna al
 ran/ att hon sampt medh andra Jung
 frur gick vth emot honom aff Hws
 medh Trommor och Dansk. 2. Kräf
 uer Åhran och så en Barnsligan lydne
 att the skole aff alla theas macht och
 förmåga troliga tjåna theas Förå
 bdom medh theas heela Krop/ i all
 worldzliga och hwsliga ärender / som
 komma öfuerrens medh Gudz Ori
 och icke beswåra samwetet/ och så fram
 thet icke är emot åhra och troohee
 Men när them worde befalat / vbrete
 några otillbörliga saaker / så skole th
 medh tucht/ blygsamheet och sachtmi
 digheet affwenda thet / förvthan bitter
 och hefftiga förneekelse / och heller hem
 liga låta blißfuat/ än vppenbarliga för
 fasta

stat / såsom ock Hedningarne haffua
 edt/ Gellius lib. 2. cap. 7. Och then
 Endnaden skole the bewiisa them icke
 ena vthi theas Barndom / vthan
 så när the äre upwårte / och achta
 siffua sigh vthi Ahtensskap / tå skole the
 e heller göra thet förvthan iheras
 föråldras wet och wilia / vthan ock ther
 hi fölia Föråldranas råd och befals
 g / medan thet haffuer medh Giff
 mål ena sådana lågenheet / att thet
 il behöffuar gamla förståndiga Mens
 kiors råd / och på then tiden äre än
 Döterne vthi theas Föråldras
 öd och wåld / såsom här om mykit är
 siffuit i andra scriffter / om man elies
 lle föliat. Och här stå åter Gudz
 varliga ord / Coloss. 3. I Barn was
 i edhrom Föråldrom lydige i all
 g / En thet tåckes Heranom wål.
 rover. 1. Min Son hör tins Faders
 htan / och förlåt icke tijns Moders
 M bod/

bod/ Syrach 3. HERRen wil att Fas-
 dren skal aff Barnomen ärat warda/
 och hwar Modren Barnomen biwder/
 wil han att hållas skal Proverb. 23.
 Hör tin Fader/ then tigh föde haffuer/
 och förachta icke tina Moder / så hon
 gammul warder/ Syrach 7. Försee ti-
 na Dötter / så haffuer tu giordt ena
 floora gerning / och giff henne en förs-
 nufftigan Man. Sådana befalning-
 gar om Barnens försörjande och uts-
 giffning finner man vthi ganska måns-
 ga Scrifstennes rum. Jeremie 29.
 Deuter. 7. 1. Cor. 7. Sådana Befals-
 ning hade Gudh icke giffuit Föräldro-
 men/ när han wille haffuat/ att Döter-
 ne måtte giffa sigh effter theras be-
 hag/ förvthan theras Föräldras råd-
 och samtycke. Om samma Lydna
 haffuom wij mång Exempel. Then
 heliga Scrifte loffuar Esther / att hon
 haffuer varit sinom Faderbroder Mar-
 docheo

dochæo lydig / i alt thet han henne bes
falade / och vppå then tiidh / så hon war
een stor högmechtig Drottning. Men
hvilkin kan nocksamliga förvndra sig
öffuer thens gudfruchtiga Jungfruens
nes Zephthe Dotters naturliga lydna /
så hennes Fader talade henne så förs
färliga och sårigeliga til / om thet löffte
som han hade giordt HErranom / och
höldt henne Eeden före / som han hade
giordt / Judic. II. Cap. Att hwad som
honom först mötte / när han komme til
sitt Hws / thet wille han offra HErra
nom / medh thessom ordom : Ach min
Datter / tu gör mig ena hiertans sår /
och bedröffuar migh / En iagh haff
uer öpnat min Mun in för HErra
nom / och kan icke falla thet til baka.
Så swarade hon sinom Hershader / haff
uer tu öpnat tin Mun in för HErra
nom / så gör medh migh / såsom aff tis
nom Munn gångit är / alcena beder
M ij iagh

iagh tigh om ett / att tu vinner mig
 två Månader til att gåå neder på
 Bergen och begråta min Jungfrw
 dom medh mina Leekhsstrar / Och att
 man icke måtte tencia / hon wore si
 nom Fader bortlupin / hwilket wore in
 tet vnder / medan hon hade döden oför
 skyldt för sigh / så säger Texten / att hon
 kom åter effter två Månader hem ti
 sin Fader / och han gjorde henne / såsom
 han loffuat hade. Men om Fadrer
 haffuer gjort ret / thet disputerar iagh
 nu intet / vthan iagh prijsar aleena lyd
 naden. Ett sådant Exempel finner
 man icke snarliga. Thamar / Abs
 lons Syster / 2. Samuel. 13. war strax
 sins Faders Dauidz Kongliga besal
 ning lydig / då han sade : Gaaf i tine
 Broders Hws och reed Maat för ho
 nom / och Thamar gick strax tijt
 Loths två Dötrar / Genes. 19. Andock
 the hade theras Gästamän och tilkom
 mand

nande Brudgummar i Staadenom/
 och likwäl tå thetas Fader bad them
 gåå medh sigh i ålendheetena / folgde
 he honom wålwilieliga. Alltså / hwad
 Ichtenslaps löffte ågåår / lās man om
 Rebecca / att åndoch hon förstod wål att
 Eleasar / Abrahams Tjänare war
 ommin för en Böneman att frija til
 henne / doch lop hon icke strax til och tros
 offruade honom / vthan hon lāt sina Förs
 ldras och Bröders ord gåå före / och
 örholdt och skickade sigh effter thetas
 råd / och effter thetas samtycke / tå frās
 an kom til henne / disputerade hon icke
 inge / om han war fager / rik / och vns
 er / etc. Vthan swarade jaa ther til /
 Genes. 24. Thenna lydnaden haffua
 et Hedniska Jungfrur bewiist / Ty tå
 drettes talade Hermionem til om
 chtenslap / swarade hon tuchteliga och
 rliga : Min Fader haffuer macht til
 tt gessua migh bårt / och icke iagh
 M iij stelff.

sielf. Euripides Calistenes, som re
 gerade på then Dön Sicyonia, had
 ena enda Dötter / som heet Agarista
 henne wille han gessua them aldrasför
 nemligesta och yppersta Man aff Gre
 cien / och lät utroopa genom sin Här
 holdt / att hwilkin som achtade sig hwer
 digan til att warda Calisthenis Mä
 ger / han skulle komma til honom innan
 sextio dagar. Då kommo ther för
 ton aff the aldranypparsta unga Hieltar
 aff Grecien. Då thesse woro komne
 uppehöldt Konungen them hoos sig
 ett heelt år / och gaaff acht uppå / hwil
 kin som höldt sig aldrastickeligast vth
 aff them / och när Bröllops dagen war
 bestemder och belåsnaden tilredder / wist
 Jungfrwn än så icke hwilkin hon måt
 te bekomma aff thessa fiorton Döna
 män / Icke heller wiste the unga Perso
 ner hwilkin Konungen wille anamma
 til sin Son och Mågh / in til thes Må
 tiden

tiden skulle hållas/ Då kallade Fadren
 en Athenienssem til sig/ och gaaff ho-
 nom sin Datter / Them androm föräs-
 rade han rijseliga / och lät them fara
 hem igen. Här medh måste Dätren
 wara tilfredz/ och haßuer wälwilteliga
 lydt sinom Fader/ och lätit honom wäs-
 lia/ oanseet att hon kunde haßua haße
 en annan färare/vthi sitt sinne. Hero-
 dotus libro 6. Hedningarne haßua
 ock hållit thet för then aldrabästa wel-
 gerning/ när en Fader stälte thet sinom
 Dötrom fritt / att wälja sig then til
 en ähta Man hwilken the helst begäras-
 de / såsom man thet om låas i Hero-
 doto litet för thenna företalda Histo-
 ria/ om Gallia i Athen, hwilken gaaff
 sinom treem Dötrom thenna frihetes-
 na/ att Döterne aleena måtte vthwäs-
 lia hwem the wille / sedan stood thet
 hoos Föräldrana / att vthgiffa them.
 3. Kräffuer Aehran/ att Döterne skole
 M iij haßua

haffua tålamod medh theras Förål-
drars swagheeter och brister/och handle
medh them oppå thet aldralenaste/skole
låta them haffua rätt / fast the än stund
dom görat förmykt / såsom besynnerli-
ga skeer i Alderdommenom/ Syrach 3.
Ära Fader och Moder medh gerna-
gom / medh ordom och tålamod. Rå-
ra Barn / see öffuer medh tinom Fa-
der/om han Barnslig warder/ och för-
akta honom iw icke thesfore / att tu
stickeligare äst. Allså gjorde Rachel/
hwilken ändoch hon wäl wiste / att henn-
nes hertans aldrakäraste Jacob / hade
tiänt för hennes skul i långan tijdh / och
hon hörde honom til medh retta / doch
likwål tå Bröllopsdagen kom/ och henn-
nes Fader otillhörliga och bedrägeliga
lade hennes Syster Lea hoos Jacob i
hennes stad/ lop hon icke til Jacob es-
moot sins Faders willa / satte sigh ock
icke op emoot Fadren / vthan leed thet
medh

medh tålmod/affbidde tiden/och hölde
 inom Fader thenna otillhörlichheetena
 och bedragerit til goda/ Gen. 29. Så
 ana tålmodighcet haßuer ock Merob
 Sauls Dotter haßte medh sinom Fac
 der / då han hade tillsagt henne David/
 och sedan på Bröllopsdagen gaaff hene
 en om androm. 4. Kråffuer
 Aehran / att Barnen skola åter bewiisa
 och wedergålla Föräldromen/och them
 om haßua vpfödt them alt gåt igen/
 och hielpa them medh råd / ordom och
 gerningom/hwar the thet behöffua/ bi
 dia för them / tala alt gått om them/
 och förswara/ orsehta och priisa them
 oos andra / som Syrach förmanar
 Cap. 3. Kåra Barn skööt tin Fader i
 hans ålderdom / och bedröffua honom
 icke / så länge han leßuer/ Ty then
 welgerning som Fadrenom bewiisas/
 warder aldrig förgåtin/ och tigh skal
 gått ssee/om tu än en Syndare åst/ och
 på

på tigh skal tenckte warda i nödenne es
 Behi thetta stycket äre the fem Zela
 phehads Dötrar / Mahela, Noa
 Hagla, Milca, Thirza, medh rett
 loffuandes / Num. 27. som ärliga be
 tenckte theras Fader effter hans dödh
 för Mose / Presten om Eleazar / För
 starna och hecla Menighetenne / och o
 sechtade honom / att han icke hade war
 medh i Korahs uplop / Thetta behaga
 de Gudi wäl / och behölle theras Fa
 ders Arff. Herodotus scriffu
 lib. 3. ena sådana Historia / om Poly
 cratis Däster / enne fromma Jung
 fru: Då Orestes hade hemliga hoo
 sigh beswrit / att wilia dräpa henne
 Fader Polycratem, som war rådan
 öffuer then Dön Samo, wesen de han si
 Herhold til honom / att han skulle öf
 uar tala honom medh wenligom o
 dom / att han wille komma til honom
 han wille förstreckia honom mång
 Peni

ens Gressues Datter sinom Hersfader/
såsom man låås i Chronikonne/ om en
Gressue benemd Gero, vthi Kersers
Ottonis thens andras tijd/ honom för-
klagade en annar förnemlig Herre/
som heet Balden / doch falskeliga / för-
Kersarenom på Rijkesdagen i Mag-
deburg i sinne närwarelse/ och effter han
förneekade thet altsamman / så ward
them bådom tilkender och förelagder en
kamp/ i hwilkom kamp the blesse båda
döde. Men nu war Kersaren them
Baldan mykit gunstig / therfore för-
tröde thet honom swårliga/ att han war
blissuin på plaken / lät för then skul af-
niit/ affhugga Hufsuudet aff them döda
Gressuanom Gero, och förböd begraff-
ua honom / och wille man skulle låta
Korparna åta honom vp / Så han
eenda Dotter Adola, een troloffua
Jungfrew hemma i Alstet wed Sal-
fick thetta weta / drogh hon hasteliga

tijt

Fader / föll vppå knäå för Kysarenom /
 och förwerffuade på sidhonne / att hon
 måtte ärliga låta begraafua sin Fas-
 renom för / doch så / att hon moste förplichta
 sig herregh / wille hon icke låta sin Fader lig-
 gila / så på Markenne / så skulle hon giffua
 Magalan sin Egendom / Arff och Godz / in
 i then Magdeborgeiska Kyrkian /
 så wille hon ock så gjorde.

IX.

Nu kommon wi til then
 förhönde Dygderna unga Jungfru
 och Purgors / som är Arbetsamheet / el-
 stigtigheet i arbete / att en Wennis
 a wänier sig i ungdomen til ar-
 bete / och betencker hwar til thet samma
 henne pålagt aff Gudi / huruledes
 hon kan ärliga utretta thet som hörer
 hennes Kall och Ambete / och wens
 alla sina flit / omsorg och tanckar
 att hon må medh alla troheet / id-
 feligs

Stachys citrinus,

Rhyndlomster.

ligheet / behendigheet och beständig-
 het vthretta thet henne är befalat / Guds
 till ära / och thet almenna bästa til be-
 ständighet / hwilka Dygd wij lijknom
 wid Rijnblomster / the ther elies fallas
 tæchas Citrinum, eller Amarantus
 luteus. I. Lijka som thenna
 blomstren icke warda gamla eller wise
 a / vthan haffua och behålla altid thes
 s färga / hwarsföre somlige falla them
 amarantum: Alltså och hwilkin som
 väner sigh wid arbete i ungdoms-
 om / han haffuer lust och willa ther til i
 sin lifstid / och är waaken til all
 tid / in til sin Dödsdag / och är aldrig
 ofsamare och lusigare / än när han
 är i sitt arbete. II. Lijka som
 thenna blomstren haffua ena liffliga-
 alsbehageliga locht / Alltså behaga och
 litiga Meniskior Gudi wäl / och thes
 s flitigheet kommer them i ett gätt
 lycke / så att man kan mångastådes
 Nij weta

weta säya/ om en flitigan/ behändig
arbetare. III. Lijka som man

kan bruka Kijnblomster til Kransar
ock mitt i Wintern. Alltså kan man

ock bruka en slickeligan idlesamma
arbetare/ och hassua gått aff honom oc
vthi älderdomenom / när han går
hardt wid Graaffens brädd.

IIII. Lijka som thenna blomstren
ingenstads wäxa/ vthan i törre Sand
iord/ och på törre Heedar: Alltså fin
ner man ock thenna Dygderna aleen
hoos Almogan/ och hoos them som är
upfomne aff ringa Folk / och hassua l
tet hålla sigh medh. V. Såfor

thenna runda gola blomstren glim
lika som Guld offuan på stälkarn
när Solen skijn ther klare vppå / se
hwilfens skul Dioscorides fallar the
Helichryson: Lijka så när försöke
sens hetta/ dyrr tijd och armöd tryck
och twinga andra fåfånga/ laata Ner

ni skio

missior/gör them missfröliga och wisna/
och drijsuer them til att tiggia / så
lamma slitige arbetare ther emoot lijs
a som Guld/ thet är / the haffua inga
rist i nödenne / vthan the grönssas och
affua framgång. VI. Såsom
denna blomstren fördrijsua Maal och
Rott/ när the läggias ibland Kläder/
warföre the ock fallas Maal och
Rottblomster / och när man sänder
hem i Wijn/ så fördrijsua the Mats
arna i Lijffuet/the tiåna ock så för Less
ens/ Miltens och Niwranas förstop
pelse: Alltså kunna ock slitige Arbetare
fuerwinna midiska / affwundswska
Renmissiors wreede / hwilke hemliga
sta och gnaaga them såsom Rott och
Ratt / och genom arbete och Guds
ags betrachtelse/ döda och utrota the
nda Matkar/ thet är / Affecter och
nda begärelser til otuche och lättia /
willsa tilstoppa Guds goda gåffuer/
Nij som

som han haffuer giffuit til wårt kall och
 Ambete / såsom thenna Lijknelse wäl
 kunna förklaaras medh efftersöliande
 witnessbyrder. Prover. 14. Genom
 wijsa Quinnor warder Huset byggt/
 men een galen bryter thet neder medh
 sina åthåffuor. Ovidius: Ocia si
 tollas, &c. Wil tu wara frij för olagli-
 gom lusta / så haldt tigh flitigt til arbe-
 te / I n arbetet gör / att vnga forwitna
 fåta Pijgor tända icke så mykit på
 Man / vthan affbiida then retta tijder
 til thetas Siftermål. Proverb. 10.
 Een flitig och ijdogh hand gör rijkan
 Så skola nu vnga Pijgor wänia sigh
 til arbete / effter som thetas ålder,
 stånd och slächte kläder och fråffuer / och
 thet som kan wara them beqwenligast
 nyttigast och gangneligast i dagh eller
 morgon. Men nu faller thetas ar-
 bete först i Köket eller Stegerhuset
 ther näst i Stådhuset / til thet tredje / vth-

p

på Marken / i Gården / och tillhört
 östa i Stufvornne. 1. Theras
 rbete i Stegerhuset eller i Kookahus
 är / att the låra soopa golffuret och
 huset / tända vp Eld / koka / dricka
 Bordet / tvätta / skära / ahta / bära /
 Oca lagga och sköta Barn / hemta watten
 te. 2. Arbete i Gårdhuset är / att
 the låra hemta in Gräs / sköta Gårdet /
 måla / måla / drijsa Boostapen och
 ch in / kerna / ysta / och hwad ther hoos
 an meera göras behoff. Och sådane
 rbete hörer måst til Bondapijgor / och
 andra Tienstapijgor / och stundom är
 het och Borgaradötrom nödtörftige
 att kunna. 3. Arbete på Åkren och
 Gården fräffuer / att the låra vthe
 reeda Dyngian / gräffwa Sängiar /
 å / vthefflia ogräs / watta / planta /
 ammanhemta och vthebära onyttigan
 röda / laada vppå och aff. 4. Til
 Stufuuna hörer något mindre och subs
 Nij tidelis

tideligare arbete/som är/ håkla/spinna/
 nysta/ herffua/ smida Garn/ wäffua/
 syn/ sticta/ språnga/ werka/ Item/bren-
 na Watn aff kosteliga Krydder/ beree-
 da andra Specerij som kunna brwkas
 til Låledomar i Huset. Thetta och
 annat sådant arbete/ wanskapar alzim-
 tet sköna unga Dötrar och Stadf-
 mödr / fast the än få ther aff stiffsna /
 grooffua och hårda händer/ Ty en fro-
 mer redeliger Man tør i dagh eller
 morgen slå sina lize til ena sådana
 wackra och slitiga Jungfrw / Hon kan
 ock thes bättre wara hans Medhielp
 vthi all ting / såsom hon ock ther til är
 slapat aff Gudh i begynnelsen. Gen. 3.
 Thersföre affmålar ock Salomon ena
 sådana Quinna medh slucta Dygder
 Prover. 31. ther han säger: Hon brw-
 kar sigh på Wll och Lijn / och arbetar
 gerna medh sina Händer. Hon recker
 vthi sina Hand til Rocten / och hennes
 finger

nger fatta Teenen / Hon gör sig
Låken / hwitt Silke och Purpur är
ennes Klåde / Hon gör en Riortil och
ilier honom / Hon får Kråmmares
om ett Wålte / Hon äter icke sitt Bröd
medh laatheet / Hon giordar sina Lån-
er fast / och sterker sina Armar / thet är /
Hon är beredd / snar / wiliog / lustig /
saaken / behändig och rass till arbete / in-
t är henne förtungt eller förtreteligie.

I hess. 3. Wij hörom att somlige
land edher omgåås ofsticeliga / och ar-
eta intet / vthan drijsfua fåfengia /
ten them som sådane äre biwdom wij /
ch förmanom genom vår HERRA Jes-
um Christum / att the arbeta medh still-
ect / och äta sitt egie bröd. Salomons
Predicare Cap. 9. säger: Allt hwad
gh kommer för hānder att göra / thet
ör frimobeliga. I hess. 4. Winlåg-
en edher att i åren rolige / och sköten
dhra egna stycker / och arbeten medh
edhra

edhra Händer / såsom wij edher budie
haffuom. Stobæus scriffuer Serm. 5.
om Antigono Geloo, att han förs
mante sina Dätter på sinne Sottas
sång: Haldi tigh wid tin Rost/ så kan
ta lätteliga bliffua rijk/ att tu kant vp
p hålla tin Lefamen/ Och om tu får en
Man/ så haldi tigh tuchteliga och årli
ga/ så födrer tu honom then bästa Mor
congaffuan. Och ändoch sådana
Quinnor arbete haffuer ett ringa an
seende för Werldennes Wærn/ dock
skemmes icke then helige Ande wid at
vpråkna några Exempel vthi then heli
ga Scrift / om them som haffua wari
idlesamme och flitige til arbete/ hwilka
äminnelle bliffuer / så länge man haff
uer Gudz Ord i Werldenne. Man
håller thet så/ att Naema / Lamech
Dätter/ och Tubalkains Exster/ Gen
4. Haffuer först funnit vppå att stick
silke/sny och werka. Rebecca Gen. 24

Haff

Jaffuer varit flitig och arbetsam/ En
Texten säger: Hon baar ena Krwla
å sinne Axel/ gick ned til Brunnen/ och
pfylte Krwlona och gick hem igen/ och
å Eleasar begärade en druck Wain aff
enne/ togh hon strax Krwlona nedh aff
Axlenne vppå sina Hand/ och gaaff ho-
m dricka. Sedan skyndade hon sigh/
och goöt thet som war öffuerbliffuit i
Hoon / och lop åter til Brunnen och
drogh vp och wainade alla hans Ca-
nelar. Ther Jaffua / förvthan alt
wiffuel / alla Dötrar i Mesopotamia
 varit wande til arbebe/ såsom man kan
örstå aff Eleasars taal/ som han hade
hoos Brunnen / En han sade: Jagh
läär här hoos theenna Brunnen / och
folckens Dötrar komma hijs vth til
att tagha wain. Han sade icke/ att
Tjänstapungorne skulle thet göra / och
Döterne skulle thes förinnan gåå och
påkera/ och leka medh Däcker/ vthan
han

han talade så wist ther om/lijka som ha-
 de han alt visporde och granneliga för-
 farit alt Landzens bruf / ther inne ha-
 doch icke annat war än främmande och
 en vdländning / En han sode icke / ka-
 skee/ the tóra wäl komma/eller/ här tö-
 wel een Borgarabåtter komma / En
 han war ther wiss vppå / att alla yng-
 Pijgor woro flitigt håldne til arbeten
 Thet moſte och hoffsua warit een wa-
 far och snäll Pijga/ som war hoos Ra-
 becca/ medan hon lop så haffeliga ifrån
 Brunnen in i Staaden Haran vil-
 Rebecca Moders Hws/och gaaff the-
 tillkenna hwad ther vthe war ſce-
 medh Rebecca. Genes. 24. En the-
 ſår/ att een Pijga lop och gaaff a-
 thetta tillkenna vthi hennes Moders
 Hws. Lijka så ſår thet om Rache-
 Gen. 29. Att hon wackade Jåaren/och
 dreeſſ them för ſigh til watning / och
 Jacob gaſſ ſigh tillkenna för henne hon
 Brun

Brunnen / lop hon hasteliga hem och sas
thet sinom Fader. Thens Midias
itiska Presians sin Dötrar / woro ock
wål waande til arbete / In the som
och öfte Watn och vpsylte Hoars
att the wille watna theas Faders
Åår / Exod. 2. Alla Israelitiska Jungs
som medh theas Föräldrom
ordt vthförde aff Egypten genom
Rosen / the hulpo til att bära kläder
och andra kosteliga ting / som theas
öräldrar hade bekommit och förs
erffuut i Egypten / then ganska långa
ågen / effter Guds befalning / ifrån E
gypten / Exod. 3. I skolen laggia Silff
ar / och Guldtaar och kläder på cdhra
öner och Dötrar / etc. Exod. 32.
år : Hwilla som woro förståndiga
Quinnor / the werlade medh theas
änder / och bårs theas gerning fram /
golt silke / skarlatan / roosenredt och
silke / och hwilla Quinnor som
kunde

funde sådant arbete / och woro thet
 wiloge / the werkade Getahåår. Lijf
 så står thet om Tabea / Act 9. A
 hon haffuer giordt och werkat mång
 kläder. Thamar / ens wåldig K
 nungs Datter / Absolons Syfter / tog
 sielf en Deegh / och knodade medh
 na Händer / för sine Broders An
 mons ögon / och kotade honom
 Moos / och hon tog thet retten o
 gaaff vp för honom. Thet måste ho
 jw haffua lårde tilförenne. 2. Sam. 1
 Sammaledes warder scriffuit om A
 lexandro Magno, att han haffu
 wiist them Persiska Konungen om
 Kläder / som hans Moder och Syst
 hade giordt och werkat honom me
 theras Händer. Item / om then R
 meriska Kersaren Augusto, att ha
 lårte sine Döttrar lera wåffwa / på the
 om the worde förarnade / att the fu
 de än så weta nära sig. Lijka

och Kysar Carolus Magnus haff-
giordt.

X.

Ehen tiyonde Dygden heter
Tucht och Arlighet / När een Krennis-
sa så rigerar och tvingar sina begä-
rheeter / lustar och bendgenheter / att
ingen merker annat aff hennes taal / än
en / gång och alla åthäffuer / än ett
erta som fruchtar Gudh / haffuer
dygd och Arlighet lärda / och ther
moor haatar alla odygder och lätfers-
heeter. Ehenna Dygden är nås-
slunda offmålats i Treåldighets-
blomster / eller fremmande färg / hvilka
än kallat Violam Trinitatis, Tre-
åldighetsblomster / Violam Iaceam,
erbam Clavellatam. I. En
etta blomstret haffuer vthi sijn sina
fä Bland / tre flaga färgor / tre dre-
olebruna / två hvita / och ett gult /
betyder att Tuchten skal giffua sitt
Dij sten

Viola Trinitatis, Trefeldigheesblomster.

en och sår ga tilkenna / genom åthåff-
or ord och gerningar / om hon skal
vara fullkommen. En then är icke
richtig / som haffuer ett förnuftige
tal / och förhåller sigh doch därtill
medh sinom åthåffuom / Klådebonat
och annor ting. Jefe är heller then
richtig / som haffuer ena ärliga Klåde-
ing / och gessuer doch sina inwertes os-
icht medh skamligit taal och åthåffuor
ilkenna. II. Thenna Blomstren
re stielade såsom Torsmånat's Zioler /
och haffua lååga greenar och buskar /
thet betyder / att Tuchteen skal komma
fuereens med ödmuhtheetenne / och
griipa henne velti sigh / och hålla min-
re aff sigh / än aff andra : skal ock för-
dra sig för andra / i tanckom / ordom
och åthåffuom. III. Blomstren
gynna strax til att blomsttras om
Båren / och låta see sigh heela Som-
aren igenom / in i Hösten / och the äre
Dij luffe

liwffliga til att see: Thet betyder / att
 een yng Jungfru eller Piga / skal strax
 vthi sina första år hållas til tucht / så
 kan hon sedan ther vthi öffna sigh i sin
 Jungfrudom / så ock sedan ther effter
 vthi siet Ahtenskap / och huru wäl ther
 kläder / när een Piga är tuchtig / ther
 weta wäl alle / som haßua förstånd.

IIII. Man säger / att thenna Blom
 stren rensa brystet / vthdriffra swetten
 när man dricker watnet / som är ther aff
 brände / och låsta Skalb och Sår / när
 the äre törkade / och sirpas rppå medh
 Honung: Altså rensar ock thenna
 Dygden thenn otuchtiga begärelsen
 och benägenheetennes öffuerflödiga
 slem vthi flamlöds öfust Hierta / hon
 vthdriffuer ock then slemma swetten /
 som är benägenheet til otucht / vthaff
 them / som äre disfullerade genom Rårse
 och Mootgång. Och om så wore / att
 samma swett / ginge vth genom Hwder
 na/

berder / alla / och gjorde skaab / skorff och flååda /
 het år / när een Wennistia haffuer lå-
 it intagha sig aff högfärd / låtferdig-
 ect / åragirigheet / otuchtigom ordon
 och åthåffuom / så kunna alla sådana
 dygder och Laster / genom thenna
 Dygderna affkassade warda. Den
 het år tilbörlikt att unga Jungfrur
 och Pijor dre tuchte / thet år een dars
 fråga / En Naturen kan iw låra
 Jungfronne sådant / och wiisa henne /
 huru hon skal låta see inwertes tuchte /
 genom vthwertes medel / hwilka medel
 warda affdeclade i åthåffuom / ordon
 och gerningom. Hwad åthåffuorna
 tillkommer / lærer Salomon i Ordspår
 10. Cap. 4. Låt tina ögon see rett fram
 för sig / och tina ögnalock see rett fram
 för tigh. Låt tin Foot gåå lijfa / så
 går tu wist / wist hwarken på then
 höghra eller wenskra sydana. Och Ili-
 dorus lib 2. soliloqui. säger: Tina
 Din åthåff

åthåffuor skola wara årliga / Tijn be-
 wägelse censåldig / tin gång skickelig/
 wthan något som illa kläder / kåtia /
 mootwilligheet / stålthet / låtsferdigheet /
 skal ther wihi icke låta merkia sigh / En
 på Kroppsens åthåffuor kenne man sin-
 net och aff Lefamens skickelse dömer
 man om Menniskens förstånd / tanckar
 och fromheet. Så haffuer man oc-
 elies förmaningar noot stålta aff. För-
 åldrom och Scholamesterinnom / huru
 unga Döttrar skola förhålla sigh sedige
 och skickeliga. Men så mykt som
 then wteretes höffligheeten tilkommer /
 wil iagh aleena sätta några barnas
 stycker til Lærdom / för små unga Jung-
 fruar / Döttrar och Scholapijgor : The
 skole see glædlynt och sedige medh ögo-
 nen / The skole haffua ett slätt / iåmpne
 oronfiat Anne / en tilltyctan Munn /
 hålla halzen stilla / haffua ena sachte
 åndadråht / icke låta ögonen löpa hiit
 och

och tijt i Hufsmudet/ och hwad annat så
ant meera är til att achtas / i tuchts
om ordom och gerningom / i klädebo
at/ i maat och dryck / i samtaal medh
andra Menniskior / i dans / i baad och
smyn / Ther the fräffuer then vthwer
es tuchten och höfligheten / att een
ung Piga eller Jungfru i kammaren
kläder sig alena strax hon står vp /
örr än hon kommer vth til Folket / att
hon medh tilbörlikom ärligom kläde
donat skylar alla Lemmar/ hvilka Na
uren wil haffua skyla / och att hon
vår sköna sida kläder/ther vthi all löf
tichtigheet/ lefverdigheet och oencht kan
tyglas och warda förtagin/ och att hon
haffuer sådana klädadrecht/som hennes
Slächt / Stånd och Jungfrudom
höffues. Ther näst skola the ock öf
va sig i tucht öffuer Bord medh goda
eder/ ther the äre hoos annat Folk til
gäst / eller i Bröllop / skole affbija tids
den/

Den / til thes the aff Werdinnan eller
 the Personer som thet til åre bestålte/
 sättas i något rum hoos theas liflar/
 The skole ock biida att få sigh maat/ til
 thes andra hederligare haffua begynte/
 skole ock när något gått legges them förs-
 re/ i förskonne tuckteliga affslåat/ och
 när man ändeliga biader thet them/
 skole the tuckteliga skära thet litet aff/
 och lägga thet andra för honom igen/
 eller giffuat then Person som sitter thet
 näst/ om hon är een Quinsperson/ och
 een hennes lifte / skola litet och måtigt
 äta / göra småa dryckiar / när them
 warder något tildructit och budit / och
 fast the än icke åre törstige / skole the
 doch heller något litet smakat / än al-
 deels förneelat. Warder något o-
 höffueliga talat / så skole the låtas så-
 som förstode och hörde the thet icke.
 The skole äta thet som ligger för them/
 etc. Såsom Syrach ganska sköönt på-
 minner

ninner unge Foll om Wordzeder
Cap. 31. När tu sitter wid ens rijs
Mans bord / så öppna icke tina läfftar /
och tenck icke här är noot til att äta /
vthan tenck / att ett argt öga är njejst /
Tagh icke til / aff alt thet tu seer / och
aggh icke thet som för honom i saaten
igger / vthan håldt tigh förnusseliga i
alla sinder. Dät som en Menissia
wad för tigh är satt / och äät icke alt
förmykt / på thet man icke warder tigh
vreed / för tucht skul håldt tu först vp /
och war icke en omätteligin fräffare / att
tu icke får ogunst. När tu sitter ibland
många / så tagh icke tu först til. När
tu sitter hoos många / så slå tu icke först
löff / til att giffua tigh i snack medh an-
drom / iden när tu haffuer något att ut-
retta medh någrom skal tu docklikwål
wara tuchtig thet vthi / hålla båda hån-
derna tilsamman / see rett fram / vpluff-
ta titt Hufuud / see akerna medh tina
ögon

ögon på then person som tu talar medh
 och uträtta tina saak medh ringa ord
 och giff tuchtiga swaar. Din röst
 och titt taal skal wara sackt medigt mått
 teligit och behageligt. Lata ingon
 til/ vthan tu helsar honom tilförenne
 Gaaß ifrå ingon vthan tu welsigna
 honom först tilbörliga/ och om hostan
 de/nirfande och gespande/fommer tigh
 uppå ibland Folket / så wende tigh lite
 hårt/ om tu fant/ eller hålde Näsad w
 fen för titt Ansichte etc. Sådane
 höffwiska Tucht/ skal tu ock haßua
 Dans/ ty Dans är i sigh sielff icke la
 Rande / vthan är een lust och glädie
 när han går slieteliga til/hwilkin Gud
 sielff tilstodt haßuer sino Folke att br
 ka i tilgörligom tizdh/alcenast/att ma
 Dansar tuchteliga / Ty såsom Athe
 neus säger lib 14. cap. 14. Dipnoso
 phiston, Tucht och prydelse står wäl
 all glädskap/dans och lustigheet. Men
 thenne

henna tuchten bör ske/ när Jungfrur
och unga personer komma tilhopa om
Daghen/ och medh Öffuerheetennes
och theras Föräldras samtycke vthi
öppenbara/ liwisa rum/ och i annat gåt
folcks närwarelse/ såsom i Bröllof och
Bästabod/ om the äre budne och kallade
der til/ att the tå göra en ärligan tuch-
gan Dank / i hwilkom the gåå sedige
ram/ hwar effter annan/ vthan otillbö-
ga omslängning och andra ohöfuiske-
eter: In summa / unga Jungfrur
ola öffua sigh i tucht hos hwar Man
i all rum/ i Sängenne/ i Hwisen/ på
Markenne/ Gatonne/ i Kyrkionne/ wid
Bordet/ i Baad/ och ehwar the haffua
ägot beställa. Rom. 12. Winlägg
her om thet som ärligit är / in för
war Man. Och skola ther emoot
ny alla orsaker til otucht och ohöf-
isshet/ och alt thet som haffuer ett
onde sken/ som är vthi ett ondt slem
skap!

skap/ andra Wrenniskiors otucktiga å
 haffuor/ slemt snack/ onyttigt samt al
 hogmodigan klådebonat/ boolabreff/
 boolawijfor/ ohöffwiska frågor/ gååton
 och äwentyr etc. som Christus befalar
 Matth. 5. Om ett höghra öga är tigh
 til förargelse/ så riiff thet vth/ och fast
 ifrå tigh/ om tijn höghra hand är tigh
 til förargelse/ så hugg henne aff och fa
 sta henne ifrå tigh/ Thet är tigh bätr
 att ett ledamoot förderffuas än att
 heela Kroppen fastas i Helwetes eld.
 Och här til hēra nu alla tucktigne
 Jungfrurs Exempel/ ther aff wilkom
 wij nu sättia ett eller tre. Rebecca/
 Genes. 24. tå hon gief vth på Markes
 na til att hemita wain/gief hon off Ha
 ran medh andra Borgaradörrar/ och
 tåhon talade medh Eleasar/gief hon icke
 alena medh honom öffuer eena sijda/
 eller vthi ena wåå/ wihon hon hade fa
 na Piige hoos sigh/som sågh och hörde
 alt

alt thet som sledde emellan Eleasar och
henne. En Texten säger / att Wijgan
op strax åt Staden och sade thetta alt-
sammän vthi hennes Moders Huse.
Så förmärker man ock intet aff hens
tes taal / som hon hade medh honom /
vthan tucht och alla ärligheet / så ock ses
dan hon war Isaac tillsagd / och skulle
nu dragha bårt til honom medh Man-
nen och hans Tjänarom / så for
hon icke aleena åstad / vthan hon hade
sina Amma och några aff sina Wijgor
medh sigh / på thet ingen skulle misstæn-
ka eller förtala henne. Hon haffuer
ock / vthan alt twissel / skickat sigh wäl
på heela reesonne / såsom ett wäl up-
tuchtat Barn / så att man haffuer icke
märckt ett ord / eller några ohöfuis-
thaffuor aff henne. Såsom hon ock ses
dan bewiste sigh i Konung Abimelechs
Hoff i Gerar / Genes. 27. Loths två
Dötrar / haffua förvthan twissel / wa-

Wij

rit

rit vptuchtade aff theras Moder i tuch
 och ärligheet / och hassua tagit sig
 waara för ondt selskap / och hållit sig
 inne / och icke lupit wijde vth i Werlde
 na / effter the meente och sade / tå all
 Mån i Sodoma wore omkomne / at
 ther wore nu inga flere Mån til på
 Jordenne / vthan theras Fader aleena
 Tå Pharaos Konungens Datter i E
 gypten wille twätta sigh vthan för
 Slåtet / gick hon icke aleena / gjorde the
 ry heller i någons vnger Swens när
 warelse / vthan hon togh Frwger och
 Jungfrwr / och sina Pijgor medh sig
 til watnet. Exod. 2. Sara / Raguel
 Datter / togh Gudh til Witne / att hon
 hade aldrig hållit sig til otuchtigt och
 lösachtigt Folk. Tob. 8. 2. Maccab. 3.
 ståår / att Jungfrwrne i Jerusalem gin
 go icke vth / för vthan nödsak. Tacit
 us loffuar the Tyfka Quinspersoner
 sin tjd / att the bewijste sich tuchtiga

och

och kyssa / sökte icke effter att see något
samligit otuehtigt spel. Flere Ex
mpel wilion wij låta blißfua för farte
eetennes skul.

X I.

Nu födrer ordningen oss til
den äloffte Dygderna / som kallas
Wenligheet / vthi hwilka andra flere
Dygder begripas / som äre: Sachtmos
ghet / Tålmodigheet / Godwilig
heet / Tidnsachtigheet etc. När en
Menniska håller wenskap medh hwar
Man / och besynnerliga medh dygdes
minom f omom Menniskion / gör
gorn skaada medh wilia / är benågen
att tjäna hwar Man / haffuer tålas
od medh andra Menniskiors feel och
rister / låter sigh gerna medh androm
sona och förlifka / låter stundom nås
ot aff sin rett falla / är gerna wenlig i
ghligit vngänge och samqwend / tar
medh androm Menniskion när

P iij

thet

Amaranthus purpureus, Fleyelsbleimsker.

heet sigh bör / gessuer geda wenliga
waar ifrå sigh / hörer wålwilieliga an-
dra Menniskiors taal / och bewijsar sin
goda benägna och huldafamma wilia i
ordom / åthåffuom och gerningom.
Thenna Dygdennes affmålning fins
ner man i Gloyelsblomster / eller Tus-
endstönablomster / som aff kärlichheet
kallas Flos amoris. I. Säs-
som thenna Blomstren för theras sags-
ra skickelse och mörkbruna färga / kallas
Tusendstön och Kärleksblomster:
Altså bewijsar och thenna Dygden sigh
medh skickelse ordom och gerningom /
att man kan icke annat / vthen moße
wara sådanom wenligom Menniskiom
huld / ther aff hon oc kallas Huldafalig-
heet. II. Säsom thenna Blom-
stren äre medh theras Krydde ganska
lena att tagha uppå / säsom Glogel:
Altså finner man i thenna Dygdenne
intet annat än mildheet och sachtmodig-
heet.

P iii

heet

heet emoot hwar man. III. Så
 som thenna Blomstren/fast the än war
 da törre / hwilket doch långsamt skeer
 så behålla the doch theas liussliga fär
 ga och lenheet/therfore spara oc Jung
 frwgerne them in vppå Wintren/ när
 alla andra Blomster äre bårta/ så blö
 ta the them litet i Watn / och göra
 Krankar aff them/ therfore fallar man
 them oc elies *Amarantum purpu*
reum Allså kan man oc / när vnga
 Meniskior wânia sig til wenligheete
 na aff yngdom / nyttia henne i win
 tren/ thet år/ närta henne gått åt i ål
 derdomenom/ och ändoch thenna Dyg
 den år törre / thet år / hon haffuer mist
 Tronnes oc theas helga Andes wäts
 ska / så år hon doch behagelig / för sina
 lenheet och liusslighet skul/ besynnerli
 ga när man blöter henne i watn / thet
 år/ när Gelfet genom kors och mets
 gång kommer så wiidt i ålderdomen/
 alt

att the nu förstå/att man medh poctans
och oblijdheet intet gått vthretta kan
doss thenna wrånga ogudachtiga
Verlden. Och thetta är åter een
ungfrw Sygd / hwilla the skole döff-
a moot andra Menniskior / att the i
lla tucht och årligheet haßua en sacht-
modigan anda/för vthan forwetenheet/
mytit flader och lätferdigheet/äre wens-
ge liufflige och huldafalige / både emoot
emmande och fända / och thet medh
rdom/åthåßuom och gerningom. En
Dijpor och Harpor lunda wäl / säger
Syrach 41. Cap. Men ett wenligit
mal bättre en the båden / Så står thet
ganska wäl / när een yng Piiga är
thi årliga Christeliga saaker godwile
og och tiånstachtig / besynnerliga es
moot gammalt och skropligit Folk/
thet är ett tekn til ena besynnerliga
wenligheet/ såsom man kan see vthi eff-
ersfoliande Exempel. Maria then
wel

welsignada Jungfrun/ då hon besökt
 och kom til sina Fränka Elizabeth / he-
 sade hon henne på thet aldräwelligast
 och förkunnade henne medh liwffligor
 ord om then stora hemligheterena / om
 Messie Wandersanammele: Dä-
 effter hennes Fränka war gammal
 och thet til skröplig / såsem then the
 war bleffuen fruckisam / bewiste he-
 sigh tiänkscheeliga emoot henne / och
 bleff ett fierdings år hos henne / och
 tiänte henne / Lucæ 1. Sedan haffue
 hon och sacherodeliga med tålame-
 tagit wid thet frofiga fälda Herberg
 i Bethlehem vthi Stallet och warit ti-
 fridz medh the fattiga Herdar och the
 eenfäldiga Bondafolket / som kommo
 om Nattena eller moor Morgonen ti-
 att see hennes lilla Barn och hon med
 besynnerliga wälwiliogheter hörde ti-
 hwad thetta Folket sade för henne
 Luc. 2. Hon haffuer och sedan / förut ha-
 twiff

haffuel/ haffte ett ganska liwffligit sam-
spel medh the Wijsa aff Österlanden
then nyia Stiernan och hennes
föddda lilla Son. Hon haffuer och
hi Egypten offta tröstat och wenliga
mat medh sinom troloffuada Man
Joseph / när hon haffuer förmärkt nå-
gra gränsmelse hoos honom för then
unga Landsflychtigheetena i fremmade
land/ Matth. 2. Så haffuer hon och
hi sin tåmliga ålder tiänt then unga
widwenne i Cana / warit Moder och
högångshustru / och försörge Folket
medh matredning / lookning/ baals-
ning/ framwåring och andra Hwssor-
er. Johan. 2. Rebecca haffuer och war
een wenlig Pijsa / som man kan
serfha aff hennes wenliga taal och
inftahtigheet emoot Eleasar/ Genes.
24. Ty tå han stood hoos Brunnan
och begårade driicka / sade hon til hos-
som: Driick min Herre / och bød sigh
til/

til / att wilja och waina hans Camer
lar / hwilket hon och gjorde. Nitha
sådana unga Pijor warda framdel
the retta hierteliga Trösterinnor / na
the komma i Ahtenslap / att the an
theras bedröffuadom Wän een ögn
lust och hiertanströft. Såsom Gud
sielss kallade Prophetens Hezechiel
Hustru / hans ögons lust / och een tröst
nödenne / Cap. 24. Syrach säger om
ena sådana Quinna / att hon förlänge
sins Wäns liiff / hon är honom een glä
die / hon gör honom ett rooligt leffuer
ne / Hon upfriskar hans hierta / hon är
thet lustigaste och kästeligaste ting på
Jordenne / hon lijfnas wid Soelena på
Himmelen / wid then flara Lampar
på then heliga Ljwsastaaken i Tem
plet / wid the gyldeenne Stolpar på
Silffuersfötter Syrach 26.

Eff.

Ocimum Gariophyllatum, Nägelbasilicor.

XII.

Effter thenna Wenlighheete
a folier nu Barmhertigheet / att een
Kennislia betymrar sigh om andras/
besynnerliga om fromma och gubfruchs
ga Kennislors olycka / och hassuer
ens

ena hierteliga medynksamheet öfuer
them / och tencker på medel och wägar
til att hjälpa them. **Wid thenna**

Dygdena lijkas Negelbasilika icke
oretteliga / hwilka man fallar Oci-
mum Gariophyllatum, och man äl-
skar henne i Krydddegård om / att bröf-
kenne til Kranke och andra ting.

I. En ändock thetta Kryddet haff-
uer små och smala blaad / doch loftar
thet ganska wäl / lika som Naglikar
blomster: Alltså gessuer een hiertelig
medynksamheet ena herliga lukt och
ett gått Namn ifrå sig / Och barm-
hertige Kenniskior behaga Gudi så
wäl / att han achtar them meera och
bättre än the Offer / som han sielfuer
haffuer befat / som scriffuit står:
Jagh haffuer lust til Barmhertigheet
och icke til Offer / Matth. 9. besynner-
liga när hon är vthi them / som haffua
Gudz rehta kundskap / och äre omwende

til

il Gudz. II. Såsom Basiliken
begynna först nedan til / och blomstrar
å alt vppåt medh hwijsa blommor: Altså
å bewijsar Barmhertigheeten sigh al-
raförst emoot them / som äre näst i
Släktenne / och wid Rootena / emoot
Fader och Moder / Syskon och Bröder
/ Bröder och Bröder / och sedan i w
ångre i w vidare. Sammaledes
och emoot them som icke äre i Släkt
medh them / vilken ofende / och offra
emoot deras Fiender / när the äre siad-
e i stora nödh och ålenbheet.

II. Såsom Basilica dämpat i A-
ffektia och ther vppå lochtet / hielper es
emoot wannechtigheet och beswimmel-
e / och sudin medh Dratunga ört och
bruckin / hielper emoot bedröffuelse och
fantastor / och när hon lägges vppå / tid-
er hon emoot ögonens hetta: Altså
och / när man bewijsar them wannech-
igom nedfåltom och bedröffwedom

Dij

barns

barmhertigheet vthi thetas nödh och
 sorg/ så tröstas och vprättas the igen
 besynnerliga när floore / myndige och
 mechtige thet göra. Så dragher om
 then helige Ande / när han werkar the
 na Dygderna i Menniskiene / vthi
 thens niidissas / affwundswlas och
 heindgirigas ögon och Hierta alla
 wreedennes och grymheetennes hette
 Men thet är icke aff nödenne / att man
 medh förmaningar / befalningar och
 Sententier mykit driiffuer och råder
 Jungfrur til thessa Dygderna / I
 Quinspersoner äre aff Naturen the
 til skickade och informerade som So
 phocles säger: Quinspersoner äre
 aff Naturen mykit benägne til barm
 hertigheet. Och Jeremias i sinne
 Klagawisso Cap. 4. Kallar them the
 barmhertigaste Quinnor. Så säge
 och Paulus almenneliga til alla Chris
 na Rom. 12. Gräten medh them som
 gråta

gråta. Wij wiliom aleena settia ett
 Her tw Exempel här om. Lå Phas
 aas Datter fan thet lilla Barnet/ och
 örde thet gråta i wassanom mid Alf-
 rena/ säger Texten/ att hon ynade
 gh ther öffuer/ och sade: Ah/ thet är
 ett aff the Hebreiska Barnen/ Exod. 2.
 Maria/ Christi Moder förbarmade
 gh mylit öffuer the fattiga unga ächs
 Folket/ Brud och Brudgumma i
 ana/ lå Wijnet begynte fattas/ och
 fruchtade/ att the skulle stå medh
 ammene för Gästerna/ och beslötade
 gh ther om/ att the måtte få hielp aff
 ennes Son/ och baad för them att han
 som en Alzmechtiger Herre öffuer
 Creatur wille ther til hielpa/ Joh. 2.
 Martha och Maria/ både Lazari Syn-
 ar i Bethania/ wore hierteliga och
 orliga bedröffuade öffuer thetas lår
 Broders dödeliga affgång/ så att
 the medh thetas gråt kommo och

Dij

Chris

Christum til att gramma sigh. Joh. 11.
 Då Antiochus drog genom Jerusa-
 lem/the Israeliters Land. 1. Maccab. 1.
 och hade ynkelige hållit hws ther inne
 så står ther / att Jungfrerne Judas
 nas Dötrar iämrade sigh swårliga och
 sågo ynkelige vth/i samma almenneli-
 ga bedröffuelse. Genes. 37. står att Ja-
 cobs Dötrar stodo vp/och tröstade the-
 ras Fader / ther han gremmade sig
 öffuer alla mätta öffuer sin Son Jo-
 seph / then han hade mist. Mosies
 Syster/ Exod. 2. hade ena hiertans in-
 nerliga medynklosamheet öffuer sin lil-
 la Broder / som war näyliga ett fier-
 dings åår gammal / och wardt bortlag-
 der i Rööflistona aff sinne Moder och
 sätter i Alfwena / så att hon kunde icke
 gåå ther ifrå / vthan måste sierran ifrå
 see til huru medh Barnena wille gåå.
 The Israelitiska Jungfrwr haffua åår-
 liga fyra dagar gångit bore til att be-
 gråsa

gråta Jephthe Datter / h. vilka Fadren
 hade offrat för ett Löffte skul / som han
 hade gjorde H. Krandom. Såsom
 hennes Leeksthtar Jungfrwne i
 Mispa hade gjorde för hennes dödh /
 och gånge bort vppå Bergen medh
 henne / och begråtit hennes Jungfrw-
 nom. Judic. 11. David förmanar alla
 Jungfrwr i sinne Sorgawisso / som
 han gjorde offuer Konung Sauls
 dödh. 2. Samuel 1. Och besynnerliga
 hem som wro vthi then Konungsliga
 frwstufuurne / att the skulle hielpa til
 och söria offuer theas Konung: J
 Dötrar aff Israel gråten offuer Saul /
 then edher klädde medh roosensfärga i
 träseligheet / och pryddde edher medh
 gyllene Klenodier på edhra Kläder.

XIII.

Then tråttonde Jungfrw-
 dygden är Verecundia Blygsamheet /
 när een Kennistia fruchtar sigh före

¶

¶

Rosa,

Reosor.

ett ondt Namn och rykte / och therfö-
 re skyr vppenbara Synder / och ther-
 emot aff rådgla för Gudz vrede och
 ett ondt samwet / Så ock för ärlig
 Gode skul att hon må rettliga kunnat
 döma om en annan / effter som han förs
 häller

Håller sigh wål eller illa/håller alla sina
 öfverflödigheter och lustar i tvång/ ther
 medh hon medh taal/åthåffuor och heer
 i Leuamen altså förhåller sigh/ att thet
 kommer öfuerrens medh Naturen/
 medh reeta Förnuft/ och såsom Perso-
 nernes och rumfens omfändigheter
 het fräffia. Thenna Dygden lijk-
 as wid Roosor/hwilkas hwar man wål
 enner. I. En såsom Roosor wåxa
 ff enne hwassa / taggiga green / och
 affua dock inga taggiga hwassheet ut
 hi sigh/ vthan medh thetas skönheet
 och liffliga lukt pryda Törnabuss-
 an / och göra honom behageligan:
 Altså är thenna Dygden een Naturlig
 och nögenheet / som kommer fulla aff en-
 som syndigom Natur och hierta/ then
 her genom Syndena stinger och sår-
 ar samwetet/Men hon föder dock inga
 Synd eller Samwetsens sargelse
 medh sigh/ vthan mykt meera pryder
 then

then förderffuada Menniskiona / i hwilka hon är / och gör henne hoos Golt behageliga och föder henne i ynneft som Syrach säger Cap. 32. Tordö haffuer föoran Liungeeld / Blygd gö föora ynneft. II. Såsom Rooso är ett aff the alraskönesta Blomstren och skola medh retta sättas fram för många andra / hwilka / när the ward bröfada til Kransar / få the yngor Jungfrwm bäst / fram för alt anne gammale Golt / och smyckia sköön Hufvud aldrabäst : Allså är ock Blygsamheeten een aff the förnemligasta och liuffligasta Dygder / och yngom Menniskiom een herlig prydnung och smycke som Demades säger hoos Stobæum Pudor in muliere, est arx pulchritudinis. Blygsamheeten i enne Quinno / är then aldrärligaste sköönheeten Och fast än een Jungfrw håller sig elies vhwertes wäl / så är hon dock vthan

han Blygsamheetenne intet achtans
Man fråffuer och thenna Dygd
na aff vngo Folke / ändoch hon skulle
vara i them gamlom. Såsom
Ambrosius här om säger lib. de offi.
s cap. 19. Ändoch Blygsamheeten
der wäl på hwars och eens persons
er / tidh och rum / så skal hon doch
framöst bewiisa sigh i vngom vp
xandom Wrennistom / En såsom en
onstrifer Wefstare kan bättre göra sitt
Berck / när Waterian ther til wäl
er sigh. Allså vthbrister Blygs
amheeten aldraherligast i enom vns
om slönom Lefamen. III. Säs
om Roosenwain fördriiffuer fläckiar /
gormar och maslor / gör Hredena les
och släata / stillar flotan i ögonen /
er en ther medh twäftar sigh / och Roos
medh andra fölande Krydder tiåna
er mosot ofystheet / men om the stölas och
gias vppå / hielpa the emoot bettiga
Så

Såar/Brandstada och then wilda E
den: Altså fördrieffuer och thenna Dy
den/ thens medfödda odugdennens flä
fiar och maslor / gör then grooffu
Bomdablogslen något subtideligar
att sådana Felet warba något höffu
flare/ och affwäär synennens otuchtig
flotta i vngom Menistism / som är
uppenbara horerij / skamliga ord och
åthåffnor / och vthsläcker alla inwerke
brunst/ otuchtighet / olagligan kärlek
och löösachtighet. Ther om talar
Bernhardus ganska wäl super Cantu
ca Sermo. 8 6. Blygsamheeten och
Mätigheeten är Systrar tilhoopa
säger han/ och ther är intet bättre tecken
til Enfaldigheetena / intet yppare witt
nesbyrd til Ostyldigheetena/ingen klara
rare Lampa och Lycta til Hiertan
tyllheet/ än Blygsamheeten/ Ther kan
och intet ohöfligit och oärkligt så be
händig infästas i Hiertat/ hon är strax
then

her effter och vthrootar thet / Men nu
 och höffues och här icke mykin förmas
 ning och pådrijsfuelle / En thenna Dygd
 en är någorlunda Naturlig i Quins
 personer / och yttar sig strax vthi hwijs
 a Personer medh rödnaden i theras
 Ansichte / som äre aff goda Art / och
 her någor godh förhopning är / Röd
 aden är Blygheetennes nästa Send
 ingabod / icke aleena när the äre ibland
 folck / vthan och tå the äre aleena / En
 tt ärligit mood blyies och för sinne
 gna Siäl och Samwet / för Gudi och
 hem heligom Anglom / när thet haffuer
 velet göra något slemt och ohöwisst /
 eller och för Naturen skul måste görat /
 ast än ther är ingen leffuandes Mens
 istia hoos / Therefore haffua och Heds
 isse Jungfrwr mykit beslutat sig om
 henna Dygderna. Valerius Maxi
 nus scriffuer lib. 2. Hoos the gamla
 Romare haffuer varit een sådan Blygs
 X samheet /

samheet / att Föraldrarne höffua ich
baadat medh sina egna Söner och D
trar / när the höffua begynt ward
Manwurme / ey heller Någen medh s
nom Swåår / ey heller Sonahustru
medh sinne Swååra / aleena för Skyld
skapens och Swågerskapens skul / hwil
ta the så högt höffua drat / såsom the
Gudar / och höffua hållit thet för en
stora skam och sond / att affläda och
blätta sigh för them. Polyxena
thens Troianiska Konungens Priam
Datter / een öfuer och skön Jungfru
och Pröfken / berömmes af Euripide
mykt för sina Dygder skul / In t
Achilles stridde mot Staaden Tro
iam, wardt hon honom en tiidh i be
gynnelsen wijs / fierran ifrå / Då fick
Achilles så stooran wilia til henne / at
han lät tilbäda hennes Gader Priam o
om han wille gessna honom thenna sin
Datter til Hustru / så wille han göra

frel

medh Staadenom/ The Troianer
sade honom thet listeliga / Då nu
Achilles wardt inlätin i Staaden/ til
t göra Förbund medh them / haffuer
Paris oförwarandes baal til skuttie ho
om igenom medh en Pijl. Då han nu
oste döo/ haffuer han begärat aff si
om Krigsoffuersta/ att när the wunne
Staaden Troia medh Krig/ tå skulle
e fööra thenna Polyxenam vppå
ns Graaff / och offra henne thär.
wilkit ock Pyrrhus sedan gjorde / och
man föörde thenna unga Jungfru
på Achillis Graaff / och wille halz
gga henne / befruchteade hon / när hon
lle nedh dödh / att hennes been / eller
ägot aff hennes Lefamen skulle bläts
s / haffuer för then skul tå hon föll vps
ä Knåd / hållit sin Riortil medh båda
änder tilhoopa fring om sigh.
ristotelis Datter wardt en tiidh fräs
at / hwilkin färga hon meente wara
Kij then

then skönesta på unga Piigor? Lå sw
rade hon förståndeliga: | Then som ee
får aff höffuiska Blygsamheet. Sam
maledes låås man om Rebecca/att ho
haffuer warit Blygsam / En så ho
drogh medh Eleasar aff Mesopotamia
til Canaans Land / och nu aff honon
förna m/att hennes Brudgumme kom
emoot henne skrean ifrå / blygdes ho
och togh sina Kåpa och skytte sigh the
medh. Genes. 24.

XIV.

Then fiortonde Jungfrw
bygden är / Kroppens Keenligheet/ at
een yng Piiga håller sigh realiga medh
twåtning / medh årliga Klådning och
tilbörligetsinnet / så att hon på the
ena siidan skynr högferdena / på the
andra skittinheetena. Här wid lif
nom wij Indianiska eller Turkiska
Näglifor / Gariophyllos Indos, hwil
ka somlige nempna Studentablomster.

En

Gariophylli Indici, Indianiska Neglifor.

En såsom ihenna Näglifor bära
 sina guldgola Blomster / såsom golde
 armefin Slogel / ther vppå man seer
 ginet orcent: Alltså står thet öffuers
 h wål / att unga Jungfrur och Wijs
 r hålla theras naturliga sköna färga

R iij

wid

wid macht medh twåning och tåmliga
 Klädning/ i tilbörliga reentligheet/ för
 wthan Stettinheet / besynnerliga the som
 äre födde aff höga och ädla Släkt.

I I. Såsom thenna Blomstren the
 se flaarare och luffligare skina/ me
 dan the äre alt igenom fulla / besatte
 medh otaliga många sköna blaad: All
 så står ett skönt smycke och een kostelig
 prydding enne Jungfru / som är ung
 fullig och stark / mycket bättre / än enne
 gamla skryncklada / törre och magra.
 En Råcken och löttel/ en wandrare och
 en iempner wagh/ Gästabod och lustig
 heet/ een sköön Klädning/ och een ung
 fager/hwilt och fullig Menniska/ sticket
 sig best tilhoopa. III. Andock

Koosor haffua ett luffligt anseende
 och stora krafft / så fulla doch thenna
 Blomstren them meniga Man meera
 ögonen / för theas storheet / lustiga
 sticketse/forma och färga: Alltså och ännu

dod

och een blygsam Jungfru är ett ädelt
 Klenod/ och mycket gäller hoos förståns-
 digt ärlighe Jodel/ så fyller doch Ansich-
 tens sköönheet / Guldklädor / Flogets
 och Silkes Kläder och linsfärgiga
 Riortlar/ Verldennes Barnom ögos-
 nen/ thet är/ The sköna och wäl vthsmys-
 kiada Dugor/ haffua doch föregången
 hoos the unga Verldennes Barn/ som
 scriffuit ståår/ Gen. 6. Att Gudz Sö-
 ner sågo effter Kennistiors Dötrar/
 att the woro skööna. IIII. Säs
 som man icke sätter thenna Blomstren
 heela wid Kranken / ty medan the äre
 så stoora / tå wanskapade the honom
 meera/ än the prydden/ vthan man vth-
 ploctar Blaaden/ och sätter ett eller tre
 tilhoopa : Allså ock/ ändoch man skal
 pryda sigh och hålla sigh reen / moste
 man doch icke på en tid inköpa ale
 sinnet / som man seer / och bååra thet
 på halzen/ Ty ther igenom worde mys-

Amj

12

lit smycke wanskapat / som wäl skil-
 sigh elies / och är medh sinne högferd
 een friggelse i ärliga Menniskors å-
 syn / vthan man skal retta sigh effter sitt
 Stånd och effter Pungen / och köpa
 thet ena effter thet andra. V. Säs
 som theenna Blomstren/ehuru sköna the
 äre/doch icke kunna fördölia theras ons-
 da lucht i Stiålkarna och blaaden: Alts-
 så wil Gudh/att sköna Pijgor vthi thes-
 ras Lefamens pryldelse/ skole tenckia tils-
 baaka och besinna / hwadan the äre
 fomme / hwad the äre / och hwadh the
 skole warda/att the äre icke annat än en
 Jordklimp / och en illa lochtande Mats-
 kasäck / och skole för then skul skyn hög-
 modigt smycke. Och att man icke må
 tenckia / lijka som wille man hielpa til
 att förswara prääl/öffuerflödighet och
 hogmood/och göra ena Dygd iher aff-
 tå skal man weta och merlia theenna
 effterföljande Reglar. I. Att smyckia
 och

och pryda sigh/ fröna sigh/ tvåå sigh
 och hålla sigh reenan / är icke alena in-
 en Synd / vthan är een vthwertes
 Dygd / hwilka Gudh kommer årliga
 hogh vthi sitt Ord / och ther om wij
 haffuom många befallningar / Eccle-
 siastes Salom. 9. Cap. Låt tina kläder
 alltid vara hwijsa och låt icke fattas
 alua vppå tit Hufuud. Rom. 13. For-
 ren köttet. 1. Timoth. 2. Jagh wil att
 Quinnorne skole klåda sigh i höfflis-
 som klådebonat / medh blygsamheet /
 och fnyfheet. Proverb. 31. Ther Salos-
 mon roosar ena dygdesamma Quin-
 na / prissar han henne ock så för thenna
 renlighheetena / hwitt Silcke och Pura-
 pur är hennes Klådning / Hennes pryds-
 ning är att hon är reenlig och flitig.
 Genes. 24. Warder Rebecca smycke
 årliga ihogkommit / då Abrahams Tjäs-
 nare förårade henne medh ett gyllene
 Annespänne / hwilket haffuer varit / för-
 vthan

vthan alt twiffuel / ett besynnerligie
 skönt smycke hoos the Cananeiska
 Jungfrwerna / och medh tw Armband
 på hennes Händer / som wogo tina
 Siklar Guld. Ther står ock Jer. 2.
 att Gudh säger sielss / Förgäter dock
 icke een Jungfrw sina prydelse / en heb
 ber een Brud sitt Hustruds smycke.

Hezech. 16. ther Gud wil förtälka sina
 welgerningar / som han haffuer bewiist
 Jerusalem och Judomen / beskriffuer
 han them vthi een wäl beprydd Jung
 frwrs Lijknelse / och säger : Jagh twåde
 de tigh aff tinom Blood / och smorde
 tigh medh Balsam / och klädde tigh
 medh stickada kläder / och drogh sköna
 skor vppå tigh / Jagh gaaff tigh sköna
 kläder / och gaaff tigh Silkesdook / och
 pryde tigh medh Klenodier / och laade
 Smijde vppå tina Armar / och Rådior
 om tin Hals / och gaaff tigh ett Anne
 spanne i titt Anne / och Örnaringar

tijn

sin Dron / och ena sköna Kroona.
Summa en bleffst beprydd / med Guld
och Silffuer / och beklädd medh bästa
inkläde / Silke och stickat werk. Ans
och thetta smyket moste altsamman ans
eliga förstås / så hade Gudh dock icke
lagt sig thet sielssuom til / att han ha
så smyckat them / om thet hade icke
varit honom behageligt / att man håle
er sig reentliga och wäl medh sine
kläder. 2. Dock skal och måste
man hålla en åtskildnat emellan Ståns
erna / och hwar och en bör smyckia och
kläda sig efter sit Stånd / På thet
igen Dordoning och förargelse / förach
lse / nje / hemligit haat / awund / vpror
och mord ther aff följer ibland Ståns
erna / såsom förfarenheeten siundom
thwijsar. Kaysare och Konunga
Döttrar haffua medh retta föregången
thi smycke / att the båda thet aldra her
gasta och kosteligasta. Näst efter
them

them folier / Jörskars Stånd / sedas
 Gressuats / Friherrars / Riddares och
 Adelmåns Stånd / ther inne alijð be-
 hållas en retmätig proportion, med
 drächt / klädning och smycke / effter
 hwart och ett Stånds högheet och
 wördigheet. Sammaledes bör the
 och skee wihi Borgerligt Stånd / effter
 som hwar och en Christelig Jungfru
 är född / antingen hon är ens Andels-
 Mans / eller een annar Borgars
 Datter / ther effter skal hon och renligt
 hålla sigh medh kläder och smycke
 Gessue Gudh att then Christeliga
 uerheeten icke aleena uprättade ena
 da Ordning öfuer heela Riket / och
 och medh floore alwar hölle ther öfuer
 förvthan något anseende til personens
 wisseliga funde Christelige Föräldra
 medh bättre samwet och bättnat i ther
 Hushåldning upföda theras Döttra
 och komma them til ähra. Thenna å-
 skildna

fildnaden finner man 2. Samuel. 13.
 Her scriffuie ståår om Thamar Da-
 uids Datter / att hon hafuer hafst vp-
 på sig en skönan brofotan eller besats
 en Riortil / såsom ock alla Konunga
 Dötrar på then tiden plågade hafua/
 å länge the woro Jungfrwr. Ther
 off kan man förnimma / att aleena Kon-
 ungars Dötrar / för alla andra som
 woro i lägre Stånd / hafua hafst bro-
 fota Riortlar / eller Kläder medh ässki-
 deliga färga. 3. Medh Klädning
 och klädebonat skole Jungfrwr och Tys-
 kor skicka sig efter tiden / In hwart
 och ett ting hafuer sin tiidh / säger then
 wise Predicaren Salomon: Cap. 3.
 Plantera / byggia / gräta / lee / klaga /
 banka / hwart och ett hafuer sin tiidh /
 Thersfore wille the icke skicka sig / att
 Jungfrwr vthan ässkidnat wilia alla
 dagar sanctia och frööna sig. På
 Högtidz dagar och Söndagar skole the
 S recnsis

reenliga komma til Kyrtia/ock smycki
 sigh/ såsom ock Ysraeliterne/ Exod. 19
 måste twätta theas kläder / och helg
 sigh/ så the wille gåå fram för Gud
 wid Sinai Bårg / och höra Lager
 Men på Söknadagarna eller Arbe
 dagarna är thet icke aff nödenne/ En t
 haffuer hwar och en sitt arbete til an
 göra / att man icke kan sköta sådan
 smyckning / Alltså ock när man warde
 budin til Bröllop / til Gadderstap/ oc
 ärliga Gåstabad / eller så een alme
 Landzfrögd warder vthropat/ så är the
 rett och tilbörligit / att hwar och en
 smycker sigh efter sitt Stånd / Men
 wilia sådant göra så tiden kråffuer/ att
 man skal seia / såsom vthi sina Förä
 drars och goda Weners siwldom oc
 dödh / eller vthi almenna Landznödh
 thet wore icke aleena dårligit/vthan oc
 ett teckn til ett obarmhertigt / och såker
 hierta emoot Gudz befallning : Gråte
 med

medh them som gråta. 4. Jungfrur
 ole skicka sig medh theas kläder och
 hwertes smycke/ effter theas Faders
 andz bröl och ärliga seder / och låta
 de nya Munskren fara/ som vthländia
 och fremmande Golt bära/ther inne
 ett stort seel i Tysland i thessa
 agh/ ther wij dock finnom hoos Heds
 st Golt/ att the hålla ett lijka sätt vthi
 theas Land/ och sättia icke theas Gör-
 ldrars drächt och munster medh kläd-
 ing tilbaaka/ eller ther wid skänkas/
 ch än vppå then tiden / då the haffua
 ägot til att beställa i fremmande Land.

Man skal bruka måtteligheet i
 kläder / och icke bära förmykt smycke
 vppå sig / på thet man i enom skönom
 ot smyckiendom lefamen/ må ock merka
 Hiertans inwertes smycke / som står
 vthi Gudz retta fruchtan och i Christes
 iga odmiukt / Ty ändock hwario
 Stände bör sitt smycke/ så bör thet dock
 Gij hållas

hållas medh sådana måttelighet / at
 wij achtom att stälcheeten och högfär
 den som är i oss / icke vthdriffuer öd
 miuktene / hwarföre och then helige
 Scrift/når hon wil tala om Konunge
 Dötrars herliga smycke / så inmånge
 hon och Hårbånd och Linfläder. \ S
 haffuer och HErren Gudh sielff giord
 våra första Moder Eve en Riortil af
 flin/hwilkin haffuer varit henne een år
 lig klädning och godh noot / Genes. 3
 Och ändoch then ena moste för sit
 Stånd skul bära ett käfteligare smyck
 än then andra / så skal doch hennes hier
 ta icke hengia ther wid / vthan tuchten
 blygsamheeten / ödmuwlheeten enoo
 ringare personer/skal lysa igenom smyck
 et/såsom man låås om Esher och Ju
 dith. Och att här vthi hålles måtte
 ligheet/haffua the gamle Romare haff
 legem Appiam, ther inne war alwar
 liga budit / att ingen / churu riik hon
 more

vore / skullit båra öffuer ett lood Guld
ste smycke. The Spartaner tilstads
e aleenast them vppenbarom otuchtis
som Säckiom och Horom / att the
nätte brwka stoort och öffuerflödigs
smycke / wille ther medh göra theras ärs
gom Hustrum och Dötrom ena
dämielse / och beweecka them til måttelis
a prydning. När Jungfrwr nu bes
enckia och brwka thenna Reglorna i
heras smycke / och ther hoos hålla sigh
enliga i twättande / baadande / ombins
ande och flåttande / att skittinheeten
warder förtagin / så är man wäl til
ridz medh them.

X V.

Nu följer then fåntonde
Dygden / Mätigheet och Nycterheet /
När een Menniskia håller sådana mått
medh sinne begärelse och lusta i Maat
och Dryck / att Böönen och hennes
dagliga arbete i sinne kallelse icke warer

S i j

der

Ruta hortensis,

Rutan.

er förhindrat på then ena sidan medh
 ropfens öfuerflödiga ladning / och att
 vellsan och roor vppå then andra sidan
 te warder förstörat genom förmyfin
 ninger / såsom wij kunnon ytterligare
 se i thenna Dygdennes applicaion
 medh then adla RVTAN. I. En
 såsom man måste såå Rutan i Wåas
 ennes första begynnelse / så Dagh och
 natt äre lika långa / att hon thes bättre
 nå komma vp och wäxa : Altså / måste
 och Barnen wänias til thenna Dygdes
 na aff yngdom / förr än the lära kenna
 Werldennes wellust och fräseligheet /
 och man måste icke tilstādia them föra
 myfna bröfssyllan. II. Såsom
 Rutan växer gemeenliga bättre i soola
 lijn och i törre rum / än när hon ståår i
 fecta och weskafulla Jord / och hon kom
 ner sigh än så bättre före / när man
 tröör i wassa thet vthi : Altså bewijs
 ar oc thenna Dygden sigh hoos fete
 S iij tuga

tiga nödtörfftiga Menniskior / som iel
 haffua mytit öffuerflödiget til att tåra,
 och the ther kenna mootgångens och
 förförlisens hetta / Såsom och then
 skarpa Korssens och Siwldomens
 Alsta / gessuer mesta orsaakena til att be-
 wiisa thenna Dygdina / Ther elies
 tiwart emot werldz rijsedomis kåtia,
 wållust och herlighet / upåggia och re-
 ta til dagliga brockfyllan. III. Sål-
 som Rwtan behåller them wid lijsfuet /
 som haffua fått förgifft i sigh / och om
 man åter henne tilförenne / så affwender
 hon Huggormars och Snokars förgifft
 (therföre når Wiselen eller Lelaten
 ten wil strijda moot Huggormen / så
 sterker han sigh tilförenne medh Rwtan)
 hon fördrijsfuer och Huggormar och
 Waddor / Therföre planterar man henne
 hoos Saluian / vnder hwilka the es-
 lies gerna bo / Hon tiåner och emot
 Gallande sou / och sterper synena: Altså
 för

erlänger och Nycterheeten enom sitt
iff och förtärer många Siwldomar/
orddriiffuer Dieffuulen then gamla
Ormen/ som Christus säger Matt. 17.
Thetta slags Diefflar går icke uth/
than medh böön och fasto. Hon bes
arar och Menniskioner för förtal och
ett ondt rykte/ Hon tjänar och så emoot
Dryckenskaps fallande Sort/ och es
moot förarmelse i ålderdomen om / och
wilkin som ater thenna Rwan / thee
r / håller sigh i spåke mätigheet och
Nycterheet / han kan bekomma ett
arpsinnigt förstånd/ wijsdom/konst och
ett gätt minne. Här til förmanas
u alle Menniskior/ besynnerliga unge
folk och Jungfrur / icke aleena aff
dieffua Menniskiones Natur/ som läs
er sigh medh litet nöya/ uthan och aff
Gudomeliga och Menniskeliga scriff
er. 1. Petri 5. Waren nyctere och
waaken / ty edher Fiende Dieffuulen
går

går omkring såsom ett rystande Leyor
 söliandes hwem han uppsweta kan
 1. Timothy. 3. Hustrurne skole wara äm-
 lige/nymdte/irogne i all ting. Syra
 38. Cap. Öffuersyll tigh icke medh a-
 lahanda wälsmakande mat / I
 hwilkin som måtteliga äter / han leffue
 thes längre. Utå haßua Patriar-
 chernes Barn för Syndfloodena / v-
 than twissuel/förhållit sig nydter o-
 måtigt/ såsom man kan merkia aff the-
 ras långa leffuerne / och aff annat me-
 ra/att the haßua haße thesas föda alee-
 na aff Knydder / Örter / Fruchter och
 Watn / och hållit sigh ifrå Röttatande
 hwilket warde them aldraförst effen
 Syndfloodena tilstade / Genes. 9. Så
 som the ock icke haßua haßt eller druck-
 tit Wijn. Jeremias vthi thet 35
 Capitel / prijsar the Rechabitiska Dö-
 trar och Quinnor / och säger / att the
 haßua icke druckit något Wijn i alle
 thesas

theras Liiffz dagar / medan theras Gas
r och Gaderfader hade begarat thet
f them i theras yttersta / och så man
t wille nödga them och sätta them
Bijnet före / så kunde dock ingen öffuer
tala them ther til. Gellius scriffuer
pro 10. cap. 23. att the gamle / som
haffua för honom scriffuit om thens
Komerska Goldsens maat och klädebo
at / the fungöra / att thet Komerska och
italianiska Quinsfolket / haffua i alla
theras liiffz dagar hållit sigh ifrån Wijne
rickande / och att thet haffuer worit
ordnat / när the kommo til theras
Släkt och Wäner / eller Wenerne til
hem / haffua the köst hwar annan / om
de så hade druckit något Wijn / wordo
de rögte aff lochtenke och andanom /
som och Valerius Maximus ther
scriffuer lib. 2. Theslikes wil
man och säga om the Syriska och Pers
ska Quinopersoner / att the hålla sigh i
thenna

thenna dagh ifrå Wijn. Men ånd
dricka Wijn är ingen synd för Gudi,
warder doch måtigheten och affhåll
sen ifrå öffuerflödigheten här in
loffuat / och wår om Jungfrwm fö
scriffuin til att efftersölia.

XVI.

Then sextonde Dygden /
Jungfrwliga Ryshet / när een M
nistia / som är wthan Achtenkap / hål
sigh reen inwertes och uwertes til Kr
och Siäl / förwthan några besmitte
och beblandelse medh androm / och
than vpbyggelse til lusta. Hwilt
Dygd lijnar sigh ganska skönt me
then äbla Rosmarijn / then hwar m
wål kenne. I. En / såsom Ro
marijn gessuer ena starka lufflig
lucht ifrå sigh / och pryder Jungfrw
Krankar wäl / Thersöre hålla the o
mykt aff henne : Alltså föder och fry
heten på honom / som i henne öessw
sigh

Rosmarinus Coronaria,

Rosmarijn.

12

sigh/ ett gausla herligit Namn och e
 floort loff / och pryder unga Swene
 och Jungfrur öffuerst wäl/som Si
 rach säger Cap. 26. Ingen ting är k
 rare på Jordenne än een tuchtig Quin
 na / och intet kosteligare än een ky
 Quinna. Een dyelig Quinna the
 ther from är / hon är såsom een klac
 Lampa på them heliga Ljwssaf
 nom. Och then Hedningen Bacchy
 lides säger: Såsom när eens We
 nisslos beläte haffuer intet Hufvud / e
 ler Ansichte / så är intet liwffligit p
 heela Kroppen / lika så är thet ock / na
 ingen kyskhees loff är i enne Wrennisk
 så achtar man henne alzintet / fast h
 än elies haffuer goda ärliga seder.

II. Såsom Rosmarijn / fast hen
 är wordin törr/behåller hon litwäl sin
 färga och lucht: Alltså ock/fast än kys
 heeten är i enne Hedniska Jungfrw/
 icke haffuer thens helige Andes o

Tror

Ironnes must och krafft/så är hon do-
 gä Örneprydd och loff wärd effter sitt mått/
 som Hedningarnas Loff och Exempel
 att inga de kunnat wijsa.

III. Såsom Kosmas
 Quin rexer aldrastönast i Soolenne/och
 som stras två reesor om året / om
 Våren och Hösten: Altså hwar rett
 kysstheet är i enne Menniskio/ så låter
 on aldrast se sig i enne Mennis-
 io/i glädies och wallustenes tijdh/när
 man haffuer alt öffuert noot/och lessuer
 glädie. Är een Menniskia kysst / thet
 man må väl merkia / Ty sköndt
 otuchtiga Hierta kunna icke dölia
 heras öfkyssheet / Ty när thet går off
 fter vårt sinne/ så wardom wi gerna
 noot vilige. Een rett kysst Menniskia
 öffwar sina kysstheet två reesor i sitt
 effuerne / thet är/icke aleena i Ungdos
 mens och Jungfrödomens Vår/
 othan ock i sitt Achtenkap/Ty een rett
 kysst Menniskia är icke aleena kysst när
 Ty hon

hon är ogift vthan hon bewarar ock si-
lekamen i Ahtensskapet / aleena sinor
ächta maaka / och ingom androm.

IIII. Såsom man gerna och med
besynnerliga lust smaakar then Mac
och Dryck som är tilredder med h Ros-
marijn : Alltså bidia eller frija ock ärl-
ga Manapersoner aldrakelst thdr / son
the kunna bekomma / icke aleena Mac
och Dryck / thet är / mykit Godz oc
Rijkedomar / vthan ock ther hoos c
kyskan ächta Maaka / thet är / ena god
Hustru. V. Såsom Rosmarijn

fördrijsfuer en illaluchande Ande oc
Hofia / och affwår alla Hustruden
fålda Flottar: Alltså fördrijsfwer Kysk-
heeten then inwertes illaluchande få-
tian / och thens otuchtiga kärleekens
flemma taal och wijsor / och tager ifr
Menniskiones sinne och förstånd / alla
fålda / syndiga flytande tanckar och å-
håfsor. Thenna Dygden är een af

th

de aldrasfornemligast / som lyder til
 Jungfrurs Arafrank / om hwilka alla
 nga Piigor skole besluta sigh / att the
 låge henne bekomma / och behålla seg
 en i lysstheten lamp in til then tids
 en / så the warba gessne i Ahtenskap.
 En ther står icke aleena Natursens
 agh / aff hwilka Hedningarne hassua
 git theras förmaningar / vthan ock
 Gudz Ord vthi thet siette Bodei / Tu
 alt icke göra Noor / thet är / Wij skos
 na frucha och älska Gudh / att wij
 offeliga och tuchteliga lessum. Och
 Theff. 4. Thetta är Gudz wilie / edher
 delgelse / att i vndstygn Bolerij / och att
 war ock en aff edher weet behålla siet
 nat i helgelse och i åhra. Ther til
 omma alla lyska Jungfrurs Exems
 el / som skola lysa för våra Jungfrur:
 Såsom / fram för alla andra hassuer
 den heliga högedegåssuada Jung
 frun Maria medh reita föregången /
 L iij hwil

hwilken aff de helliga Euangelister nämte den
 gra reesor warder kallat een Jungfru Maria
 och hon witnar sielf för Gudi och Archangelen
 Gabriel/ Luc. 1. Att hon wiste om sin
 ingen Man/ Therföre kunde hon
 icke förstå sig ther oppå/ huruledes hon
 skulle kunna warda fruchtsam. Och då hon
 dock Joseph hennes troloffuade Man
 så han märckte att hon war haffuad
 hade wel en mistancka om henne / dock
 orsechtade Angelen Mariam i Drömmen
 nom / och gaaff tilkenna / hwadan hon
 hade bekommit thenna fruchten / och
 hwilken then war / och frujade atiså hen
 nes åra/ Matth. 1. Om Rebecca slåår
 Gen. 24. att hon war än så een Jung
 fru/ och ingen man hade fändt henne
 Therföre haffuer hon ock burit sin
 frans medh åra/ och bewarat sin Jung
 frudom til thes Gudh bestårde henne
 skönan Brudgumma. Samma lof
 gessuer ock loth sinom bådome

att the än så icke hade kende någon
 man/ Gen. 19. Bithi Domara Boos
 en i thet 21. Capitel/ står att i Jakes
 thi Gilead wordo funne fyra hundra
 e Piigor/ som woro Jungfrur / och
 hade icke legat hoos någon Man / och
 woro doch alle Manwuxne. Sara
 Raguels Datter wiinar för Gudh i
 sinne Bön/ och säger: Tu weest H^{er}e
 / att iagh haffuer ingen Man begär
 at/ och haffuer behållit mina Siäl rees
 ifrå all ond lusta/ och haffuer aldrig
 hållet migh til otuchtigt / lätferdigt sels
 kap/ men iagh haffuer samtyckt att tas
 ha en Man i sinne fruchtan / och icke
 i förwetenheet. Job. 3. I hamar/ then
 Kongliga Fröyten / Dauds Datter
 och Absolons Syfter/ så Ammon talas
 henne til i odra/ sade hon: Icke så/
 min Bröder/ förkrenet migh icke/ Ty så
 olägar man icke göra i Israel / gör icke
 sådanan galenskap/ hwar skulle iagh
 blißna

A iii

blißna

bliffua för minna blygd? Och t
 gjorde såsom en Däre i Ysrael / Tal
 heller medh Konungenom / han neeka
 migh tigh icke. 2. Sam. 13. Vth
 Kyrkionnes Historia och Catalogi
 Sanctorum finnes många sådana Ex
 empel. Dorothea een Alexandrin
 Jungfru / wardt mykit plågat aff Ga
 lerio Maximino för hennes dyelig
 skapnat skul / men på thet hon måtte be
 wara sina Jungfrwliga åhra / haffue
 hon om Natta tiid dragit hemliga bor
 vthi annor rum / thet Christeliga oc
 ärliga Mennistior bodde / och öffuer
 gaff sitt Gädernelar / och alla Håffue
 som hon thet hade. Euseb. lib. 8. c. 17
 Hon scriffuer oc så / lib. 6. cap 6. at
 vnder thens Romerska Kersarens Se
 veri Regemente / war een lysst Jung
 fru i Alexandria, som heet Pantamie
 na, hwilfin stridde hefftigt för sin Jung
 frwdom / emot the otuchtiga Hednin
 gar,

ar/ och ändock Domaren Aquilla,
t ynkeliga slå hennes Lefamen / och
beade/ att han wille öfuergeffua henne
nom Tiānaron / til att bedrijsfua thes
s mootwilligheet medh henne/ haffuer
on doch medh Christeligit swaar förs
parat sina kyskheet / haffuer ock förra
dit att man haffuer gutit hett siwdans
Wain öfuer hennes flöna Lefamen
förbrände henne/ etc. Agnes/ een
lomerst Pijga wid tråsten åår/ wardt
ff Simpronio affslad naaken/ och then
Christum til ett vppenbara Spectas
el och försmädelse förord vthi ett als
ment Horahws / för thet hon wille icke
menexia hans otucht / men Gudh bes
varade henne vnderliga genom Ans
larnas beskerwelse/ och gaaff henne be
ständigheet både i kyskheet och i Chris
eliga bekennelse/ som Ambrosius sä
er de Virginitate. Agatha/ then he
ga Jungfrwn / wardt tiltalat aff
Quin-

Quincino them Siculaniska Land
höfdinganom om otucht/ medh floorn
åros tilbivdelse om hon wille samty
klat / Men hon är bliffuin beständig
lystheetenne. Eugenia / Wergem
starens Datter i Alexandria / drog
ena Munkalappa uppå siggh att ho
kunde således bewara sina åra em
Kensaren Commodum, som lade sig
effter henne. Vthi Hedniska Hist
rier finner man ganska många Exem
pel/ men besynnerliga är Brasilia D
rachina berömd / hwilkin tå hon i sin
Jungfrödom war medh andra Quin
personer fångin i Kriigh/ och wardt af
sechtat til otucht aff enom Krigsman
och tå hon sågh att hon kunde icke wår
siggh för honom/ sade hon/ att hon wiss
ett Gråås/ hwilkin som ther medh gni
der och stryker siggh / han kan icke göra
såriger eller warda skuttin / thet wil
hon först wijsa honom / Men thet wa
inte

vet. Krigsmannen warde glaader/
loffuade han wille skoona henne/ om
hett wore sant. Hon plackade ett
råds / thet första hon fan/ och gneed
ther med h vppå sin hals / och baad
om förjefia thet på henne / och hug-
frimodeliga til/ hwilket/ tå han thet
röfke/ hugg han henne huffuudet aff
sin wilia/ Tå merkte han/ att hon
thet gjorde til att förswara sina
Plinius lib. 28. cap. 2. och Valer.
Maximus lib. 3. cap. 1. scriffua om
Vestaliske Jungfru / som heet
uccia, att tå man en tiid mistenckte
hne/ lijka som wore hon icke kysst / och
ardt ther före hårdeliga skyldt / togh
ett såld / och gjorde thenna önskan
ånga Menestiors närwarelse/
Gudinna Vestam, hwilka hon
ante i Rom: O Vesta, om iagh haff-
altid i dinne Gudytiens brwat rec-
och kyska Händer / så länge iagh
haffuer

Hassuer tiänt tigh/ tå förskaffa thet
 att iagh kan bära Wain medh the
 Sället vthu Tyberis Flood in i
 Tempel. Tå hon hade thet sagt/he
 tade hon medh Sället wain vthu
 denne i Rom/ och Naturen weck eff
 hennes begäran / att hon baar Säl
 fult medh wain in i Templet. I
 Phædon wardt ihjelslagen off the ti
 tige Tyranner vthi ett Gårdsbo
 Athen, wordo hans Dötrar/ som
 ro än tå Jungfrw / affslädde naaf
 til att bedriiffua thetas stucht ma
 them/ Tå nu the arana Jungfrwr så
 att the moße liida wäld off them
 rannom/ och att the kunde icke vndfo
 ma them / begärade the/ att the må
 först en gång få gåå vthi i Gården/
 tå thet wardt them effterlätit / häng
 the sikh hwar wid andra / och sprun
 alle vthi en Brunn i Gårdenom/
 fördränckte sikh. The Lacedæmon

och Messenier hade en sidwana emels
 i sin släkt / hwilken the hade hållit i län-
 s-tid en tidh aff gammal wenskap / att
 the eena Staaden sende them andra
 i släkten en floora hoop Jungfrur / til
 en besynnerliga högtid / til hwilka
 the eena brölade Jungfrur / men så the
 Messenier wille en tidh til otucht
 så the eena ferdiga Lacedemoniska Jung-
 frur / och ingen aff them wille samtyc-
 ka ther vthi / så wegrade och warde the
 så redeliga / att the låte alle ther off-
 stä sig. Behi Krönikorna fins
 der man ock Exempel / En man scriff-
 der om Pulcheria Kaysarens Theo-
 dosij Secundi Exister / att hon haffuer
 varit så lyf / att hon icke haffuer welet
 att låggia sin Jungfrudom: Och ännu
 och hon hade tagit Martianum til äk-
 t / på thet Riket komme til honom /
 haffuer hon dock thetta betingat / att
 man icke skulle röra henne / är alltså alltid
 bliffuun

bliffuin i sin Jungfrödom. Samma
 meening haßuer man ock om Cunda
 gunda, een Pfaltzgreßwinna/ född a
 Frankoska Konungsliga Släkt / som
 hade Henricum Secundum til ächte
 att hon i sitt Achtenstaps Stånd m
 ste dock icke sin Jungfrödom / såled
 worde hon på samma tindh berömd f
 sina kyskheet skul. Men ther em no
 på thenna tiden.

XVII.

Then siwettonde Jungfrö
 Dygd / är Spaarsamheet och Nö
 samheet/ När een Mennistia låter sig
 nöna medh thet när warande/ som Gud
 haßuer bestård / kan lätteliga bära a
 mod och annan skada / och håller th
 til råda och förwarar / hwad man ha
 uer bekommit medh Gudh och åhr
 och ther aff utgeßuer och fördärer /
 mytit som nödtörßten fråßuer / såsom
 man kan see aff thenna Dygds lifne
 med

lavendula & spica
domestica,

lauendel och *Spica-*
nardus.

medh Lawendel och Epicanardus.

I. En såsom thessa två adla Örtar
 äre hwar andra til substantien och
 krafterna icke mykit olijka: Alltså kan
 man ock icke skilja thessa två Dygde-
 na Sparsamheetena och Nögsamheete-
 na ifrån hwar andra / fast man them
 åtskilja skal. En hwilken som är spa-
 sam / han er ock wisseliga nöyesam / och
 medh ett måtteligit til fridz (vnbane-
 gandes the giriga / hwilka wij hiit icke
 dragom / En the äre icke sparsam
 vthan farige nidingar / the gessua
 heller thet som åhran och nödtörft
 thet frassuer / the kunna aldrig warda
 mätte) och thet emoot / hwilken som
 nöyesam / han kan thesse lätare hålla
 thet til råda / som han haffuer.

II. Såsom thessa Krydden grö-
 skas om Wåren / och sedan blomstra
 mitt i Sommaren / i Hödmånaden
 och Skördamånaden om Augusto, och

i samlar man thetas Blomster / och
 wärfwar them sedan heela året: Alltså
 al ock theenna Dygden yttira sigh i
 ungdomen om hoos unga Jungfruar
 och Piigor / och man skal i the första års
 / icke vpsöda sina Döttrar förmykt
 åseliga / wthan låta them stundom nås
 fattas / och affspissa them medh eett
 Brödd och en dryck Wain / att
 så småningom kunna låra lijda ar-
 mod och trång / En man kan icke wets
 hwad för ett hårde och skarpe wäder
 framtijden effter Föräldrarnas dödh /
 blååsa Barnomen vnder ögonen /
 the nu så warda wande i ungdomen
 om / att the moeste mista / thet the gerna
 hade / så kunna the sedan theste bättre /
 när the begynna nåra och berga sigh
 ielssue / gessua thetas grööda ifrå sigh /
 och haffua i thetas ålderdom / en Aeras
 pening / Lärpening och Nödpening /
 och ther medh theste rijkeligare tiåna
 B iij sigh

figh sielfsuom och androm til goda.

III. Såsom Läuendel och Spicardus / fördriiffwa Wäder i Lijsfuen Golasott och Watusott / när hon begynnier / och wärmer then källda Maggan : Alltså fördriiffuer och Sparsamheeten hogmodigheetennes / godtyckheetennes och äragirigheetennes inwertes Wäder / hon borttager och så girigheetennes Watusott / medh mykit inföponde / lånande och borgande / med herliga och fästeliga bygningar / och hon wärmer och sterker Maggan / then år / hon förölar Kööket och Hwshåldningena / och slaffar Förråd emoot allahanda källda feel och brister / som the inne finnas som scriffuit står i Salomons Ordspråk Cap. 13. Tjustidom warder lijten / när man honom förslöfar / men hwad man håller tilsamman thet warder stoort. Och Hesiodus lærer :

Adda

*Adde parum modico, modico superad-
de pusillum,*

*Tempore sic parvo, magnum cumu-
iabis acervum.*

Thet är:

gg litet til litet / och gör thet titt /

Och håldt til råda medh alla flit /

man färdtan tijdh skal tu försökta /

Thet litla skal sigh fast föröka.

Den ändoch unga Jungfrwr och Pils
r / haffua än nu intet vnder Händers
/ så länge the äre småå och i theas
Föräldras Brödd / så skole the doch
medh litet begynna lära / och skole taga
et för gått och til tacka / hwad theas
Föräldrar förskaffa them til Goda
Mat och Dryck / Kläder och smycke /
skole låta sigh nöya medh ringa
puns och Kläder / icke frässa och bes
ra alt thet the see och höra / betrach
ndes / att theas Föräldrar kunna off
wara fattige / the ther näpliga kunna

W iij

sa

så mykit krassa i hoop och förverffua
 som the haffua behöoff til then dagliga
 kosten/ och om the skulle för tina hö
 ferd och kostelighete sätta sigh i floo
 gald och skuld/ så moße en thet sedan m
 sta efter thetas dödh / och settia Ar
 uagodget ther til i betalning. Therför
 är thet mykit bättre man rector Mu
 nen efter Maatsäcken och tåringen e
 ter näringen/ och är til fridz medh lit
 är ock mykit bättre roo ther hoos / so
 Syrach säger i thet 41 Capitel/ Th
 som bär gar sigh medh sitt arbete / o
 låter sigh nöya/ han haffuer ett roolig
 leffuerne/ Thet är finna en Skatt ö
 uer alla Skattar. Att sätta h
 många förmaningar och Exempe
 thet görs icke synnerliga behöff / Ch
 sus befalar / men skal samla til hoos
 the öfuerbleffna stycken / att the ic
 förfaeras. Och Paulus säger Ro. 1
 Trachten icke efter högga ting / håll

e mykt aff edher sielfua/ vthan hals
 i edher lijka medh them som ringa
 e. Til thenna Dygderna haffuer
 en heliga Jungfruen Maria waane
 hi vngdomenom / Therfore kunde
 hon ock gessua sigh til fridz / ty vnscedde
 hon war aff Kongliga Släcte/ och
 ar höghre ärat aff Gudi än alla
 Luinspersoner/ som woro/ före och effe
 henne. Hon war ock wiss ther vp
 / att hon war Gudz Moder / doch
 kälade hon icke i Bethlehem/ trätte ock
 e medh Verdenom om thet herligas
 Krumet / och then blöcsta Sängen/
 han togh ett litet rum til goda i Stala
 / tackade Gudh / att hon hade ena
 rubba / vthi hwilka hon kunde lägga
 Beridens Jrelsare/ medan hon sagh/
 t ther war elies innet rum. Lucæ 2.

XVIII.

Then adertonde Jungfru
 dygden/ är Mildheet och Hielpesam
 heet/

Narcissus,

Narcissenrosen.

/ när een Menniska deelar medh
rom thet som är hennes eget / och
per them aff naturliga eller gudor
iga förplichtelse / ehwar och enär
ne bör/så mykit/att både farghetten
ågodelarnas förslöösning / kunna
flys. Medh thenna Dygdenne
nas Narcissus Dioscoridis, Mars
en Koosor/hwilka äre gansta sköna
mster/stundom hwijta/stundom pur
sfärga. I. En såsom thenna
mstren gemenliga gerna aldrabäst
skönast wäxa på högga Bärgr: Alts
kan och skal thenna Dygden besyns
eliga bewijsa sigh vthi höghom
ngligom / Förstligom / Adeligom /
ldigom och rijkom Menniskiom / the
er mykit ågha i Werldenne / en hwil
som mykit hafluer / han kan och skal
ste rijkeligare låta sina fällor vtflys
En aff fattigom / ringom / Hw
iom / Tienstafolke och Dagelarom /
kan

kan man icke mykit tiggia. II. En förmåner
 som ihenna blomfren haffua ena g gröndar
 fla herliga luche: Allså gör the gröndar
 Dygden Welgerningesfolke/ ett en gröndar
 wiida berömdt Rampn / så att the gröndar
 rychte tränger sigh igenom skyn gröndar
 Gud; Ansichte / genom fattiga gröndar
 nissiors böbner / och behagar Gudi gröndar
 såsom Epistelen säger til the Hebr gröndar
 Cap. 13. Förgäten icke göra wäl gröndar
 medhdeela / I y sådana offer teckes gröndar
 di wäl. Så wil och Gud; Son gröndar
 oppenbarliga berömma vppå the gröndar
 tersta Dagen för sinom Fader / all gröndar
 heligom Aenglom och Wenniss gröndar
 Matth. 25. Jag haffuer varit gröndar
 groger / och tu haffuer giffuit gröndar
 ta/etc. III. Såsom ihenna blo gröndar
 firen vpwecela alla hårda såår och gröndar
 dar / vthdraagha Pylar och To gröndar
 vthu sååren / lena brand och podag gröndar
 skan sweda / när man stöter Rooter gröndar

11. O förmånger henne medh Honig :
så vpwecker mildheeten i enne Mens
kio/ girigheetennes hårda Knullar/
vilka tilförenne haffua varit hårda
oot thet fattiga Folket / och dragit
til sigh. Hon vthdrager ock Gudz
reedes och förbannelses pijlar / som
haffua varit öffuer the obarmhertigas
dž/och bårtwender them. Och medh
ilgerningom och hielpesamheet / kan
hon vthsläckia sina Fiendars / oenias
k / mootwilligheet och wreedes eeld
brand/som Paulus säger Rom. 12.
om tinom owen hungrar / så giff hos
om maat/ törstar honom / så giff hos
om dricka/När tu thet gör/ så försam
tu glödande Kol vppå hans huffs
d / Ja / ock Gudz brinnande wreede
hsläckes genom Almosor / när man
andar Honig/ thet är/ öffuerflödiga
kedomar / medh thenna Dygdennes
oot/thet är/medh Tronne/ ty Trons
X ne ferz

ne förvithan/täckes ingen Gudi. M
 ändoch Christeliga Jungfrur kun
 icke wäl och rijseliga döffua then
 Dygderna för sigh sielffua / medan t
 haßfua än na intet egit / vthan äre d
 theras Föräldras brödd / och skole t
 likwäl vthi theras ungdom begynna t
 wiisa sigh wenliga och wälwilieli
 emest fattigt Folk och fattiga Fad
 löösa öffuergeßna Barn / och vni
 them gerna alt gätt / bidia för the
 hoos sina Föräldrar / och medh en go
 wilia gerna bära til them then Alm
 sa / som Föräldrane wilia geßua o
 vna them / och sankta tilhoopta hwa
 som aff försummelse kan förzätas / fö
 rotna och bärkastas för hundra / th
 medh fattigt Folk kunna behielpa sig
 och i rettom tidh medhdeela them the
 til thes the sielffue / när the äre upwä
 te / kunna bättre hielpa them aff there
 egit. Ther til råder nu ock näst ande

Christ

Christina aldranäst Gudz Ord. Eys
ch 7. Räck them fattiga una hand/
saie 58. Lätt them hungroga sinna
t hierta/ och mätta the älcnda Siäls
na. Rom. 12. Deelen edart til the bes
as nedtörst. Alltså haffuer Las
ha giorde/ Victorum 9. een Christi
riunginna i Joppen/ Hon war full
edh goda gerningar och Almosor /
em hon gaaff. Rebecca / Gen. 24.
slutade sigh ock i theenna Dygd inne/
hersere wathade hon frax thes
emmande och odefenda Eleasars Cas
ectar/ och hasteliga Krossona off sins
Arl/ och gaff honom dricka. Mars
a och Maria/ Lazari Enstrar/ gjorde
Erranom Christo och hans Apostl
n många welgerningar / och herbers
de them : Och Martha omakade
gh altijd mytt medh tilredning i Kök
för Herranom och hans wener
medh honom wero / såsom wi læ
X ij som

som Luc. 10. och Johan. 11. Th
Kongliga Fröken Pharaos Dätte
Egypten/ frijade Mosen i hans Bar
dom ifrån dödenom / ther han elies ha
nåst för gåås och bliffua borta i Wata
na / bestälte honom ena Amma / so
gaaff honom di och vpsödden/ til th
han wardt stor/höldt honom och för
Son. Exod. 2.

XIX.

Then nittonde Jungfru
ens Dygd / skal wara Retsinnigheet
Trosfastheet och Redeligheet / När en
Menniska gessuer sins hiertas me
ning retsinneliga/sanferdeliga/reent o
flaart tilkenna / och låter andra Men
niskors wila / rettsinniga taal och ge
ningar wara sigh täcka / och gilla
thet/och när något twissuclachtigt wa
der talat och giordt / vthtyder hon th
til thet bästa / och icke aff mistancka de
mer illa om ens annars hierta och me
ning

Hyssopus,

Isop.

ning/ förvthan siöora och merkelige om
 sakt / och hwar hon kan önska och förmå
 skaffa / att them må gåa väl / så gerna
 hon thet aff benägno hierta och gläde
 sig aff thetas lyckesamma walmåga
 Thenna Drogen är någorlunda cen
 lig med Hyfop. I. En såsom Hy
 sop är ett luet Krydde/ förvthan någr
 besonnerliga skönhet : Alltså är Ket
 sinnigheeten benägen til Ensaligheet
 tena / och behöfuer icke mykit smyck
 och prydelse medh många skäteliga or
 och skrymmeri/ såsom lögnen/ när man
 wil skynla sina bedrägeliga meening.
 II. Såsom Hyfop haffuer ena luet
 luga lukt : Alltså födrer ock Ensal
 digheeten och redelighheeten i ordom och
 gernin som / gunst / loff och befrämich
 medh sig/ hoos Gudh och ärlighe folck
 som sereffue står Prov. 12. Den som
 eroliga handlar/ han tåckes Gudi wäl
 III. Såsom Hyfop gör ena sköna
 färga

ga/ och reknar Ansichte / I hertfore
hwa the gamle mytit bröf at I sop/
om man låås / Exod. 12. Leu. 12.
um. 15. Allia reknar och theenna
ygden ena redeliga Mennistia ifrå
a mistancar / medan man finner
inne alltid wid Sanningena/ och om
nån worde falskeliga förflagader / så
penbarar hon doch hans oskyldiga
t/ I hertfore fallas hon och Candor.
ter hon brister strax vth och lysar i
kennistiones Ansichte och ordom/ som
Christus säger/ Matth. 6. Är titt ögha
fäldigt / så warder ten heela Krop
s. **IIII** Såsom I sop lenar
förmisstar Tannawerel / drages
giffit vthu Sååren och förtärer then
derrunna blooden: Allia fördruff
Redeligheten frödan/ som kommer
Baafdantarens och Lastarens tåns
/ och fast än oemigheten nes såår are
ordne/ så kan doch Redeligheten/ i the
Xij how

hon vthtynder all ting til thet bästa/vell
 draga hemdgirigheetennes förgif
 vthu thes sargadas hierta / som scrif
 nit ståår Proverb. 16. Genom godhet
 och troheet/warder een misgerning förl
 sonat. Hon kan ock förtära och bär
 taga Niitsens/ Affwundennes och barn
 nornes förrunna blood / och affwend
 skoran skaada. Så skole nu alle v
 ge Jungfrur och Pijgor / ock här inn
 befljta sigh/att the äre troogne/ sanse
 dige och redelige / skole intet tala / the
 som icke är sant/ och icke brwfa tvåtur
 giga omswäffwande/ owissa ord/såsom
 Herren breede wid andra Christn
 ther til förmanar/ Matth. 10. Ware
 snälle såsom Ormar / och eenfaldige så
 som Dwffwor. Och utlågninge
 på thet åttonde Bodet : Wij skolor
 orsecta vår Nasta / tala gått om he
 nom/ och wenda all ting til thet bästa.
 Om thenna Redelighetteenne haffuor

w,

vij ett Jungfrwligt Exempel i then
nga Rebecca/hwilkins Dygder wij nu
sta haffuom berömdt: Då then frem
ande Mannen Eleasar frågade hene
e hwars Datter hon war/och om ther
ore rum för honom vthi hennes Far
ers Hns til Herberge? Sade hon
onom strax sanningena: Jagh är Bes
uels Datter/etc. Ther är ock mykin
dalen och Gooder när off / och rum
oof til Herberge. Sedan så hennes
Broder Laban kom löpandes / att han
vill tala medh henne / så gick hon strax
moet honom medh Skuderna / hon
ördalde them icke hemliga / ty hon
lygdes ther intet före / medan hon ha
e fått them ärliga/och förtalde honom
lt thet hon hade talat medh honom/
Ty Texten säger/Han sågh Annespän
et och Armringarna / etc. Så sade
hon ock sanningena medh fåå och stackes
a ord / hwad i hennes hierta war / om
hon

hon wille färdas medh Eleasar / eller
 icke/ så man frågade henne ther om
 Gen. 24. Altså hade ock Naaman
 Syrien Liänerinna/ then Israelitisk
 bortförda Pijgan / ett redeligt och ro
 sinnigt Moodh och Sinne/hwilkin icke
 aleena tiänte sinne Frw troliga/ vthet
 hon bewiste ock sinom Herra then
 trooheetena / att hon lät fungöra h
 nom genom Frwna / att thet wore
 andeliger Gud; Man i Samaria/hon
 kunde wel fördriiffua hans Spetelske
 Ael/ sade hon/ att min Herre wore na
 then Prophetan i Samaria / han skul
 le wel göra honom frijan ifrån sin
 Spetelske / såsom thet ock sedan
 skeedt/ Ther om låås man/ 2. Reg.
 Cap. Thet äre wackra och sköna
 Pijgor/ på sådana Åfrar wexer seda
 these heller thet Kryddet Manstron
 Ty på ena trogna och redeliga Quin
 na/tör ens Mans hierta förlåta sigh.

Bellis minor. Enå Rasstieben.

X X.

Nu följer then tiwogunde
 ungfrw dygden / medh hwilka wij wil
 in beswta våra Onadablomster /
 i sijnliga / Tijgsamheet och Tyshheet /
 Ther

Ther vppå sticket sigh wäl the sin
 låaga Maselieben / som fallas Bel
 minor, Tusendtygder. I. En/
 som thetta Kruddet är låagt / och bli
 uer wid Jordena / och kan wäl lijd a-
 andra wärfa högt vp breede wid sig
 Alltså är ock then Wienniskia odmit
 som är waan wid att tija / kan wäl lij
 att andre breede widh sigh komn
 fram medh thetas taal / Men hon a
 tar sigh vthi sitt hierta förringa til
 fara fram för andra / och säna aff h
 gha owissa ting / hon hörer heller
 hwad andre säna. II. Såso
 thenna Blomstren pryda Krankari
 wäl / therföre ströör man them ock eli
 til prydning i Gästabod : Alltså pryd
 ock thenna Dygden unga Wienniskia
 ganska wäl / som scriffuit står / I. Th
 sal. 4. Achten thet för edhra ähra / at
 ären rolige och stilla. III. S
 som man finner thenna Blomstren

nästa

stän heela Ååret igenom / doch måst
n Wååren: Alltså skal theenna Dygd
in lysa i fromom Jungfrwm vthi
eras heela Jungfrwdom och Wngs
om / besynnerliga om Wååren / thet
/ vthi the första Ååren skole the intet
la förr än the warda frågade.

III. Såsom Maslieben / eller
tusenddygder / äre ett rett låfiafryde
/ En när the warda sudne i Batn
ch druckne / låfia the inwertes och vth-
ertes hugna såår: Alltså / hwilkin
m wånier sin Munn til att tija / han
ortrycker många hertans inwertes
lågor och wrede / att han icke bryter
gh vth / och om än denighees såår
re komne aff androm / så kan doch een
dan Menniskia / som tijgsam är / thet
nart nedertysta och vndertryckia / att
olket / hwilkom thet ågåår / icke kan
nerkiat eller försaarat / och att man kan
ke aff enne sådana likla Gnijsta / ses

D

Dan

dan göra en storan Geld / så bewar
 hon ock för ångest / En then som om
 ting icke mytit talar / han behöffuer o
 icke mytit siuara / såsom det är om si
 scriffuit i Salomons Ordspråk Ca
 21. Hwilkis som bewarar sin Mun o
 sina Tunga / han bewarar sina Ei
 för ångest. Hijt höra nu Förmanni
 gar och Exempel / hwilka skola drieffi
 fromma Jungfrwr och unga Piga
 til tijasamheet / att the tuchteliga född
 thetas taal medh måttelighet / affbiid
 tiden och lägenheetena til att tala / o
 albeeles förtija thet som hemligit å
 Syrach 19. Hörer tu något ondt / säg
 thet icke efter / En tina skadar tigh i
 tet. Syrach 26. Een Quinna som tij
 kan är een Guds gåffita. Ephes. 4
 Talen thet som nyttigt är / och til för
 bättring tjänar / ther thet behöffuies / a
 thet må wara them tåckeligit / som the
 höra. 1. Tim. 2. Een Quinna lä

lär

dra sigh i stillheet / med alla vnderdå-
gheet. Jagh wil att een Quinna år
lla. Hedningen Seneca säger:
aturen haffuer giffuit oss aleena en
kun/ men tw öron/ til att betyda ther
edh/ att wij skolon heller höra än ta-
la. The gamle haffua ock fordom
nderwiist theras Barn: När i kom-
men vthi ens annars Hws / så waren
döfue / blinde och stumme. Hvil-
t förståndige wäl weta hwad thet be-
der. Wij wilcom icke vpräkna
mång Exempel / vthan skynda oss til
slutet på theenna Deelen: I haff-
en Marice thens heliga Jungfrunes
Exempel/om hwilka står/att hon haff-
er hörde Hirdarna / the Wijsa off
Korconlanden / och then gamla Si-
aconem mytit herligit tala om hennes
lla Son Jesu/thet hon doh förvthan
Synd wäl hade mått förkanna / men
hon behöldt alla theenna orden vthi sit
Hjerta.

Vij

hjerter.

hierta. Lucæ 2. Mosi's Syster war
 een tijsam Jungfru / Lå hon me
 sinne Moder hade burit thet spå
 Barnet til Alffuena och satt thet i wa
 net / men Pharaos Datter kom str
 och låt åter optagat vthu Alffuene /
 förrådde hon icke sina Moder / sade
 icke / att hon war Barnsens Syster /
 ler ock / att Amman som hon sielf
 stälte / wore hennes och Mosi's Moder
 Exod. 2.

Dessa äre altså / fåre vng
 desamme Jungfrur / the Dygd
 hwilka Naturen / Gud's Ord / alla fö
 ständiga Människors förmaninga
 och the Jungfrurs Exempel / som ha
 na leffuat för edher / föreskriffua och w
 sa edher / hwilka äre vthdeelade effe
 the tina Gud's Rod's orning / Ty iag
 haßuer icke aleena welet sättie hiit til
 besynnerliga Dygderna / som skola se
 na och lysa i vngom, Pijgom / ößuer o
 vitha

han the almenneliga Dygderna/som
oda til alla Ständer/och ther medh ock
i Jungfrwständet/vthan iagh haffuer
så welet wijsa them / huruledes the
ole i all ting skicka sigh/och äre plichtis
e til att förhålla sigh emoot Gudh /
meot sigh sielfsua / och emoot andra
Kennisior. Om thetta är nu så aff
ågrom fulkomneliga skeede i alla
Dygder/tå haffua the orsaak til att tae
i Gudh aff hiersat genom Christum
ir thenna thens helige Andes gåffua/
ch bidia/att han iw icke wille afhenda
hem thetta sköna och herliga smycket.
Men om någre hoos sigh sielfsua än
iw här inne förnimma stoort fecl / tā
ola the medh Gudz åfallelse/och thens
eligen Andes bistånd och gåffua/beflita
gh om att bära thenna Dygderna
thi thetas Irakrankar. Men huru
det skal skee/wiliom wij gessua tilkenna
thi then fierde Deelen.

P iij

Then

Then tridie Deel.

Om the Hufsnudersaker / g
 nom hwilka Jungfræro skole warda b
 wette / til att bære thenna föreskrifna
 Dygderna vchitheras Aera:
 frantzar.

W I haßuom nu aff Gudi
 nåde/spakerat vthi then and
 lica Kryddagården / och haß
 uom hemtat tiugu slags wällochtan
 Dygdablomster til unga Jungfræro
 som' äre wuxne i treë Sänglar p
 Tronnes Root och Stiälka. De
 skullom nu göra en Krantz aff then
 när wij wistom / hwar uppå / och hwa
 medh wij skullom binda them wed / I
 Jungfræro plåga icke frööna och pryd
 sigh medh baara Blomstren / Therför
 är thet aff nödenne / att wij skåtom oc
 bereedom aff Giordena / thet är / hwa
 vthi thessa Dygder skole skijna.

the

Det andra/att wij bercedom oss på Sil-
 /Guld och Silfhnöre/ thet är/att wij
 /gitter oss orsakerna/ som skola beweecka
 /druggna ih. in til sådana Dygder/
 /her til hielpen oss nu åter then/ vthan
 /vilkens Nådij wij kunnon intet gått
 /dra/ Johan. 15. Amen.

I.

Giorden / på hwilka man
 /al binda the plockada Blomstren/wijs
 /r oss til Subjectum eller Grunden
 /h Kunnet/ thet inne the föreskrifna
 /Dygder skole bewisa sigh/ hwilken är
 /Dennistiones Siäl/ medh alla sina
 /affier. I. Ty såsom Giorden
 /här icke Blomstren/ eller Krydderna
 /och örterna aff sigh sielff/ eller i sigh
 /elff/ vthan behåller them aleena vppå
 /gh/ när en annar winder och binder
 /om ther vppå: Alltså är Siälen
 /medh alla sina krafter/ för omwende-
 /n/effter Naturligt sätt/ icke the föres-

Dij

krifna

Giorden.

scriffna Dygders Werkmestare sielf
 hwilka komma aff Tronne. Ly w
 ärom icke duxe til att sinna rådhy aff o
 sielfuom/ Men att wij ärom til någo
 gått duxe / ihet år aff Gudi / som gö
 off duxe genom sin Anda. 1. Cor. 3. G
 år ock alle Menniskiones hiertas vplä
 Dictar

oncktan och trachtan ondt aff vngdom/
hennes. 6. 8. En aff hiertat vtgåå on-
tanckar / Mord / Moor / störleffnat /
affwerij / falsk witne / hädelse / som
hristns säger / Matth. 15. Therefore
osse then helige Ande verka sådana
dygder i oss / och pryda Christeliga
kungfrurs Siälur medh them / elias
thet icke annat än möda och arbete.
En iagh talar här intet om then vths-
ertes Tuchten / hwilka then Naturlia
a Menistrian någorlunda kan bewija
aff sigh sielff / ändoch swageliga:
En iagh talar om Christeliga ans-
eliga Dygder / som wij här hafuoin-
tförenne affuit tilfenna. II. Sål-
om Giorden fräffuer / att man sätter
och bewinder henne allastådes rundt om
ring fulla / icke halffua eller holigt i
nyctietaal: Alltså skola och thenna
kungfrwliga Dygderna intaga hecla
Siälerna / och lysa i alla hennes fräff-
ter /

ter/ förstånd/ hierta wilia och i alla
 damoter / som höra til utwertes sin
 och rörelser / och Jungfruer skole i
 aleena berömmas i några Dugder/
 sättia the andra tilbaaka/ vthan befl
 ligh i fullkommelighetenne. **B**

een Summa / hecla Menniskian st
 tenetia/rådsla/öfuerwåga/effterråfr
 besluta / företaga/ besinna/ utgrund
 see/ höra/ fenna/ smaka/ lohta/ älsk
 begära/ önska/ tagha/ altså äta/drick
 gåå/ ståå/ sittia / liggia / tala/ sieng
 waaka/soffua/öffwa och bewåga sig
 att thet är Gudi och ärligom Menn
 skion behageligt / såsom mång
 Scriftennes witnessyrder vthwijsa
 såsom Matth. 22. Lucae 10. Lusta
 älska HERRan tin Gudh aff alt t
 Hierta/ och aff alla tinne Siäl/ och
 alla tina kraffter/ och aff allom tino
 hogh. Och tin Nästa såsom tigh siel
 nan. Och vthi alla Gudz Tordh st
 the

tta Ordet / Tu skalt / thet år / alt
 t tu äst och haffuer til Krop och
 iä/skal/etc. Och hoo kan vpråkna
 a witnessyrder aff Mose och aff ans
 a Läraböcker? Thet ordet / Tu skalt
 e begära / vthi thet Niyonde och
 ijonde Bodet / fräffuer ock thet ins
 rtrs Hiertat/ hoghen/ sinnen och bes
 relsen / Så fööra ock the föreskriffna
 ygder thetta sielssue medh sigh / när
 man åseer och betrachtar theras
 beskriffuelse och egen
 skap.

Thetta ware nook om Giordena.

Dm

I I.

Om mångahanda Enöre
och Trådar.

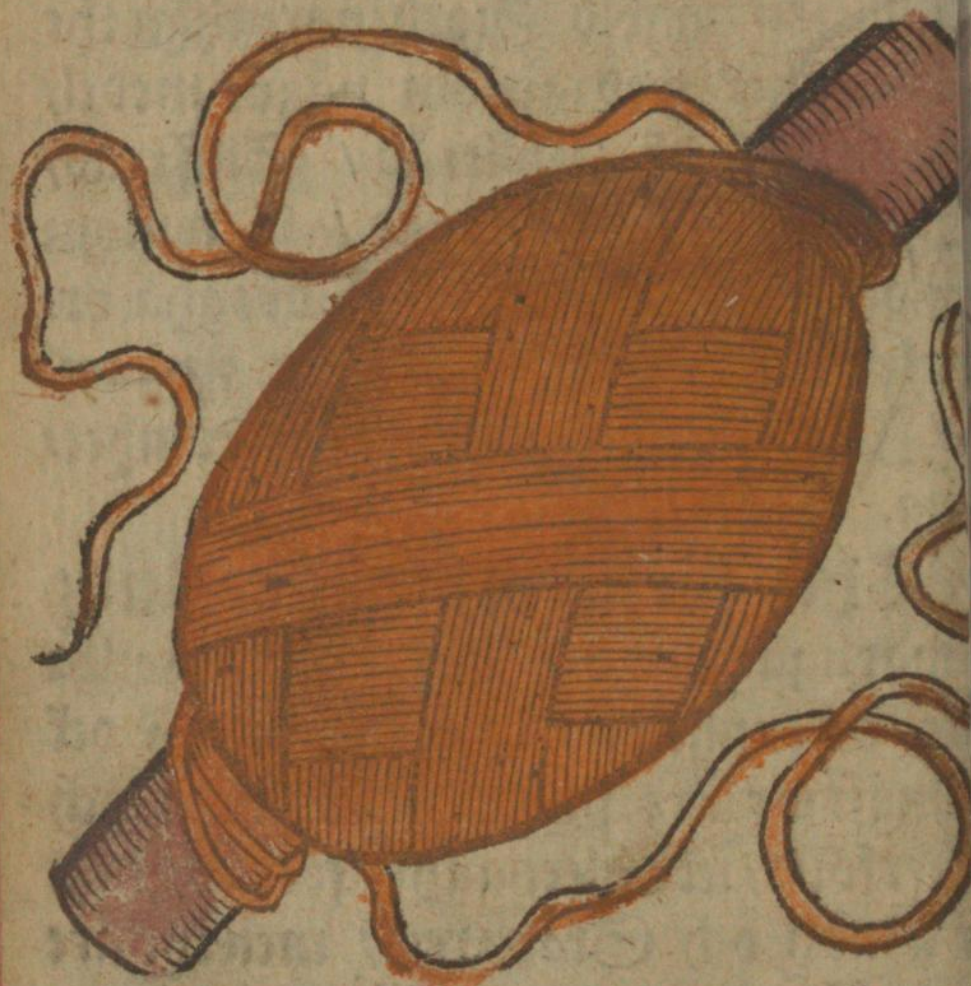
Men hwad skal nu beweeke och för-
saka ena unga Jungfru eller Püga / til
döffwa sigh i thessa Dygder? Hwad
läcka / dröffua och födra henne til
Gudeligheetena och ärligs
heetena?

Ar em moste man nö-
dörstteliga vnderwiisa Folke
thenna flösa tiden / En ände
then aldraförsta Jungfruen Eva / ba-
off Naturen en sielßwuxnan Aker-
antz / förr än hon föll i Syndena /
hon war full medh Dygder / och ho-
icke behooß / att hon skulle medh ett el-
annat beweckas ther til: Så är til
doch nu kommit tijt / genom fallet /
om man icke dröffuer Ungdomen
Gudeligheetena och Ärligheeten
medh gods och endo / så göra the ru

gått. Medan nu Blomstren icke
kanna hengia wid Giordena/vthan the
ndas ther wed genom något medel/
in år / medh Gulltråd / Silfstråd/
Silfestråd och Lijntråd / så willem
ij ock vpråkna them / och dragha ors
akerna ther til / som skola dri ffua vns
a Jungfrwer och Pijgor til Fromhees
na.

Then första orsaak är Gudz
warliga Bod och Befalning / hwilka
le Meniskior / och ther medh ock
Jungfrwer äre plichtige att lyda och
fterfölia / icke aleena ther före / att han
r Gudh och Skaparen / men the äre
ans Creatur / vthan ock för Förbundet
ul / som the haffua giordt medh hos
om vthi thet heliga Doopet / ther the
haffua tillsagt honom lydna. Och när
Gudh befalar något / så skemtar han ins
t / In han är en starcker nijtålskande
Gudh / Therefore haffuer han ock så als
warlis

Guldsnöre.

warliga befatat/ att man skal skarpa/in
 fåsta och igenhemta hans Bod. Nu. 1.
 Deut. 6. och 1. Cap. Han wil ock inte
 annat/ än att the iwo skole hållas
 lådra som Gudh och titt Christelig
 Namn tigh är. Hijt höra alla be
 falmna

lninges ord och sententier / som äre
gna aff Bibelen / om hwilka wij haff-
om tilförenne talat i alla Dygder /
vilka ändoch the äre scriffne aff Men-
ssiom så bära the doch altijd theenna
medh sigh : Thetta är Gudz wis-
I. Thess. 4. Thet är nu Guldsmids-
t / medh hwilke man ombinder Krantz-
n / ther om talar Syrach 50. Cap.
öpen Wijsdom och taghen wid Läros-
/ lika som wid en stor Silffskat / och
hållen henne så om en stor hoop
Guld. Psal. 119. Herre / iagh älskar
na Bod meer än Guld / och meer än
nt Guld. Ty lika som Guld är
stare och tyngre än Silffuer / och thet
rtäres icke i Eldenem / och thet är öf-
rmåtten seegt / fram för annan Mes-
u / och låter vidrijsfua sigh på thet als-
atunnaste / Ther til medh haffuer thet
ena besynnerliga krafft / til att ster-
n / vthtörka och affwaria Spetelska :

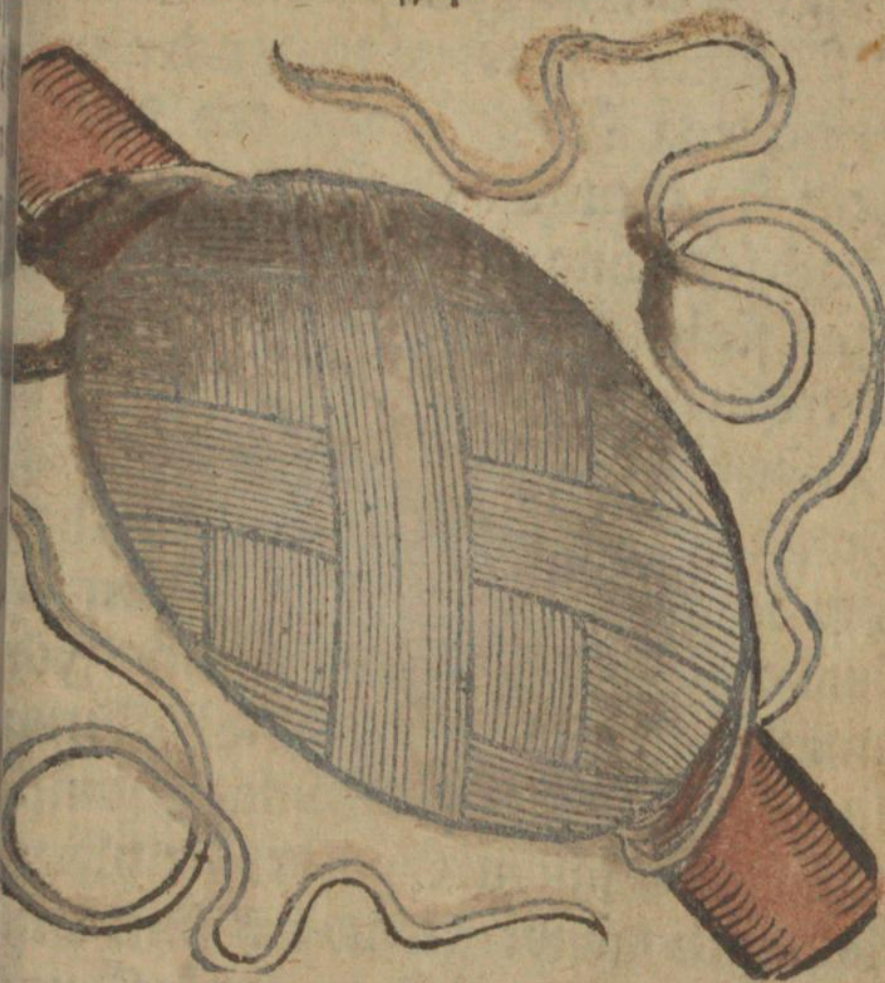
3 ij

Altz

Alltså äre Gudz Bodh stijffue / fast
 oomskiftelike/och öffuergåå alla Men-
 niskiors Bodh/låta sigh icke förringade
 eluderas och til intet göras/ genom ma-
 gra mootsånelse/ falskt sken/påfund och
 betenckelse / ther man wil behielpa sig
 medh / Och ändoch the äre ringa och
 forta i theas örd / så stretcha the do-
 wijdt om fring sigh / och låta driiffu-
 sigh til the innersta tancarna / fördol-
 bewågelsen och sinnen / och til alla
 Stånd/ Personer/ Alder och rum/ Och
 när een Menniskia vpåggias aff Die-
 lenom/ Werlden och sitt eget Rött och
 Blod til att synda / så sterker thet en
 Christna Menniskia ther emoot / vth-
 driiffuer och hårttörkar thes onda be-
 gårellens flytande lusta / och affwä-
 Syndernes Spetelska.

Til thet andra / skole the be-
 welas ther til/vthaff gudfruchtiga wi-
 sa och förståndiga Menniskiors förma-
 ninga

Sulff snöre.

ngar/hwilka man finner många/vthi
 heologiska/ Historiska / och Hedniska
 Scriffrer/såsom the ock hwar dagh hö-
 många sådana aff theas Föräl-
 rom och Scholamesterinnom/ Ty me-
 an Gudh sielff hafluer förordat them

S iij

Vn

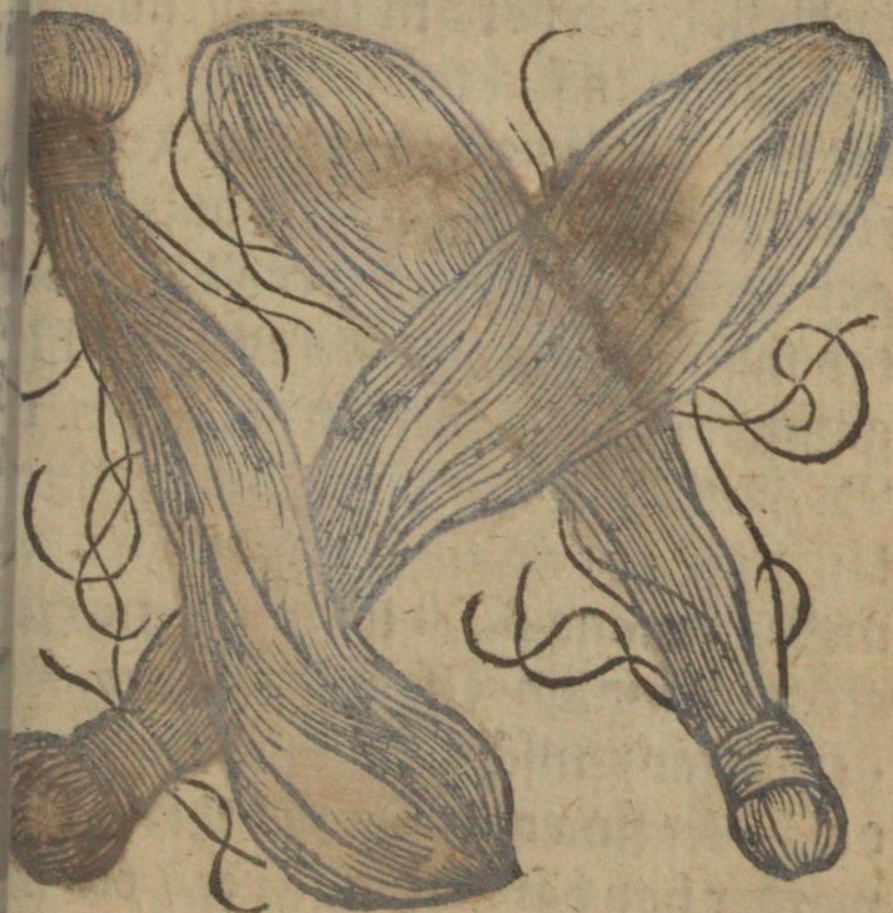
Ungom thetas Föräldrar / Schola
 mesterinnor / Predicanter / och gamla
 förståndiga Menniskior / och befalas
 them åra them/och thesse icke aleena rå
 da och förmana them til thet som gått
 år aff sigh sielfsue/vthan och så aff gamla
 la/trowerdiga/ högtförståndiga/lärda
 Måns Scriffter och Historier / så åra
 the plichtige att lyda och följa them
 ther vthi / Therfore haßuom wij och
 flundom innmångt några sådana För
 maningar tilförenne vthi Dygderna
 Och hñt skicka sigh Silffsnören gansko
 wäl / Ty såsom Silffuer är hwitt
 flaaert/ klingande/ reent/ och låter vthi
 tania och drijsfua sigh/ doch icke så my
 lit och så tunde som Gullet / såsom thet
 och är stoort och anseenligare än Gul
 let/ men doch icke så gått och wichtigt/
 såsom och/ när thet lägges ibland Jor
 diska Materier / så rostas thet / och
 Silffskum låter doch såar / och vthäter
 thet

Et döda Rötet vthi them / och rensar
och gudsamen vthwertes. Alltså haßua ock
och bättnista och andra Menniskiors för-
reklamningar ett herligt anseende för förs-
et som giffen och klingar wäl / thet är / the
förfägnarna lätteliga warda förståndne / och
reglert antagne aff förståndigom Mens-
kiom. The låta ock förklaara och
hwidga sigh på alla Ständer och
personer / men the grippa doch icke så
gärdt och diuvt vthi hiertat / såsom
Gudz Bodh. Fast man ock än habe
Lärdas Böcker til fyllest / så äre
och Gudz Bod/guldene Bod / Ja / ett
Gudz Ord och befallning öfvergåår
allt alla thessa påminnelser / så äre the
än nu medh många Röeliga Jor-
ska tanckar förmengde / och lohta off-
aff Adams faat / Dochlikwål haßua
ock theras nytta / In theras be-
richtelse fördrißuer the vthwertes
syndennes Sår och Laster / och aff-
Giii wår /

wäär/ att Menniskian icke fölier sin
inwertes onda Lustar/ skär emoot/ aff
bryter thet döda Rötet/ och lessuer an-
liga.

Til thet tredie/ skola the her-
liga Löfte och Belöningar förman
och drijsua them ther til / hwilka man
finner vthi och vthan Gudz Ord / **E**-
ändoch man kan ock förmå icke med
gerningomen förtiåna then Resferdig-
heet/ som geller för Gudi / och thet ewi-
ga Lijsuet / vthan thet år aleenast Jesu
Christi wår Återlösares Ambete och
wålgerning/ hwilka wij mostom aleen
fatta medh Tronne / så haffuer dock
Gudh aff blåtta Nåde och färlæet / til
sagt oss ena ossueroth rika Löön / och
här til dags giffuit henne them / som
haffua medh slit döfwat sigh i Guds
ligheetenne/ och vthi ett obesmittat och
ostraffeligt lessuerne. **T**herföre sä-
nom wij ock hijt thet hwieta Silket
hwilka

Hwitt Silke.

vilket hafuer mycket liets vithi figh/
 regerar måst i fuchtiga och fälda
 / och är then besta Grund til alla
 medelmätiga färger / och när
 är förstor / så diffunderar och för
 stundom öghnena / Ty i
 måtta fööra och Gudz Tillsänele
 ser

ser mångfalliga Gudz Nådes gåffuer
 medh sigh/och höra til the Menniskie
 som haffua en fuchtigan Natur/thet ä
 the som äre öffuerladde medh Korss o
 bedröffuelse / haffua swåra anfechtun
 gar / och äre kälde aff thens helige A
 des mistelse / Så grunda ock alla and
 gåffuor / som är Troon / Häppit o
 Böönen / sigh på Gudz tillsänelse o
 löffte / och när en fattiger Erndar
 medh hiertans ögon seer och slutigt te
 öter på samma öffuerskrinneliga w
 gerningar / tillsänelser och belöningar
 och håller sina owerdigheet ther emoo
 warder han häpin ther öffuer / och in
 ste bekenna medh Patriarchen om Ja
 cob. Genes. 32. Jagh är förringa
 all then barmhertighet och troohet
 som tu medh tinom Tiånare gjort
 haffuer. Hijt lyda nu allahanda löf
 te och tillsänelser / som äre tagne vtha
 Gudz Ord / och Menniskeliga Scrif

/ther aff wij haßuom några tilförens
satt / vithi Dygdernes vpräfning/
and theras krafft och werkning/hwils
doch alla innelyckias i thetta almens
löfftet i. Tim. 4. Gudeligheeten är
all ting nyttig/ och haßuer löffte om
tta och thet tilkommande lifffuet.

Til thet fierde / skal Dingdo-
en fruchta sigh för then hotelse/ straff
wanåra som gemenliga fölia på
skam och Odgd/hwilka äre thet rets-
mörka och swarta Silket / hwilket
man ock stundom bwfar til omwindels
En såsom then swarta färgan är
offens borttröffuelse/ och när man haß-
iga seer ther oppå / lå warder Syns
aff thes floorheet såsom förmin-
/ Alltså förtaga off Gudz hotelser och
aff hans nådh och welgerningar/ och
andra andeliga blindheet medh sigh/och
stånd i gudomeliga andeliga ting/
Gudz gåßuors misselse/ som wij
haßuom

Ewart Elke.

haffuom tilförenne hafft/och när Gry-
daren strax effter sina bedreffna M-
gerning fäster fins hiertas ögon r-
vppå sådana hootelser / dimpt ther v-
på tencker / eller öffuerfalles hasteli-
aff straffet / tå fölier ther aff offta si-
förf. råttelse / bedröffwelse och förtv-
lell

se / att man för sådana mörkhet icke
kunna kenna och fatta Gudz råd. Nu
kommer man sådana hotelser gonsta
i många i Bökerna / och förfarenheten
tomnar / att the äre icke satte fåfängt.
Men wij wilom här inga vpräfna /
och theenna orsaken hörer icke egentelig
til Christeliga ärafära Jungfrur
och Pijgor / vthan aleena til the enda /
ordnackada / ogudachtiga och förtres
liga / hwilke icke wilia låta thet goda
vreeka sig til godheetena / och hoos
vilka goda ord icke hielpa / vthan me
driffuas och födras til thet goda
medh twång och hotelser. Therfore
wilom wij här spara Mosen medh si
Horn och förfärliga hotelser / och
de vppenbara unga Pijgors skam / och
oda samwet / til thes wij seem / att the
iffue vthträngia thet aff oss / haffua
er lust til / och att goda trohertiga
maningar icke wilia hielpa / anseans

A a

De/

de/att man icke heller offra brwkar the
swarta Silket til bewindelse / vthan
aleena tå / när man aff nödh och fö
måste haffuat och brwkat.

Then femte beswågeliga o
saak/ är then herliga fordeel / besynner
liga åra och Privilegium, hwilka the
Christnas Dötrar och Jungfrwr ic
aleena haffua för Hedniska Pijgor vthan
Andelig ting/ vthan ock för alla andra
Personer och Ständer. Hwilken
fordeel skickar sigh medh thet Gode
Sillet/ En samma färga är tilhoop
satt och förmågd medh mykit hwit
och mykit röde/ såsom ock ihenna ford
len förlåter sigh aldranäst och bygga
uppå the herliga mångfålliga Tillsäne
ser och föråringar vthi Gudz Ord
Och til hennes stadfestelse behöffue
man Exempel/ vthaff hwilka man kan
tagga sådana besynnerliga åra / Men
ihenna fordelan står i efftersöliand

Pus

Guldi Gulke.

huncar. I. Are the Christnas
 Dötrar och walde / kallade och helgade
 i thet ewiga Liffuet / Christus är dö-
 d för them / och the äre reade genom
 hans dyra roosenfergada Blod / The
 äre giorde til Gudz och Lifsens Barn
 i thet heliga Doopet / och til Saligs-
 hetens

heetennes Urffwingar/ och i thetta lij-
 net til thens helige Andes Tempel o-
 Booning / hwilket inga Jungfru w-
 derfars / som är vthan för then Chris-
 tliga Kyrkion. Men thet är thet
 therföre wedersarie/ på thet the här ef-
 ter skole wara Christi egna / och leff-
 vnder honom i hans Rijke / och tiar
 honom i ewiga retferdigheet/ oskuld o-
 saligheet/ Therföre beropa Apostlarn
 sigh offta på thessa åran / och tagh
 ther vthaff orsaak/ icke alcena til att fö-
 ra annat Solet/ vthan ock Junggfruer
 til gudeligheetena och ärligheetena
 Ephes. 5. Bolerij och all flemheet/ lå-
 ten icke eens ibland edher nempnd
 warda / såsom Helgon tilhörer / En
 worenfordom Mörker/ men nu ären
 Liws i HErranom / wandren såson
 Liwsens Barn. 1. Cor. 6. Weten
 icke / att edhra Kroppar äre Chris-
 temmar ? Skullz iagh nu tagh
 Christ

Christi Lemmar/ och göra ther Skö-
rs Lemmar aff? Vort thet. Item:
Betän i icke / att edher Krop är then-
s ilige Andes Tempel / som är i edher/
villik i haffuen aff Gudi/ och i ären
ke edhre egne? En i ären dyrdi köp-
/ Therfore prissen nu Gudh i edhrom
rop och i edhrom Ande / hwilka Gus
tilhöra. Lijka sådana förmanin-
ar ock orsaaker finner man ock Eph. 4.
Thess. 4. Rom. 13. II. Gudh
aff haffuer vthwaalde sigh ett Yung-
wstånd/vthi sins låra Sons Messice
Randoms anammelse / hwilket är ett
ff the största vnder som Gudh haffuer
iordt Menniskionien. Ther om
affuer then gamle Läraren Bernhar-
us vpteknat sköna tanelar/ att i Chris-
ti Randoms anammelse/ komma tree
underliga föreningar tilhopa. Först/
te Gudh och Menniskian / thet högsta
Känsketet/ och then största ströplighe-

ten/ äre i enne person förenade. Th
 näst/att een person är tillijka een Jun
 frw och een Moder/hwilke icke är hör
 ifrå Werldenes begynnelse / Men
 doch förkunnat att thet skulle ske
 Esaie 7. Cap. Si / Een Jungfrw
 haffwande /och skal föda en Son / the
 skal hon kalla Immanuel / Thersför
 warder han ock kallader Quinnona
 Såd/ Genes. 3. Til thet sidsta /
 våra Hierta och Troon förecna sig
 härinne / och een Naturlig Menniski
 skal hålla både thessa för wissa och sam
 na. III. Gudz ewige Son lifna
 sina låra Ryrkia på Jordenne wid en
 Jungfrw / och ena unga Brud/ hwil
 ke är ganska liffligit och trösteligit
 och gessuer aldeles Andeliga tanctar
 och haffuer floora hemlighheet. The
 sin låds man Jeremie 1. Gack bor
 och predica i Jerusalem/ och sågh/ S
 säger Herren : Jagh kommer i hogh

Du tu wast beyelig och een wenlig Jung-
 fru / och een älskelig Brud / så tu folgde
 i Skenke. Then ganska 45.
 salmen / är een Andelig Brudav-
 vthi hwilka then helige Ande bescriff-
 först Brudgumman Guds Son /
 näst Brudena / thet är then Chris-
 tliga Kyrkion / Bruden står på tins
 höggra hand vthi klart kosteligit
 Huld / Hör Dotter / see uppå / och bögh
 dina öron / förgåt ditt Jolck / och tins
 faders Hrs. Konungens Datter är
 en saka beyelig inwertes / hon är klädd i
 gyldeenne stycke / Man förer henne i
 klada Kläder til Konungen / och hens
 s Eekhsstrar Jungfrurna / som effter
 henne gåå / förer man til tigh. Salo-
 ns heela högga Wijsa / är ett liff-
 it samtaal emellan Christum och
 hans Brud then Christliga Kyrkion
 / hwilka Guds Son så rosar (thet
 och skal altsamman andeliga förståas)

A a iiii

Cap. I.

Cap. 1. Tijn Kindbeen stå liusslige
 Spånger/ och tin Hals i Rådior /
 äst denelig/ denelig äst tu / Tijn ögon
 äre såsom Duffuors ögon. Och Cap.
 Såsom een Roos ibland Törne / alt
 är mijn låra ibland Dötterna. Ti
 Röst är sööt och titt Ansichte är liuss
 git/ Cap. 4. Tina Kindbeen äre såsom
 Keffuor på Granatåple / emellan tin
 Läckar. Tu äst denelig med allo/ mi
 låra/ och ingen fläck är på tigh. T
 haßuer intagit mit Hierta / mijn S
 ster låra Bröd/ Cap. 7. Huru degel
 är tin gång i Skoomen/ tu första Dä
 ter. Tina Håår vppå titt Hufvud
 äre såsom Konungens purpur bundit
 fäldor/ etc. Så kallas Gudz Ky
 lla och elies offra een Jungfru/ Sior
 Datter/ Jerusalems Datter / Israels
 Jungfru/ 2. Reg. 19. Jere. 14. 18. 3
 Esa. 37. 54. Ehren. 1. 2. Amos
 Zach. 9. Behi the nyia Testament
 finna

ner man lijfa så / att vår H Erre
hristus sielff lijnar Himmelriket wid
oo Jungfrwr Matth. 25. Och Paus
s säger til sina Åhörare / 2. Cor. II.
agh haffuer troloffuet edher en Man /
t iagh skal tilföra Christo ena reena
ingfrw. IV. Vthi thet gamla
estamentet / wordo Jungfrwr aff
udz befalning yppare achade och för
atte til Presternes och thens öffuers
Prestens Åchtenskap / En Gudh tils
dde them giffa sigh och gessua sigh i
achtenkap / dach medh thetta beskeed /
the skulle taga sigh ena Jungfrw
Hustrw / såsom wij låsom Leuit. 21.
wilkin som är öffuerste Prest ibland
a Bröder / på hwilkens Hustru
morieokian är vthgutin / han skal tas
a sigh ena Jungfrw til Hustrw / men
ga Alencia / eller bortdressna / eller
fränka / eller Sköfia / vthan ena
ingfrw aff sitt Folk skal han tagha
til

til Hustru/ på ihet han icke oheligar
 na Såd ibland sitt Folk/ En iagh
 Herren/ som honom helgar. Eze
 44. Prestierne skole icke tagha någ
 Menka eller bortdriffua til Achte
 skap/ vthan ena Jungfrw aff Isra
 lws Såd/ etc. V. Ther
 vthan twissuel intet roligare eller bår
 Lessuerne ibland alla Ständer på J
 denne/ ther inne man kan medh ett g
 Samwet wandra för Gudi och We
 denne/ån Jungfrwstånd/ En thet g
 ge churu Gudh wil/ så haffuer do
 thetta Ståndet öffuer måtton stoo
 fördelar/ besynnerliga för Achtenst
 pet/ Så mytit förs/ olycka/ och mo
 gång försara och förnimma icke vng
 Menniskior/ Ja the weta offta int
 såna om förs/ Therefore haffuer iag
 ock tilförenne icke welet planta Tål
 modigheetena vthi thetas Örtagår
 hwilkin doch kan begripas vnder Gu
 fruchte

achtan och ödmjukheterna / och fast än
den mötgång möter och stöter them
der ögonen / så kunna the thet lättelie
re bära / och bättre arbeta sigh ther
/ såsom the ther äre eensamme / frije
osörhindrade / och antingen vndfly
nenneliga olycka / eller haffua ju doch
meera än en Lefamen til att försör

Unge Folck och ensamma fria
personer kunna bättre bruka theas go
dagar / och med mindre hinder achta
theras handel än ähta Folck / hwilke
ta öfuerfallas medh mykna olust.

I. Man låås att Gudh haffuer
ndom vthi Krigsfara / fram för alla
dra Meniskior / låtit förskopna
ngfrwr / Numeri 31. Då Israels
arn stridde / och wonne seger / möt

Midianiter / gaaff Moses them
anna befallningena effter Gudz wilja /
the skulle låta leffua alla Barn och
Quinkön / som icke hade ländt eller les

gat

gat hoos Mån. Lusa så skedde thet i
 i Domaraboken Cap. 21. Lå D
 garne i Zabes vthi Gilead icke wo
 komne til HErran i Mikpa/ effter G
 den/ som the hade sworit HErran
 tå sende Menigheeten tålfv tusen
 Mån / och befalte them / att the sku
 ihjelslå alla Mån / medh Quinnor o
 Barn/ vndantagandes Jungfrwrn
 hwilka the funno wid fyra hundra
 Exod. 1. Thenna fördelen hade oet
 Hebreiska Pijgobarnen. Lå Phara
 låt förgöra the Hebreiska Barnen
 vndantogh han Pijgobarnen / the
 skulle the låta leffua. VII. G
 haffuer bepryde them för alla Man
 personer/ och än mestadeels fram för
 la ähta Quinnor medh theas Lef
 mens och Ansichtes sköönheet / att t
 haffua skickeliga Lemmar och ena dey
 liga färga/ såsom många rosas aff th
 ras deyeligheet vthi then heliga Scrif

Sar

Sara/ Genes. 12. 20. Rebecca/ Genes.
 4. 26. Abigail/ 1. Sam. 21. Thas
 ar 2. Samuel 14. Rachel/ Gen. 29.
 bisag aff Sunem/ war een så ganska
 ykelig Pijga/ att ingen gief henne öf-
 f i alla Israels Grensor. 1. Kreg. 1.
 Esther war ock så deyelig / att hon öf-
 fergief alla andra Kongliga Jung-
 fruar / som woro tagne i Irwstufstuna
 & Slättet i Susan. Esther 2. Jobs
 tre Dötrar / Zemina / Kezia / Keren-
 apuch / hwilka Gudh gaaff honom
 efter sina ärendheet / woro så deyelige/
 att man icke fan theas lijk i all Land/
 1. Job Cap. 24. Ther aff kommer thet
 menneliga / att man är yngom dehes
 om Pijgom så gunstug / och att then
 wijta rödmångda Färgan/haffuer als
 meera anseende / än then swarta/
 wna / gola och kleefta. Doch skal
 hi enom sådanom skönom Krop / ock
 een sköön from Siäl / och skal
 b b sköön

skönheten icke misbrukas til pråll
 högfärd och otucht/ hwilket dock aliför
 mykit skeer/ ty werr. I dessa och and
 dra flere fordelar och föråringar / skola
 froma Christna Jungfrur och Pijgor
 betrakta/ icke ther til/ att the skole the
 aff haffua orsack til att uphöra si
 för Gudi/och trösta ther uppå/li ka som
 wore the för then skul behageligare för
 Gudi än andra Ständer / och fund
 the ther igenom bekomma saligheeten
 Ty ther igenom worde Troon upp
 Christum på sidstonne förmörkat och
 giord til intet / vthan att the ther af
 måge haffua tröst emoot anseehninge
 na om theas ewärdigheet och Guds
 försynn/och beweckas ther medh til alla
 Dygd och ärligheet.

Följer nu then siätte Dr
 saafen/ nemliga/ thet herliga Loff / be
 rømmelse och goda Namn/ som froma
 ma Jungfrur och Pijgor bekomma
 medh

Rödt Silke.

medh thetas ärligheet / och thet emoo-
 het onda Rampn förtaal / och flamma
 nchte / som onda illa vptuchtade Jungs-
 rwr och Pijgor besomma / hwilket aff-
 måålas vthi thet Rödda Silket. In
 henna färgan besommer ock sina skies-
 telse / när man blandar lijka mykt h wj-
 B b ij ta och

ta och swarta färga tilhoopa / såse
 thenna orsaaken är tilhoopa dragen / b
 de aff tilsäpelsor och hotelser. Thenn
 orsakena hafuom wi therföre wel
 sättia / medan Barnen beweckas snar
 re til någon ting / när man them ro
 sar / än elies / och när man skämmar o
 förachtar them / så öffuergeffua the the
 och lååra skämmas. Men nu haf
 uer man mykit om sådana Loff vil
 then heliga Scrift / och annorstäda
 Och besynnerliga skole the see vppå the
 loff / och låta thet beweckas sigh / so
 Syrach geffuer them wål vptuchta
 dom Jungfrum och Quinnom / the
 han säger Cap. 7. Een förnufftig frö
 Quinna / är ädlare än Guld. De
 Cap. 26. Een Quinna som tija kan / ä
 een Gudz gåffua / och een wältuchta
 Quinna står icke til att betala. Ingen
 ting är färare på Jordenne / än een
 tuchtig Quinna / och intet kosteligare än

een

En kysst Quinna / såsom Eoolen når
hon vpgångin år / år een beprydelse på
Errans högga Himmel / altså år een
ogksam Quinna / een prydelse i sitt
oms. Een denelig Quinna som bliffz
er from hon år såsom een klaar Lampe
på them heliga Livsastakanom.
Een Quinna som haffuer ett stadige
inne / år såsom the guldene Stolpar
på Silffuerfötter. Proverb. 31. Een
ogdesam redlig Quinna / år mykit ad-
re / än the aldrakosteligaste Pärlor.
Ambrosius lijtnar kyska Jungfrwr
med the heliga Änglar / medan Änglarz
e / såsom Andar / haffua inga vpåggel-
z til ofkyskheetena aff Röttet / vthan the
kyska Jungfrwr triumphera och öffuere
sinna vpåggelsen til thet onda. lib. de
Viduis. Man finner att the Loren-
ers Jungfrwr prissas än nu i thenna
aggh / effter man haffuer i tusende åår /
ke hört något ondt rychte om them.

B b iij

Tabce

Taber loss waarar ock så effter hennes
dödh / In Act. 9. prijsade the from
Antior henne skörliga för S. Peders
för hennes gudalighet / fromheet och
Almosor. Men huru Skrifften the
emoot igen lastar the illa vptuchtade
och håller them theas skam före / the
om skal talas i sinom tiidh / om Gud
wil / i enne besynnerliga Boof.

Til thet siwnde / skole the oc
ther til lata beweeke sigh aff the
egit Namn / som the vndsät haßua
Doopet / In vthan twissuel haßua the
heliga Patriarcher / och gudfruchtig
Fäder och Möder i förtiiden låtit gef
ua theas Dötrom sådana Namn / at
the måtte ther aff haßua vthi sigh sielff
kom i allan sin Liiffz id / en pådriiff
ware til Gudfruchtigheetena och Eng
dena. Ther aff kallas the Scholastica
een Lärunginna. Elisabeth / Gud
Hos och Koo. Eustochium, thet är
Besin

i efterhem besinnig och förständig. Amelfreda,
de är som så mycket som Himmelsfred. En
i Edneras Föräldrar haffua gerna seedt/
framt att thessa theras Döttrar/ hwilka the så
främde/ måtte älska Gudz Ord och rets
Religion i alla theras Lifsdagar/
derna gåå til Kyrkia/låta Gudh verka
i dem / och betracta Gudz Ord medh
nit/ Man kallar them Christina eller
Christina/att the skole kenna Christum.
Sophia, Wijsdom/att the skole warda
erfarne i then himmelska Wijsdomen/
thet år / haffua Gudz och hans Ordz
vndskap. Dorothea, eller Theodo-
ra, eller Theodosia, thet år Gudz
gaffua. Grata, thet år / Tacksam/ el-
ser tack och behagelig/att the togho the
orsak til att achta sigh sielssua / och
wad gått the hade för een Gudz gaff-
ua / och therefore åkallade Gudh / och
tackade honom för the gaffuor/ som the
haffua vndfåt aff honom. Thessa

B b iij

Nampz

Rampnen / Apollonia, förderffua
 sönderbrutin / Esther, then fördåld
 gessua orsaak til Gudz fruchtan o
 hierteliga ödmuikt / att man betenck
 sin förderffuade Natur dölier sigh / i
 na egna fromheet och berömmelse / o
 gessner sigh aleena vnder Gudz hand
 Iudith, Bekennerinna / Thamar
 Palmtråå. Anastasia, vprättat
 Constantia, Beständigheet. Eulalia
 wältalande/eller then som talar om ge
 da ting. Thenna sām Rampnen haf
 ua vthi sigh ena reena Troos bekenne
 se/och ena hierteliga beständigheet i he
 nes förswarelse. Abigail, Fadren
 glädie/Cleopatra, Fadrens ära. De
 the Ammonitiska Quinnors Rampn
 Simeath, om hwilka talas 2. Paralip
 24. och heter så mykit som een ther ly
 dig är / wijsa på then åhra och lydna
 som Döterne skole bewiisa theas. För
 äldrom. Abra, Pijga Lännerinna
 Vasthi

fasthi, Wäffwerska. Thenna tw vts
indfka Namnen / driiffua til arbete
och snarheet. Anna, hulsalig.
achinoe, Prydelse / Tijdsfordriiff /
örlustelse. Euphrasia, Ögnatööst.
rasma, Lirfflig. Drusilla, Slechtens
es försenerinna. Euphrosyne, Frögs
rinna. Concordia, Enighet. Irena,
redelig. Blandina, Wenligheet gös
rinna. Thessa nyo Namn / skola
omäctia til wenligheet och sachtme
gheet. Charitas, Kärligheet / then
riiffuer til hierteliga barmhertigheet
och medynksamheet. Susanna, cen
oes eller Lilia. Noëma, sköön och
ktidelig. Pulcheria, Deyelig. Salo
e, cen vitredd beprydd och fullkom
en giord. Saphira, Wälsketat. Ada,
och Achsa, cen som är beprydd medh
salzsmijde. Thessa Namn wisfa vns
a Jungfrwr och Pijgor til Eskomens
och Klädernes reemligheet. Agnes,
Kyff /

Kyss/Helig. Catharina, Keen. Thessa
 Namnen påminna them om Kyss
 heet och Luchtigheet. Amelia, vtho
 sorg. Ruth, måttat/ vpsyft. Thessa
 förmana til Sparsamheet / och Nög
 samheet/ Hvilken Dngd intet achta
 högt prål och öfuerflödighet. Zi
 phora, Wälgörerinna. Asnath, Låke
 rinna. Thessa fräffia att göra gät
 emoot the nödtörfftiga. Adelheida
 hwilket Namn somlige taga aff the
 Grefiska ordet ἀληθεία, Sanheet. Cla
 ra, Lins och Klaar. Candida, Hwiit
 lemina, Dagsbarn. Thessa wilia at
 Jungfruer och unga Pugor skole war
 retsinnige/ sanferdige/ trosaste/ och een
 fäldige/vthan list och falskhett. Com
 dula, Hirtalilla / Esther, Jördölur
 rinna/och the Judiska Namnet Lisc
 een Betäckerinna. Thessa påminna
 them om tiggamheet / när een behåller
 många ord i hertat / icke vthödsen och
 efter

Den Thersäger thet onda / vthan betäcker
 en om det medh tujande. Och ändoch alla
 melis, vthan icke kunna dragas på besynners
 i denna Dygder / så wiisa the doch almen-
 / och Dygliga / att Döterne skole wara froma /
 / ärliga och dygdesamma Quins-
 / Personer / och att Föräldrane gerna wils
 / att them ginge wäl / att the måtte
 / gånghardas rijke / wäldige / gamle / wälbehålds
 / Adels / ewiglig huarde och saliga Barn / ther
 / the kunna lätteliga komma / effter
 / Offret / när the i retta Troo stråffwas
 / effter Gudeligheetena och Dygdes
 . Thetta witna efftersöliande
 / Namn: Agatha, from / retferdig /
 / ärlig. Aurelia och Aurea, Gyllena.
 / Cornelberga, Amalosunta, hwilka bå-
 / Nyska Namn liwda så mykit som
 / himmelsberg / Himmelsföön. Bere-
 / ce, then reena ofsyldiga. Corona,
 / Kroona. Eudoxia, een wälbehå-
 / lig. Euphemia, een som haffuer ett
 gått

gått Loff och Namn. Eua, Leffuande
 Fausta, Felicitas, Lycksalig. Flora
 Florentina, een som altijd grönslas
 och altijd går wäl. Iustina, een retse
 dig. Magdalena, een vphögd måna
 fällig groid. Margaretha, een Pärle
 Perpetua, Ewigleffuande. Prisca, en
 gammal vthleffuat. Regina, een Dro
 ning. Sara, een Regenterinna/ een fr
 Görstinna/etc. Och andra sådana fler
 Namn. In Summa / Hwarför
 scriffuer man i Jungfruers almenne
 ga Titlar/Then äradygdesamma/m
 kitygdesamma / gudfruchtiga/ ärlig
 etc. Vthan för then skul / att the skole
 alla theas Liffdagar sträffwa effte
 Dygderna / och bära theas Kranka
 medh ähra. Thersfore / så offta ee
 Jungfru hörer sigh sielff / eller ena an
 dra sina Leefsyfter nemnas och fallas
 skal hon låta samma Namns förcl
 ring wara sigh een påminnelse och lo

felf

Fiolabrunt Silke.

felse til Dygderna. Ty thet ståår gans
 ska illa/når en haffuer ett skönt och hers
 ligt Namn / och leffuer ther emost ils
 la. Och hijt sättion wij Purpurfers
 gan/eller Fiolbruna Silkesnöde/hwilt
 fin ther aff kommer / når man blandar
 mykit rödt / och litet swart tilhopa.
 C c Såsom

Såsom ock thenna Rampns förclaring / förer mykit loff och berömmelse medh sigh: Och twart emot/om man icke beslutar sigh ther effter / så warder samma Loff förmångt medh hån och spått.

Til thet sidste / skole unga Jungfrur och Pijgor sticka sigh effter froma/ gudfruchtiga och ärliga Jungfrurs Exempel/ hwilka både then heliga Scrift / och andra Historier ärliga betenckia och roosa/ såsom många sådana Exempel äre satte vthi the föreskriftna Dygder / och ther om är tilförenne ytterligare giffuit tillkenna vthi then tredie Kryddasången. Och emot thenna herliga Dygdaspegelen skole the hålla then slemma Lasterspegilen/ och odygdens Exempel vthi många illa vptuchtada Barn/aff hwilkas ohöfniska leffuerne/the skole tagha orsaak til att bättra sitt leffuerne. Hijt sticka sigh

Grönt Silke.

ligh wäl the gröna Silkesnören /
 hwilkin färga alfså bercees / när man
 blandar något goolt och blått tilhoopa /
 såsom ock thenna orsaken och thessa Ex
 ampels betrachtelse / loffuar the froms
 ma tuchtiga Jungfrurna / och ther
 twort emoot igen betäncker the otuch
 C c ij tiga /

tiga/ogudachtiga/ oärliga Pi gers Ex
 empel / them sielfsuom aldrinäst tu
 straff och wanära / Och såsom thenna
 gröna färgan förlustar ögonen och st
 ter serena / Alltså kan man medh be
 nerlige lust mykit förra lära förstå
 hwad wäl eller illa kläder / aff the Ex
 empel/ som man antingen låås/eller se
 ögonen ser / än att man wille elies fö
 rhan Exempel medh många ord be
 scriffna och affmåla Dygderna.

Och thetta må nu så wara nosf sa
 om thenna Bookennes tredie Dec
 vthi hwilkom här är giord censåld
 underwijsning och förklaarning om t
 orsaaker / hwilka man kallar Impul
 was, hwarföre unga Dötrar och P
 gor skole haflua sådana förescrifna

Dygder vppå sigh och effter
 följa them.

¶ ¶

Th

Then sierde Deel.

Om några medel och wägar/
genom hwilka Jungfrur kunna
komma til thessa förescritta
Dygdena.

W I haßuom nu igenom
Gudz Nåd hberede oss på al-
lahanda Materia / som man
behöffuar til Dygdafranken / Therföre
wiliom wij och til thet siesta nu bewins-
da Franken / och förtelia några medel
och sätt / huruledes thenna bewindelsen
skal skee / på thet han kan en gång war-
da fullelig färdig / sättias uppå them /
och blißfua beqwemmelig til att bäras.
Men wij wiliom görat på thet aldras
fortaste som wij kunnom / och indraga
the witnessbyrder / medh hwilka wij
hwart och ett medel wijselöfftigt be-
wißsom och trooligit göröm / uppå thet
aldras fortaste som thet kan skee / på thet
Cc iij wij

wij kommon til åndan / Ther til gess
 ue Gudh off sina Nådhe och sin Andan
 Amen.

I.

Först och för all ting ska
 man wetta/att Troon och Gudelighee
 ten är icke een Meniskelig gerning
 vthan står vthi Gudz Nåde och werk
 ning / såsom wij haßuom tilförenne be
 wiist och kungiorde vthi Giordennes be
 scriffuelse / Therfore om förescrifna
 Dygder skola wera och blâmstran
 medh enne retta Troo vthi vngom
 Dötrom / Jungfrwm och Piigom / so
 måste Gudh / som är all Nådes och
 Barmhertighets Fader / aff hwilkom
 alla goda och fullkommeliga gåßuom
 komma / göra thet bästa i saakenne / och
 för HErrans Jesu Christi skul / hwil
 kin medh sinom lydna och piina sådan
 haßuer förtiänt / gessua allom Bar
 nem / som haßua äran tåra / sin helige
 Andan

Anda/ som kan och gerna wil / när han
her om warder bidin/omwenda och förs
da them på nytt / och igenom effterförs
iande medel verka Troona och Buds
ruchtigheetena vthi theas Siäl och
Hierta. En än doch Hedniska Pij
gor/ hassua och så/förvthan then heliga
Anda / varit ärlige och frome / doch
hassuer thet icke annat varit vthi mäs
ta parten / än fromhetennes skijn / som
offta icke hassuer gängit them til hjer
at / Ja / och varit förvthan Troo och
Budz wilies Kundskap. Men wij läs
som icke aleena om vthwertes from
heet/ som tilförenne är sagt / Therföre
ättiom wij aldraförast / theas helige
Andes frastiga verkning til thet förs
ta medelet/ om han icke verkar/och sät
ter Blomstren vthi the omwenda Chris
trognas Hierta/så är thet såfengt/ och
man kan aldrig komma tijth/som man
thet gerna hade. Therföre faller S.

E c iij

Paris

Paulus/Galat. 5. Kärleek/Fred/frögd
tålmod / wenligheet / godheet / troo
sachtmodigheet/kyskheet/Andans fruch
ter. Och Rom. 1. Nempner han ho
nom helighgörelsens Anda. Zacharia
12. Cap. nempner honom Nådennes
och Böönnenes Anda.

I I.

Til thet andra / är här til af
nödenne een Christelig troogen Barna
tucht vthi Hwsen / Ty medan yng
Barn icke sätias strax til fremmand
Folcks vptuchting / när the äre ett el
ler två år gamle / vthan bliiffua hoo
Föräldrana til thes the våra vp och är
Manbare/ besynnerliga Döterne/ S
är thet iu högeliga off Nödenne / at
Föräldrane begynna altså beställa the
ras Barnatucht / medh Gudz Namp
åkallelse om hielp / att man the aff far
merlia/ the wilia gerna haffua dygde
samma Dötrar. Och thessa Barna
tuchten

tuchten skole the begynna strax vthi the
örsta åren / och altijd hålla hardt ther
vid vthan afflåtelse. En såsom en
Trågårdsmästare / then ther wil haffua
ett rätt vpmurit Tråå vthi sin Trås
gård / han begynnar binda thet wid en
rettan stiftwan Staaka / medan thet
är än nu swagt och litet / wid hwilkin
thet kan vpmåra rett. Och såsom en
Jägare then ther wil haffua goda
Jachthundar / han måste strax ther til
wåna vnga Hvalpar / och hålla them
före ena Hiortahud / ett Rååskin / Råss
skin eller Haar skin / ther på the låra
skålla / warda mjedeste och betste : Alltså
måste man och / när man begårar aff
leffua åhra och see Dygd vppå sina
Dörrar / strax vthi thetas Leffuernes
första begynnaelse / tuchta och wåna
them til thet som gått år / så kunna the
sedan / vthi thetas heela lifftijd / och i
Ålderdomenom geffua Gudfruchtigs
Hectens

heetennes och Aertligheetennes go-
 frucht och lucht ifrå sigh / såsom en n-
 brend Potta länge behåller then förs-
 smaaften eller lucht / som hon bekom-
 mer aff thet / som aldraförst låtes v-
 henne. Här vppå haiffua the bes-
 ning vthi Gudz Ord. Ephes. 6. 3
 der / vpföden edhra Barn i tucht o-
 förmaning til HERRan. Sprach
 Haiffuer tu Barn / så tuchta them / o-
 bögh thetas halz alt ifrå yngdomen
 Haiffuer tu Dötrar / så bewara the-
 rop / och städ them icke sielffwäld. L-
 ta sådana befallning finner man o-
 Deut. 6. 15. Proverb. 22. 23. Spr. 3
 Alltså haiffua många froma / gudfrucht-
 ga Föräldrar giordt / såsom Scrifftu-
 nes Historier vitna. The 4000
 Män och Quänor / tå the wille följ-
 HERRan Christum i Skenen / til att he-
 ra hans Predicor och see hans Under-
 verk / toghe the thetas Söner och D-
 tra

r medh sigh/ på thet the lärde kenna
ristum/ och worde trogne och salige
arn/ Matth. 15. Johan. 6. Marc. 6.
. 9. Alltså låås man i Apostlagers
gomen. Cap. 21. Att the Trogne i
ro/ så the ledsagade Paulum och
s Jolie/ haffua the tagit Hustrur
Barn medh sigh vth om Staaden/
haffua låtit them wid Siöstrandens
falla på knää och bidia. Och then
Barnatuchten är ett aff the förnem-
ste medelen / och affgåår icke vthan
önnertliga herliga frucht som Syn
såger i thet 30. Capitel. Then sitt
rn fåre haffuer / han håller thet alts
es vnder ruset/ på thet han frandes
skal få glädie aff thy. Then sitt
rn i tucht håller / han skal få gläd
aff thy / och törff icke skämmas
thet / när sina kenda. Och att
n icke skal förstå thetta alcena om
ner / så säger han i thet 37. Cap.
Andoch

Ändoch Mödrar hafua Söner får
 dock är skundem een Däster bättre
 en Son.

III.

Til thet tredie / tiäna här
 Jungfröscholar / hwilka man skal hå
 i Städerna / på thet unga Pijor v
 tuchtade warda. En ändoch Fad
 och Moder skole hemma wara slitig
 thetas Barnatucht / så hafua the de
 för thetas Hwsarbete och andra äre
 der effta myskin förhindring / och war
 thetas Barn försummade emoot th
 ras willia / besynnerliga hwad som
 derna tilkommer. Thersföre äre
 gascholar förordnade såsom ett rå
 och Låfedom / emoot thenna Föräld
 nas försummelse / och the skole byggi
 på the rum / som kunna wara lågelig
 för heela Byyn / på thet Bornen i
 komma förlängt bårt ifrå thetas
 äldras Hws / när the gåå i Schola

Och i therna Jungfruschole
 Scholamesterinnorne lära them läsa/
 och altijd driffua Catechismum så ock
 utläggningena medh them/ The skole ock
 låta them lära och vpsäga några Cons
 entier aff Skrifstenne / besynnerliga
 i thet Nya Testamentet / om Tro
 na / Kärlecken / Korset och Lålamodig
 heetena / och några Historier aff Bibes
 en / som kunna tjäna Jungfruen til
 att döffra theras Minne / så ock lära
 i unga några Christeliga Sångar och
 Psalmer / och tagha them ideliga
 medh sig om Söndagarna och elies i
 Bekonne / til att höra Predican och
 Barnalårdomen / på thet the alltså ges
 om theras flit måge wänas til guds
 fruchtigheet / böön / tucht och ärligheet.
 Hijt höra nu alla förmaningar / som
 Gudh i sino orde låter göra til alla Förs
 äldrar / vthi hwilkas staad Scholame
 tare och Scholamesterinnor tråda när
 D d the

the hålla Scholar. Så säger ock Paulus til Titum Cap. 2. att han skal sãp them gamlom Quinnom och Matrenom / att the lãra the unga / att the ärtuhtige. Så seer man ock att thet Scholaarbetet är icke heller fåfengt vthan är mykit nyttigt / In försaren heeten witnar / att sådana Scholapigor warda sedan / sköna / sachtmodiga / sediga / milda / årliga och dygdesamma Menniskior aff hwilka Föräldrane och årlige Män i framtijden kunna hafft sköra frögd och glädie

I V.

Thet fierde medel til att befrämia Jungfrwliga Dygder / äre årliga Lagh och Ordningar i Regementen / när Öffuerheeten vthi högre och lägre Ständer / hielper til att hålltuht och årligheet wid macht / genom wissa Lagh och Stadgar vthi Städer och Land / att allt må gåå skickeliga och

wä

oäl til rithi Gåfhabod / Tröllop och i
andra Samqwendder / midh Dansk och
andra Werldzliga handlingar / tijth
Jungfrur / Dötrar och Pijgor plåga
omina / att sådana sköna Ordningar
warda giorda / som komma öfuerrens
medh wår egen Natur och Förnuft /
medh Gudz Ord och Bod och medh
Samwetet. Sådana ordningar wor
e wisseliga aff nödenne på th nna tije
den / ther thet nu / ty werr / så wijdt är
kommit / att Faders och Moders /
Scholamesterinnors och gamla Mas
roners retmätiga bod / förmaningar
och twång/wila warda förswaga til att
opptuchta then obändig Bngdomen /
och hålla honom i skickelighet och
ggha.

Men sådana ordningar i
Regementen / skulle icke aleena i sköra
Rijkesdagar förställas / rådslås och
publiceras aff wäldigom Kersarom /
Konungom och Förstom/och genom al

D d ij

menes

menneliga Mandater och Betskrif
ueller befallas att hållas vthi all Land
öffuer heela Riket / eller aff hwarior
och enom Herra och Gôrsta vthi sk
Land och Gôrstadome / eller aff allt R
det i enom Staad / alwarliga befalla
att hållas / vthan til samma befallnin
skulle ock bröfvas ena alwarliga execu
tion och straff / En binda / och ther öf
uer icke hålla / är så mykt som inte
binda / och är än värre / En ther e
kommer både Öffuerheeten och henn
Mandater i förachtelse / att man sköte
ther sedan aligstet om / såsom then dag
liga förfarenheeten witnar.

V.

Til thet semte / mo ste e
Siälaförare och Ryrkiotianare med
thera Gormanings predicator hielpa he
til / när the lära Menigheten vthi v
penbara Gôrfsamlingar / och vnderwi
them vthaff Gudz Ord / besynnerlig

på Söndagarna och Höghytigdagars
 na/ eller andra förordnada Helgeda-
 gar/ på hvilka Åhörarne komma flitis-
 tare til Kyrkia/ och Tienstasolket/ Pije-
 ror/ Jungsfrur och Barn/ kunna bättre
 komma til Predican/ än elies i Befon-
 ne/ så är thet högeliga aff Nöderne/ att
 man wender Epistlarna / Euangelier
 na och Catechismi Predicor til them /
 til thesas Föräldrar / Luchtamesierins
 ror och til öffuerhetena/ och medh s
 modigom anda driffuer / råder och förs
 manar them/ att the betenckia Gudz als
 varliga befallning / och åsee then rika
 belöningen / och att the mose i sinom
 tidh göra en strengh Kämlap om
 thesas Lessuerne och Ambete in för Jes
 u Christi Domsskol/ och thesfore hiel
 sa til / att befrämia Gudeligheetena
 och ett Christeligt lessuerne att Ring
 domen warder ärliga rptichader i
 Husem / i Scholom och i vppinbara
 D d iij för

församlingom. Thetta wil Gudi
 haflua aff allom Euangeliskom Predning. Th
 carom / såsom S. Paulus här til alla
 warliga förmanar Titum Cap. 2. the
 han så scriffuer: Tala tu såsom tilbör
 ligt är / effter then helsosamma Lärans
 sågh them gamlom / att the äre nöch tre
 ärlige / tuchtige / rette i Tronne / i Råd
 leckenom i Tålamodigheten. Them
 gamlom Quinnom thesliges / att the
 ställa sigh såsom Heligom höffues / at
 the unga Quinnor lära tucht aff them
 äre sedige / kyse / hysachtige / frome
 godwilloge. Och vthi thet 3. Capit
 Förmana them / att the äre Förstom
 och Öffuerhetterne / vnderdånige oc
 lydige / redabogne til alla goda gernin
 gar / milde / beviissandes alla sachtmo
 digheet til alla Menniskior. Thetta wil
 iagh att tu lärar / såsom thet ther wil
 är / att the som Gudi trodt haflua / win
 leggja sigh i godom gerningom föregå

T

En sådant är Menniskjomen gått och
 nyttigt. Thet samma wil han ock haff-
 a aff Timotheo vthi båda sina Epist-
 or som han haffuer scriffuit til honom.
 Så haffua ock Euangeliske Lärare
 många Propheternes och Apostlarnes
 exempel / och the heliga Faders / hwil-
 ke haffua vthi theas Predicor / Pros-
 hetier / Breeff och Homeliet / satt
 många sådana trohertiga För-
 maningar altijd hoos Lärdomen om
 Troona. Men huruledes Predicans
 kunna här til haffua orsack aff
 the årliga förordnade Lärar och Lär-
 ar / ther om att tala / wiliom wij spara
 en annan tiid / när bättre lägenheet
 warder oss ther til giffuin.

V I.

Thet siette medel heter / geff-
 a goda Exempel ifrå sigh / En all för-
 maning / böön / befallning / straff / war-
 ning / agha och tuchtning är fåfeng / när

D d iij

man

man icke förelyser och föregår Bn-
 domenom medh ett ärligit Christelig
 leffuerne. Och såsom wi nu hafuon
 sagt hwart efter annat / att Föräldra
 Scholamesterinnor / Öffuerheet oc
 Predicanter / skole hielpa til att vptuch-
 ta Bngdomen medh ordom: Allt
 fråffuer om ihetta medelet / att the
 förnämnda Ständer skole och allasam-
 man medh sielffua gerningerne och lef-
 uerret altså förhålla och bewisa sigh
 och låta ther medh see huru Bngd-
 men skal förhålla sigh. Och meda-
 wi handlom nu alena om Jungfru-
 och Pijor / så skole doch theras lif-
 som äre Quinspersoner / gåa them för-
 medh goda Exempel. Och aldran
 skole Mödane förhålla sigh gudfruc-
 tliga och ärliga / efter the föreskrif-
 Dygderna / medan Döterne äre altu-
 dagh och natt hoos them i Husen / I
 thet går allmenneliga så til / att Aple-
 fallet

eller icke långt ifrå Tråd / och Däts
ren släktas gerna efter Moderna.
Hersföre lyder Rymet altså på Tyska:

Willu zur Ehe die Tochter han!

So sihe zuvor die Mutter an:

Ist dieselb from vnd von guten sitten!

So magstu sie wol vmb ihre Tochter
bitten.

Doch then vnga Kråwetan / sade til sina
Moder then gamla Kråwetan / som id
eliga baad then vnga Kråwetan / att
on wille doch låra gåå rett fram / ty
het stode henne bättre / och icke längre
gåå så tilbaaka: Ach låra Moder, sas
e then vnga Kråwetan / I hoffuen
ått til att såna och förmana / Låten
migh tilförenne see / huru thet kläder
dher / och gåån så för migh / så wil iagh
åra gåå så efter idher. Hwad ru
åtså aff Modrenne warder krossdt i
Husen / thet skola och Tuct tameserins
sör låta sig wera segt vith thetas
Jungs

Jungfruscolar / att the icke alen
 lära them wäl / vthan ock hålla sig
 gudfruchtliga / årliga / tuchteliga / skil
 menliga och kyssa / i åthåffnom / orde
 och gerningom / vthi theas Scholap
 gors närwarelse. Therfore skola o
 sköna årliga Quinnor / som äre kom
 til en årligin ålder / och haffua ett tän
 ligt förstånd i Euangelio / och ett gä
 rnycke / förordnas och anammias a
 Christeliga Öffuerheet til Scholam
 sterinnor / för unga Dötrar / Jungfr
 och Pijgor. Sammaledes wore th
 ock tilbörigit / att Öffuerheeten vthi h
 gre och lägre Stånd / med theas Fr
 stufuur och Herrahoff / Fröylor / Jung
 frwr och Dötrar / här inne föreging
 och förelyste theas Konungarike
 Land / Städer och Byar / och gäffi
 sigh aldrasförst vnder theas wälb
 tenckta Statuter och högnödig
 Landjordningar / Ty thet wore ju ob
 tenck

ick och dårligit / att Förstar och Res-
nter wille mykit plåga Almogor
medh många strenge Zuchtordningar/
h ther aff ... reformera theas egna
off / Hws och Gårdar. Men ther
root hwar högga Förstliga Personer/
rörker / Frwger / Jungfrwr / och sedan
befalningesmäns / Lagmäns / Häreks-
skidngars / Ståthållares / Fogdars /
Bormestares och Rådmens Dötrar
så före och medh theas leffuerne och
hwertes handlingar besegla och stad-
fsta theas Faders Bod och Ordning-
ar / Så måste iw thens meniga Mans
Barn / icke aleena aff twång / vthan ock
r skam skul fölia effter. Thet samma
ole ock Christelige Predicanter och
yrkiotiänare ock låta wara sigh sagt/
att the icke aleena ther til driiffua och
örmana aff Predicasoolenom / vthan
ock hemma i Hwsen wänia theas
Barn och Dötrar / att the medh åhra
pryda

pryda och skadsäsa thesas Gaders P
 dian. Ty thet är wisseliga sant v
 all Stånd / att när man flitigt lär
 och doch sielffuer illa lessuer / eller tils
 der sina illa lessua / att man så me
 then wensra handenne bryter ned
 thet han haffuer vbyggt medh th
 höghra. Så är ock Predicantom
 Gudz wilie Kunroger / hwilkin h
 haffuer låtit lungöra / bådorn 2 pos
 liskom Predicaron Timotheo e
 Tito / att han wil thet haffua / att
 Lärare och Discop skal icke aleena s
 sin Person wara ofrasselig / godh
 tig / tuchtig / retwijs / helig / knst / vth
 han skal ock så haffua tregna War
 som icke haffua något ondt rychte /
 the icke äre Drinclare och olydig
 Tit. 1. vthan the the äre lydige me
 alla ärligheet. 1. Tim. 1. När nu al
 Ständer / Hershållare / Regenter / L
 rare / komme altså öffuerens me
 Lärdom

Gärdes Klårdom och Lessuerne / så wore the icke
 hga sant aleena orsachtade för Gudi / vthan
 färgt lär Gudi låte ock ihenna Harmoniam
 vara sigh wälbehagelig / och yngdos
 men worde ther aff merkeliga förbättras
 der / och hade altså Förälldrane / Scholas
 westerinnorne / Siffuerheeten och Predis
 anterne / så mykit som them tilkommer
 theras Person / hulpit til att bewin
 Jungfrornes Drafrans prydeliga
 enoof / genom thessa sex företalda medel /
 och seclar nu intet meera / än att Jung
 frwr och unga Pijgor ock sielfsue för
 heras Person ther til hielpa / på thet
 kulden icke finnes aleena hoos them /
 En effter andra Menniskior äre nu
 ther til förmanne / att the skole hielpa til
 att bepryda och vthsynckia Jungfra
 rna / huru mykit meera bör thet yngom
 Ötrom sielfsuom / att the medh alla
 hjit läggia handena ther wid / til theras
 git gangn och bästa / på thet the theste
 E e ärligas

ärligare och skönare måge bestå för
 Gudi och alla Christna medh theras
 Årafrankar. Så skole nu Jungfruer
 ne sielffue hielpa til att bewinda och til
 hoopafättia Kranken / såsom omwänd
 och nyfödde Barn / och til samma på
 sättielse bruka thessa efftersöliande me
 del / såsom äre : Pia Meditatio, Hone
 sta conversatio, och Devota Invoca
 tio. Om hwilka skal ytterligare ta
 las vthi söliande Medels affdeclelse in
 til ändan.

VII.

Så är nu thet första / så my
 lit som lågår Jungfrugerna sielffua
 men i ordningenne thet siwnde Medel
 let / Pia meditatio, een flitig / gudelig
 alwarlig / innerlig betrachtelse / om al
 thet som här til är scriffuit och vprat
 nat vthi then första / andra och tredie
 Deelen i thessa Bookenne. En on
 Jungfruer och unga Pijgor milia alee
 na åse

a åsee thenna saakena / låsa och båra
henna Bookena hoos sigh / vthan alla
stertänckning och lust til att effterfölia
het som här förescriffuit är / Så wore
icke aleena all möda och arbete förspilt
hoos Dichtaren / vthan ock hoos Läsas
en / och worde ingen thera parten ther
iff bairader / then goda tiden wore illa
tadder / och worde Räkenskapen theste
wårare vppå then yttersta Dagen /
att the haffua wetat låsit / hört / och i
händerna burit Gudz wälbehageliga
och fullkommeliga wilia / Men haffua
doch mindre stråffwat effter Gudfruchs
tighetena och Arlighetena / än Neds
niska Jungfrur / som haffua alzintet
wetat om Gudz / Medan then Tiāna
ren som weet sins Herres wilia och gör
honom icke / skal få mynkin hugg. Och
fast iagh än intet wille tala om thenna
Bookena / så wore doch alla föregåns
gande sexhanda medel / hwilka Gudh
E e ij haffuer

haßuer förordnat til att vptända Tro-
 na / Tuchtigheetena och Dygderna
 Jungfrum/ om sus och fåfeng/ och a-
 förmanande/ lärande/ tuchtande/ fra-
 fande/ warnande/ vnderwissande / båd-
 skriftliga och muntliga giord och för-
 stälde/ Jesu Christi the tiva Gudz Böcker
 som förbinda alla Menniskior/ antin-
 gen til lydna / eller til timmeligit och
 ewigt straff/the wore på them förtäp-
 de. Så wil ock Gudh then helige Ande
 icke bo och haßua sina werknin-
 gher i enom Stäck/som haßuer inga ch-
 ristenefning / vthan vthi förnuftigon
 Creaturum/ Läter ock för then skul ta-
 la medh omwenda och döpta Christna
 Barn/ medh hvilka iagh här alen-
 haßuer befalla / vthi thetas Moders
 mål/ på thet the måge haßua orsak til
 att betenckia the mångfalliga bewise-
 lser til thet goda. Och hwar är nå-
 got Jungfru eller Julla/sem wil göra
 sig

tårde Tragh en Krans / och icke betencker tilfö-
 rändenne / hwad thet skal wara för en
 Krans / och hwad för Krydder och
 Blomster hon wil braka ther til/hwar/
 huruledes / och på hwad rum / hon wil
 emta och pläcka them / och sättia them
 på Giordena / och hwilka hon wilsäts
 ia före eller effter / hwilka färgor som
 skicka sigh aldrabäst tilhospa / och icke
 betencker hwar til hon wil braka Krans
 en / och när / och huruledes hon wil bäs
 an: Huru myket meer bör sådane
 i denna andeliga Grafransens bes
 eddelse / medh hwilkom froma Yung
 frw och Piger skola vthsmectia thes
 ras Siälar / til att täckas både Gudi
 och Menniskiom / vthan hwilkin gräs
 frans een vthsmectat Yungfrw eller
 Piga / är såsom een Sco medh ett gyl
 lene Spänne på Nasonne / som Salos
 mon säger Proverb. II. Cap. Men
 effter att ting funna icke på en tyd och

E e iij

iij

vilijka betrachtas til gangn och nytt
 så kunna vnga Jungfrur och Piig
 reita sig effter tiden / och ställa ther
 Christeliga öffueller effter Månader
 nars vthvijsning / heela året igenom
 på treggiakanda sätt: I. Först effter
 Euangelicernes och Epistlarnes ord
 ning och förklaarning / hwilka ma
 handlar om året i Kyrkionne på wi
 sa Månader och Weekor. II. T
 thet andra / effter Quinnors och Jung
 frurs Namn / som äre satte i Calen
 dario / på alla Månader heela året ig
 nom / hwilka benemda Jungfrur
 lessuerne och wandrande / the kunna
 samma Månat betrachta / och beslüt
 sig om att följa theas Troo / lessuer
 ne och plåga i tålamod effter. III. T
 thet tredje / effter the Blomster och
 Krydder / som the bruka til Krankar
 och plåga wåra i wissa Månader / så
 som iagh här om wil sättia aleena ena

lisle

och nyligla vnderwijsning til theнна mina
och Vngnackar. I. Vithi Marsmånat
heller om Våren / i hwilkom Månat
de gamle Hetningar och Romare
hassua begynt theras år / funna och
hålla the hassua theнна tancarna:
Sij/ O fåre Gudh / nu kommer åter
den fåra och lustiga tiden igen/ i hwile
om icke aleena all Jordennes wågst/
II. Begyner så småningom åter warda less
ande och grönstas / ther inne iagh fats
iga Barn / icke aleena påminnes om
nina saliga nina Godelse / vthan man
Predicar migh och i theнна Mars
Månadenom/om Dieffuulens gruffue
iga Tyrannij / hwilkin hassuer frestat
min Herra Christum/Matth. 4. Bes
att och illa plågat thens Canineiska
Quinnones unga Datter / hwilken
hassuer varit/til åwentyrs wid then åls
der som iagh är/ Matth. 15. Tagit ens
ne fattiga Menniskio sitt måål och sina
E e iij Hörst

hörslifra) talat gruffneliga Gudz sö-
 smådelser genom Jolket emoot mi-
 Bressare Christum Luc. II. Och driffu-
 the förfläctade Judarna til att förföl-
 och seena honom / Johan. 8. Ach t-
 barmhertige färe Gudh / hvilka arm-
 och ålenda Menniskior ärom wij n or-
 ne / effter våra första Jeraleras D-
 dams och Euas sorgeliga fall / hur-
 jemmerliga kan Dieffuulen tilpyn-
 oss / när Gudh honom ihet tilstäd-
 Ach huru hafuer iagh doch alt här t-
 varit så säker och ogudachtig / att iag-
 hafuer alzintet fruchtat migh sö-
 Dieffuulen? Thet more intet vnder-
 att wij vnga Menniskior aldrig wor-
 dom glade / när wij betencitom våra
 nödh och tillkommande gruffneliga fall
 vthi hvilka Dieffuulen då nu kan stör-
 ta oss / Lyhan går icke aleena / så om
 ett rytonde Leron och en glapand-
 Blif / fring om andra Menniskier

vthi han

thän och fring om migh / sötiande alla
mögligheet / huru han må länna vpsluta
migh. 1. Pet. 5. Fortrösta och affs
ända migh åter Gudz Nåd och wels
gerningar / hwilket kan ganska snare
och lätteliga skee / när han förde migh
thi grusliga Synd och säkerheet.
Veddan thesse äre icke salige / som höra
Gudz Ord / vthan the som thet bewas
ra / Luc. 11. Och the som icke fåsenge
Gudz Nåd / 2. Cor. 6. Men
thet min käre HERRE JESUS
CHRISTUS är kommen i thessa Werldes
ma / och haffuer förstörat Diabulens
werk / och genom sin egen blodh / såsom
min eende öfuerste Prest / är en gång
gångin rhi thet aldrabelgast / och
haffuer förerffuat migh ena ewiga
erläffning / i thet han vpskrade sigh
i self för vthan smitto genom then helis
ga Andan / och haffuer aff kärleek emode
ff / vthgiffit sigh self för oss til gaff
na och

na och offer / Gudi til ena sööta lach
 Ephes. 5. Der ock för then skul word
 Nya Testaments midlare / på the
 the som kallade äre / genom hans dödl
 skulle få thes ewiga Arffzens Löfft
 Hebre. 9. Hwilkin ock migh til god
 haffuer öffuerwunnit Dieffuulen med
 sinom anfeghtningom / Matth. 4. D
 medh Dieffuulens vthdriffuelse vth
 then Cananeiska Piigonne / Matth. 1
 Och aff then fattiga dumba Men
 stione / Luc. 11. Haffuer han bebreffu
 sigh til migh / att han wil ock gö
 migh biistånd emoot Dieffuulens her
 liga lister och vppenbara Tyrannij
 Ther aff wil iagh aff hiertat glädia o
 trösta migh / och wara minom fän
 Frelsare tacksam för thenna försäkr
 genne / Iagh wil ock medh Gudz hiel
 begynna lära Gudz Ord medh flit
 medh hwilla iagh kan öffuerwinna a
 la Dieffuulens glödande Piigla
 Matt. 2

Matth. 4. Jagh wil ock wara medh
hristo vthi Gudz Ryke / och församla
medh honom / Luc. 11. hålla hans Ord
medh retta Troo / Johan. 8. Jagh wil i
ting bewiisa migh såsom een Gudz
iänerinna / wil ther vppå tencia / att
gh igenom thens heliga Andes hielp /
å wåra til i Ryskheet / i Gudz Kund-
skap / i långmodigheet / i oftrymtachtis-
m kärlek / i Sanningenes Ord / vthi
Gudz Krafft / 2. Cor. 6. Jagh wil bes-
källa min Lefamen i tucht / i helgelse ock
i öfning / 1 Thess. 4. Jagh wil wandra så-
som Lifsens Barn / vthi allahanda
odheet / refferdigheet och sanning.
ph. 5. Jagh wil ock gerna hålla migh
i kyrkion / och sliet a migh effter the
samma Barns Exempel / sem folgte
deras Föräldrar och hörde gerna
hristi Predicor / wil taga thet til gora
a / hwad Gudh migh genom mina
Föräldrar haffuer besfårdt låta migh
nöya /

nöya / sammansanfa the öffuerbleff
 syncken/och tacka Gudi. Joh. 6. Ja
 måste jw wara een ogudachtig Men
 stia/ om iagh medh vppenbara Syn
 försäge och försammade then wälbeh
 geliga tiden och salighetennes dagh
 hwilkom Gudh haffuer bönhördt o
 hulpt migh. 2. Cor. 6. När iagh slo
 the heliga Apostlars och Gudz Dr
 trogna Lärars böön och förmaning
 i wädret och förachtade them/ aff hw
 lom iagh haffuer vndfät/huru iagh sk
 wandra i HErranom Jesu/ efter m
 trogne Fader i Himmelen icke haffu
 kallat migh til oreenlighcet / vthan
 helgelse. 1. Thess. 4. Så är iagh jw o
 Gudz Barn och ett Lifs i HErra
 nom/ Ephes. 5. Och Jesu Christi blodh
 haffuer reenat mitt Samwet frå the
 döda gerningarna / til att tiära the
 lessuande Guden / Hebr. 9. Hwi wil
 iagh så icke wara HErranom Gu
 tack sam

ick sam / låta finna mich i ett gudeligit
affuerne och vppenbarliga bewi:sa then
erliga Gordeel som iagh haffuer fram
er andra Hedniska Jungfror? II. Och
ist iagh än icke hade thenna H. Er
ans Christi och hans trogna Apost
ars hierteliga förmaningar / ther ifrå
min trofaste Fader migh doch nådeliga
vare / så kunde och skulle doch min
Calender/eller the Jungfrors Historia/
wilkas namn är satte i thenna Mån
adenom på wissa dagar / leeda migh
il Gudeligheetena och Dygderna/ En
iagh hörer att the heliga Jungfror
Gertrudis, Fides, Spes, Charitas,
haffua varit förmeer än andre vthi
Gudz och Christi kundskap och stadige v
thi Sanningenes bekennelse. Så warda
the ock mykit berömda för theas Kysk
heet/ Barmhertigheet och Welgernin
gar emot the fattiga heliga Christna/
och för theas wenligheet emot andra
If theas

theras lifars Quinspersoner/ och m
 dan the warda för samma Dygder sk
 in i thenna dagh vthaff then Christo
 ga Kyrkione mykit berömdde/ och haff
 tillsäynelse/ att effter the haffua årat o
 befende Christum här / så skole the o
 vppå then yttersta Dagen / och i th
 ewiga Liiffuet / ther före åras och pr
 sas aff Christo för Gudi sinom Fader
 för alla heliga Änglar och Bthwald
 Jagh troor ock / att iagh är intet m
 dre än the / nemliga / een döpt Jun
 frow / och Herrans Jesu Christi tro
 lossuade Bröd / hwilkom iagh haffua
 ti sagt Troona / Bekennelsen och Gu
 deligheetena. Jagh weet ock att åron
 nes Kroona är mig sampt medh the
 beredd och bewarat / om iagh här kem
 par en godan kamp / behåller Troon
 och ett gott samwet / therföre wil iag
 ock icke wara then sidska / vthan beslitt
 migh om att gåå vthi theras footspor

och medh Gudz hielp see til / att iagh
fräcker och drabbar Måålet. Och
wad wille iagh meera haffua i thenna
Månadenom / än när iagh kunde så
öfwa migh i retta Christeliga Dng-
er / att iagh effterfolgde thenns Hög-
effuada Jungfrunes Marice / mins
Herres Moders Exempel / alla Jung-
frurs Spege / som vppå then 25. dagen
i thenna Månadenom haffuer lätit
sinna sigh vthi besynnerliga Gudeliga
heet och Troo / i retsinniga edmolt /
önsheet och Lydna / för Gudi och An-
gilen Gabriel / Iagh wille ock icke twi-
la / att min ringa lydna och Christelia-
ga Lessuerne / skulle ju så väl tackias
Gudi och wara honom wä behageligt
genom Jesum Christum.

III. Lijka sådana tancsar kunna och
kolar unga Jungfrur och Pijgor haff-
ua / så offra the i åndan på thenna Må-
aden sölia och leeta här och thär / eff-

S f ij

ter

ter Himmelsnyflar och Marsfiolien
 affbräta och settia them wid Gorden
 til Kransen / om hwilka båda wällock
 tande blomster wij haffuom sagt tilfe
 renne / att the kunna dragas til the tw
 sköna Christeliga Jungfrwdygderne
 som fallas lust och kärleek til Gud
 Ord och helgha Religion / och sedan t
 ödmiohet / hwilka twenna Dygder
 art och egenschap the icke allena skol
 läsa och betrakta vthaff föreskrifna
 berättelse / vthan ock ther vppå tenckia
 att thet kläder them wäl / att the icke
 alleena vthsmynckia Hufuudet med
 förenemda blomster / vthan att the oc
 iuwertes pryda Hiertat och Sälens
 medh båda thesse Dygderne. En om
 the skemmas wid att gåå ibland Fol
 cket / vthan the haffua en Krans vppå
 sigh aff blåå Stoler eller Himmelsny
 fla Blomster / på then tiid / när man
 kan haffua theenna Blomstren / och
 ther:

therföre ther vppå tänckia och ther om
 besluta sigh medh besynnerliga lust och
 nöda / att the måge göra them / sättia
 them på sigh och bära them: Huru
 mytit meer skole the tå görat i then in-
 wertes Hiertans vthsmuckelsen / hwil-
 ka the skola mytit meera låta vppen-
 barliga lösa ifrå sigh?

Sij/ altså hade nu unga Jungfrur
 och Pijgor treggiahanda betrachtelse
 vthi een Månat när the ginge altså
 fram. I. Aff the förornada Euangeliers
 och Epistlars predieningar / giordt lijka
 så i the andra äloffua Månad: r / tå
 hade the icke alleena thet witnessbyrdet /
 att the wore Gudz Ordz gudhfruchtige
 och flitige Åhörare / vthan the worde
 ock vthi ett år besinnandes ena mer-
 keliga nytta / och thens helige Andes
 fr afftiga werkning vthi sigh. II. Lijka
 sådana öffning kunna the ock taga aff
 Dagarna i Calendario, som haffua

Sf iii

Jung-

Jungfrurs Nampn i hwarion Månat/ när the betrachtade thetas Lessuerne och wandrande och beslitade sigh om att ställa thetas Lessuerne ther efter III. Och til thet sidsia så haffua thetas Skogspredicare / the liwffliga Blomstren och Strudderna/ hwilka the och så kunna affdeela på alla Månader. Såsom vthi Apri's Månat kunna the sättia the hwiita och gola Fioler / och Maßlieben eller Tusendogder. Vthi Mayemånat låta thes N. Treefaldighees Blomster see sigh / och spirarna aff then grööna Isop. Vthi Widsommarsmånat wäxa aldramåst Rosor och then wällochtande Meyeran. Vthi Hödmånat blomstras the aldrafönaste Näglifor/ och then grööna Pollepa hwilka stå aldrafägerst tilhopa Krantar. Skördamånaden gessner of then starklåchtande Expressen och Basilikor. Höstmånas egna Blomster är

Maricea

Marierosor och Narcissenrosor. Wijne
nådenow tillåggion wij the Indias
ische Nāglifor eller Studentabloms
ier. Wijntermånaden om förår om wij/
och på Gudz nådeliga Welsignelse/
medh Reinblomster och Ruta / hwilka
doch the wera bittida / doch bliffua
he gröna / och friska in i thenna Må
naden / och öffuer wintren. Vthi Christ
månat kommer then adla Rosmarin/
Och vthi Ianuario eller Tordzmånat
then sköna Lauendel och Spicanardus,
hwilka ock wera mykit tideliga / Men
the bliffua doch gröna öffuer Wintren.
Och näst för Wååren komma Fiola
blomsiren fram / som ock kallas Tus
sendstööd / eller Damastablomster / el
ler Sammetblomster / hwilka gessua
sigh fram aff Jordenne i ändan på Gös
nemånat.

Til thenna förscriffna Blomsiren /
kunna nu unga Jungfruar och Pijger
Sf iij dragha

dragha the förescriffua Dygderna / och
 så ofta the bära en Krans aff ett eller
 tw thenna Blomstren / skole the medh
 thet samma heela Månaden igenom
 wäna sigh widh samma blomsters eg-
 na Dygder. När thet så skedde / så kun-
 de man i ett år upföda och haßua ena
 retta dygdesamma Jungfrw. Men
 här om nock.

VIII.

Thet Åttonde Medel til A-
 erafrankens bewindelse / är Devota in-
 vocatio, een innerlig Bön och Gud-
 Åkallelse / om lycka och Welsignelse
 thenna Andeliga bewindelsen / hwilket
 och högeliga fräffs aff alla tre Stän-
 der / som skola hielpa til att bewinda
 thenna Aerafranken på thet theras
 förmaning / lärdom / ordning / stadgar /
 bod och befallningar / och theras egit
 Exempel måge wara fräffiga och the-
 ras Bärnom nyttiga. Men thet är
 dock

och aldramåst vngom Jungfrwm och
 Piigom tilbörigit och aff nödenne/ the
 ther gerna wilia warda frömmen / att
 the för thetas egin / person så offta the
 bekomma några goda innigheet til
 Dygderna / att the ock strax sucka och
 bidia / Gudh wille medhdeela them
 sin heliga Andes krasstiga bijsånd /
 til thetta thetas goda uppsat som the
 haffua bekommit / och at han wille när
 deliga affwaria alla onda tancar och
 anslag / som förhindra samma alwars
 ligen lydna / som i them är begynt effter
 Gudz wilia. En Diessuulen försum-
 mar sigh intet / han wille gerna affhene-
 da of then dyrbara skatten som wij haff-
 uom i Christo Jesu / thet kan han ock
 aldramåst göra / när han affhåller of
 frå ett Gudfruchtigt Lessuerne / och föds
 er off vthi Syndena emoot samwetet.
 Sammaledes är ock thetas arga Werl-
 dennes uppsat och förargeliga förförelse
 wäl

wäl kunnog/ huru illa hon plågar för-
 södra then eensåldiga Ungdomen.
 Ther til så äre the unga Barnen dock
 skröpliga / swaga och fattiga Kärar /
 the ther lätteliga kunna wara förförda
 och öfuerfalade til thet onda / såsom
 then aldrasörsta Jungfrun Eva. Ther
 före är thet höge'iga aff nödenne / att
 the flitigt bidia medh then Christeliga
 Kirckionne : O H Erre låt them icke
 få sin wilia som of eftergå / Tu ha-
 uer iu lööst of igen / frå Döden med
 tin Blod så reen. O H Erre tenck och
 ther vppå att Dieffuulen wil of neder
 slå / Tu äst wordin wår Siälattöf-
 Hielp them tu haßuer återlöst. Och
 aff then 51. Psalmen. O Gudh skapa
 i migh ett reent Hierta / och giff migh
 en nyian wissan Anda. Wörtkaste
 migh icke ifrå titt Ansichte / och tag
 icke tin heliga Anda ifrå migh. Ni
 lyda of många andra sköna Psalme-

och andeliga Wijsor / som the funna
brwka : Aleena til tigh H^Ere Jesu
Christ/ etc. Jagh ropar til tigh O
H^Ere Christ/ etc. O H^Ere Gudh
gör Nåd medh migh / etc. Nu bedie
wij then heliga And/etc. H^Ere Gudh
Fader stätt oss bij/etc. Fader wår som i
Himlorn åst/ etc. Christus then rette
H^Eren / etc. Så funna ock unga
Christeliga Jungfrwr och Pijgor elies
othwålia sigh många sköna Bööner
aff theas Bönaböcker / som them be-
quämlige äre effter theas ålder / Pers-
on och Stånd/antingen aff theas höge
lärda Doctors Iohannis Avenarij
Bönabook/ther inne the Bööner stic-
tigh för Jungfrwr aldrabäst / i hwilka
man åfallar Gudh/ för Ordzens Åhö-
rare/ om ena retta Troo/ om Christelia
ga Odmiwkt/ emoot Werldennes Ans-
echting/ om rettsinniga Boot/ emoot
Körens ansechting. Sammaledes äre
och

och wissa Bööner ther inne för vng
 upwårta Swener och Jungfrur. D
 i thetta fallet häffua vnga Jungfru
 ena sköna vnderwijsning i Wijshe
 tennes Book i thet 8. Capitel. ther s
 ger then wijsse Mannen: Men tå iag
 förnam / att iagh icke annars fun
 tyst bliffua / vthan Gudh gäffue mig
 thet / tå gief iagh til HErran / och sa
 aff alt mitt Hierta: O mina Gåde
 Gudh / och all godheek HErrre / tu so
 häffuer giordt all ting genom tu
 Wijsheet / Giff migh Wijsheeten
 then ther allestädes är om fring
 Thron / och förkasta migh icke ifrå i
 Barn etc. Thetta Exemplet sk
 alle frome Jungfrur och Pijor efft
 sölia / vthi föreskrifna orsakers betra
 telse.

IX.

Thet Nionde och sidsta m
 del är / Ett idfeligit omgånge me
 gu

gudfruchtigom årligom / tuchtigom
Quinnom och Jungfrwm / the thes
haffua ett gätt rychte hoos årlig
folck. En åndoch ett vngt Blod
haffuer offta en godan Natur i sigh / och
åter wål böna och tuchta sigh / så war
der thet doch offta jemmerliga för
döorde genom omgenget / när thet aff
försummeliga oachtsamma Föråldras
effterlåtelse / omgåås medh onda Barn
och otuchtiga Piigor. Ther emoot war
der ock offta ett vngt Barn / som är aff
Naturen ondt / tuchtigare och båttrav
sigh / aff fromma Menniskiors idfeliga
ingånge. Så plågar man ock såna
Then man icke fenner aff honom sielfs
uom / then fenner man aff hans Sel
skap. Ett slags Foglar flyga gerne
tilhopa. Och Augustinus säger ret
teliga: Thet är een narriff och dårlig
Jungfrw / som aldeles gessuer sigh i sel
skap medh Hooror / eller elies gör sigh
G g gemee

gemeena medh ofuhtigom Quinrom/
 Ty ther medh kungör hon egenteliga/
 att hon ock är een sådan som the äre /
 medh hwilka hon omgåås.

Thetta ware alltså ock nock sagt
 om Wägen och the Christeliga Me-
 del/ hwilka man moste bruka / om v-
 ga Jungfruers och Pijgers Årafrang
 skal elies andeliga bewindas och sättas
 oppå them / Hwilka Medel måste alla
 wara tilhopa / när man vthi ett heelt
 Land eller Staad / wil vprätta ock aff-
 leffua ena almenna Tucht och Ärlig-
 heet hoos alla Jungfrur / hwilket ick
 aleena Christelige / vthan ock Werldz-
 wijse Hierta wel kunna förstå. Men
 för förtheetennes skul hafuom wi här
 ock welet infööra många Exempla och
 witnesbyrder til samma Medel/ them
 man doch alltid kan sätta ther til/
 när man hafuer lust til wijs-
 dare förklaring.

Beskriv

Beskrif på thenna Bock.

Altså ärom wij nu medh Guds
Nådes hielp och bistånd komne
til ändan medh thenna Bock/ om
Christeliga Jungfrurs och Pijgors
Budsfruchtigheet och Dygder. Och är
henna Materia/ til bättre efterrettelse/
tiffit vthi fyra Hufvudpunctar och
Declar.

Vthi then första Deelen
haffua froma Jungfrur förnummit /
hwadan the skole tagha theas Dyg-
der / nemliga / the skole hålla sigh til
then Andeliga Ortagården then Chris-
teliga Kyrkion / ther inne haffua the
reggiakanda Sanger. Then för-
sta / är Natursens Lagh. Then an-
dra / heter Scrift och Ord / som förs
mana til Dygderna / såsom är / then hea-
liga

liga Scrift / the heliga Faders effter-
 leeffda Böcker / och Hedniska Philoso-
 phers och Juristers Böcker. Item,
 Föräldrars / Predicanters / Scho-
 lamesterinnors och andra gamla ärlig-
 ga Menniskiors leffuande röst. Vth-
 then tredie Sängenne stå Exempla,
 som äre tagne både aff thens heliga
 Scrifts Historier och Chronikor / af
 Kyrkionnes Historier / och aff Werldz-
 liga handlingar / så ock sedan aff them
 som leffua i wår tiid. Men Stiäl-
 lerne på hwilka thenna Dygdablom-
 stren wäxa / är then salighgörand
 Troon / som grundar sigh på Guds
 Ord / och giffuer Gudeligheeten
 Frucht ifrån sigh / vthan hwilka Treer
 Dygderne kunna icke wäxa Gudi be-
 hagelia.

Vthi then andra Deelen är
 Dygderne satta hwar effter andra / ef-

ter hwilka Jungfrwr och Pijgor skole
 retta sitt Lessnerne / hwilka the en deels
 samfelt hassua medh androm Mennis
 skiom och Christendom / en deels äre rätts
 tade på them aleena / såsom är: Lust
 och Kärteel til Gudz Ord och Gudz
 tjänst / Gudz sanna Kundskap / Tacks
 samheet / Tronnes bekenneelse / Aeras
 wördning emoot Föräldrana och an
 dra / Arbetsamheet och Flitigheet /
 Wenligheet / Barmhertigheet / Blygs
 samheet / Kropsens och Klädernes reens
 ligheet / måtigheet i Maat och Dryck /
 Ryskheet / Sparsamheet och Nöjesams
 heet / Mildheet och Hjelpesamheet /
 Trosfastheet och Aertligheet / Tigsams
 heet och Tyskheet / hwilka Dygder wij
 hassuom accommoderat och lyfnat
 wid the Blomster och Krydder / som the
 plåga brwka heels Året igenom til
 theras Krankar.

G g iij

Vthi

Vthi then tredie Deelen
 haiffua the lärde / hwarinne sådana
 Dygder skola förnemligast skina och
 lysa / nemliga / I Sålenn och i alla
 theas Kraffter / Aere och allahanda
 orsaaker satta / genom hwilka Jung-
 frur och Pijor / skole låta beweeke /
 drieffua och låta sikh til sådana Dyg-
 der. Såsom är: Gudz alwarliga be-
 salning / årliga Menntskors förmanin-
 gar / Belöningenes Tillsäyelse / Straff-
 zens hotelse och rådzla / Then herliga
 Gördeel / som Christine Jungfrur och
 Pijor haiffua för annat Hednist solet /
 Thet Loff / Berömmelse / och goda
 namn / som the kunna bekomma medh
 Dygdenne / theas egna Döpanamn /
 och til thet sista / froma dygdesamma
 Jungfrurs Exempel / Hwilka orsaaker
 wi haiffuom dragit til Snödören / Trå-
 darna och theas Färja / medh hwil-
 ka man plågar bewinda Krankarna.

Vthi

Vthi then fierde Deelen
 haßuom wij förestäldt them några mes
 del / genom hwilka theras Andeliga
 Aerafrankar kunna bewindas och bind
 das / och the måge fööras til Dygderna
 och Gudfruchtigheetena / såsom haßua
 varit thessa: Gudz werkning och thes
 helige Andes bißstånd / vthan hwilka
 werkning / alla andra föliande äre så
 fånga och förtappada / besynnerliga i
 Andeliga Dygder. Sedan Larnas
 tucht / Jungf. wßcholar / ärliga Lagh
 och Ordningar i Regimenten. Görmä
 nings Predicningar / god Exempel/
 Jungfrurnes egna flitiga betrachtel
 se och efftertencning / hierteliga / inner
 liga och alwarliga Bööner / och til thet
 sidsa / att the haßua Sällskap och
 omgenge medh ärliga
 Quinperso
 ner.

G g iij

Then

I den Allmechtige / ewige
 Guden / wår HERRS Jesu
 Christi Fader / giffue nu wår
 ten til denna Plantelsen / och
 anamme alla unga Jungfrur
 och uppehålle them vthi sijn
 Christeliga Kyrkas Orte-
 gård / for HERrans Jesu
 Christi skul / hwilken befalar
 låta bära Barnen til sigh / och
 til säger them Himmelriket /
 han werke vthi them / genom
 sijn helige Andes krafft / att
 the måge altså förhålla sigh
 vthi theras Troo / Lefnerne
 och wandrande / att thet år
 Gudi wålbehageligt / them
 sielffuom til goda / androm til
 nytta /

Böön.

mytta / och theras Föräldrom
til åhva / och att han wille stad-
festa och fullända thet goda /
som han vthi them haffuer be-
gynnt / och fööra them / såsom
sin Söns trooloffuade Brö-
der / effter thetta Liffuet / medh
oss och allem Christrognom til
thet Himmielska Bröllopet / och
bepryda them medh thens
ewiga Liffzens Kroo-
na / Amen.

Errata.

Dag. 9. lin. 14. låås leffuerne. pag. 1.
 G lin. 7. låås Maister. pag. 21. lin. 18. lå
 gamlem. pag. 22. lin. 12. låås aff tryck
 S pag. 39. lin. 8. låås fructer. pag. 50. lin.
 t låås Skomakare. pag. 68. lin. 11. låås t
 pag. 81. lin. 17. låås fördålda. pag. 85. lin.
 A låås Menistionce. pag. 95. lin. 17. lå
 O frynterq. pag. 112. lin. 9. låås haffu
 S pag. 157. lin. 3. låås Prestens. pag. 16
 S lin. 8. låås Menistiones. pag. 211 lin.
 glåås funnem. pag. 244 lin. 5. låås
 S förgåås. pag. 269. lin. 2. låås E
 S pag. 284. lin. 14. låås förstas. pag. 28
 l lin. 15. låås 42.

